

P.Z.E. br. 848

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/15-01/72

URBROJ: 65-15-02

Zagreb, 5. lipnja 2015.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša, s Konačnim prijedlogom zakona*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavila Vlada Republike Hrvatske, aktom od 3. lipnja 2015. godine uz prijedlog da se sukladno članku 206. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Mihaela Zmajlovića, ministra zaštite okoliša i prirode, Hrvoja Doku, zamjenika ministra zaštite okoliša i prirode, te Nenada Strizrepa, mr. sc. Mariju Ščulac Domac i Tončija Restovića, pomoćnike ministra zaštite okoliša i prirode.

PREDSJEDNIK

Josip Leko

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/15-01/49
Urbroj: 50301-05/25-15-3

Zagreb, 3. lipnja 2015.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/2010 – pročišćeni tekst i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članaka 172., 204. i 206. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Mihaela Zmajlovića, ministra zaštite okoliša i prirode, Hrvoja Doku, zamjenika ministra zaštite okoliša i prirode, te Nenada Strizrepa, mr. sc. Mariju Šćulac Domac i Tončija Restovića, pomoćnike ministra zaštite okoliša i prirode.

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. ,podstavka 2. i članka 70. stavaka 2. i 3. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/2010 – pročišćeni tekst i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

1. Ocjena stanja

Zakon o zaštiti okoliša (Narodne novine, br. 80/2013 i 153/2013 – Zakon o gradnji), donesen je u lipnju 2013. godine i stupio je na snagu 6. srpnja 2013. godine, te uređuje načela zaštite okoliša i održivog razvitka, zaštitu sastavnica okoliša i zaštitu okoliša od utjecaja opterećenja, subjekte zaštite okoliša, dokumente održivog razvitka i zaštite okoliša, instrumente zaštite okoliša, praćenje stanja u okolišu, informacijski sustav, osiguranje pristupa informacijama o okolišu, sudjelovanje javnosti u pitanjima okoliša, osiguranje prava na pristup pravosuđu, odgovornost za štetu, financiranje i instrumente opće politike zaštite okoliša, upravni i inspekcijski nadzor nad provedbom Zakona. Ovim Zakonom izvršeno je daljnje usklađivanje s velikim brojem propisa Europske unije, te je postignuta usklađenost s tadašnjim direktivama Europske unije.

Predmetnim Zakonom:

- napravljen je značajan korak u usklađivanju s pravnom stečevinom Europske unije na području zaštite okoliša, a proces se nastavio donošenjem niza provedbenih propisa i dokumenata,
- unaprijeđeni su institucionalni uvjeti za razvitak i djelovanje instrumenata zaštite okoliša kao što su strateška procjena utjecaja strategija, planova i programa na okoliš, te procjena utjecaja zahvata na okoliš,
- stvoreni su institucionalni uvjeti za izdavanje okolišne dozvole,
- dodatno je poboljšana sustav sprječavanja i otklanjanja šteta u okolišu,
- usklađene su zakonske definicije s direktivama Europske unije iz članka 2. predmetnoga Zakona i Konvencijom o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu (Aarhuška konvencija) koju je Republika Hrvatska ratificirala u prosincu 2006. Zakonom o potvrđivanju Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša (Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 1/2007),
- unaprjeđen je sustav davanja ovlaštenja za stručne poslove zaštite okoliša kroz povećanje broja stručnih poslova zbog zahtjeva europskog zakonodavstva, uvedeni su novi uvjeti za ishodenje suglasnosti te se unaprijeđio sustav praćenja rada ovlaštenika uspostavljanjem registra ovlaštenika i stručnjaka, uvedena je obveza cjeloživotnog usavršavanja, te se omogućilo fizičkim osobama da obavljaju određene stručne poslove zaštite okoliša.

Zakonom o zaštiti okoliša na primjeren način ugrađene su odredbe:

1. Direktive 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (kodifikacija) (SL L 26, 28.1.2012.);
2. Direktive 2003/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. svibnja 2003. o osiguravanju sudjelovanje javnosti u izradi određenih planova i programa koji se odnose na okoliš i o izmjeni direktiva Vijeća 85/337/EEZ i 96/61/EZ s obzirom na sudjelovanje javnosti i pristup pravosuđu (SL L 156, 25.6.2003.);
3. Direktive 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš (SL L 197, 21.7.2001.);
4. Direktive 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) (preinačeno)(Tekst značajan za EGP) (SL L 334, 17.12.2010.);
5. Direktive Vijeća 96/82/EZ od 9. prosinca 1996. o kontroli opasnosti od teških nesreća koje uključuju opasne tvari (SEVESO II) (SL L 10, 14.1.1997.);
6. Direktive 2003/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2003. o izmjeni Direktive Vijeća 96/82/EZ o kontroli opasnosti od teških nesreća koje uključuju opasne tvari (SL L 345, 31.12.2003.);
7. Direktive 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/313/EEZ (SL L 41, 14.2.2003.);
8. Direktive 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprječavanja i otklanjanja štete na okolišu (SL L 143, 30.4.2004.);
9. Direktive 2008/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o uspostavljanju okvira za djelovanje Zajednice u području politike morskoga okoliša (Okvirna direktiva o morskoj strategiji) (SL L 164, 25.6.2008.);
10. Direktive Komisije 2001/116/EZ od 20. prosinca 2001. o prilagodbi tehničkom napretku Direktive Vijeća 70/156/EEC o približavanju zakona zemalja članica koji se odnose na homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica (SL L 18, 21.1.2002.);
11. Direktive 1999/94/EC Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 1999. o dostupnosti podataka za potrošače o ekonomičnosti potrošnje goriva i emisijama CO₂ u vezi s prodajom novih osobnih automobila (SL L 12, 18.1.2000.).

Također, otvorena je mogućnost osnivanja Komore stručnjaka u zaštiti okoliša i prirode,

- stvaranje pravnih temelja za neposrednu primjenu Uredbe EZ br. 66/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o znaku zaštite okoliša EU (SL L 108, 29.4.2010.) i Uredbe EZ br. 1221/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o dobrovoljnom sudjelovanja organizacija u sustavu upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja Zajednice (EMAS) te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 761/2001 i odluka Komisije 2001/681/EZ i 2006/193/EZ (SL L 342, 22.12.2009.),
- unaprijeđen je sustav inspekcijskog nadzora,
- te je postignuto veće poštivanje zakonskih odredbi vezano za zaštitu okoliša.

2. Osnovna pitanja koja se uređuju Zakonom

Vijeće Europske unije usvojilo je Direktivu 2012/18/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o kontroli opasnosti od velikih nesreća koje uključuju opasne tvari,

o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/82/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 197, 24.7.2012.) s rokom prijenosa u nacionalna zakonodavstva država članica Europske unije do 1. lipnja 2015. godine.

Polazeći od navedene ocjene stanja i potrebe za usklađenjem s novom pravnom stečevinom, odnosno omogućavanjem bolje neposredne provedbe uredbi Europske unije, pristupilo se izradi izmjena i dopuna Zakona o zaštiti okoliša prije svega, radi transpozicije navedene Direktive.

Izmjene predmetnog Zakona u bitnom se odnose na uvođenje novog postupka ishoda suglasnosti na Politiku sprječavanja velikih nesreća te unaprjeđenje načina na koji se upravlja informacijama i načina na koji se iste čine dostupnima te uvođenje strožih standarda za inspekciju zaštite okoliša kako bi se osigurala učinkovitija provedba predmetnog Zakona u području kontrole opasnosti od velikih nesreća koje uključuju opasne tvari.

Nadalje, izradi izmjena i dopuna Zakona o zaštiti okoliša, pristupilo se i radi potrebe dodatnog usklađivanja s Direktivom 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš (SL L 197, 21.7.2001.) i Direktivom 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (kodifikacija) (Tekst značajan za EGP) (SL L 26, 28.1.2012.), obzirom da je uočena potreba za poboljšanjem postupka procjene utjecaja na okoliš.

Ovim Prijedlogom zakona omogućit će se daljnje usklađivanje s Direktivom 97/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1997. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na mjere protiv emisije plinovitih i krutih onečišćujućih tvari iz motora s unutarnjim izgaranjem koji se ugrađuju u izvancestovne pokretne strojeve (SL 59, 27.2.1998.) s pripadajućim izmjenama i dopunama iste Direktive.

Također, omogućeni su i dodatni uvjeti za neposrednu primjenu Uredbe (EZ) br. 66/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o znaku zaštite okoliša EU (SL L 108, 29.4.2010.) te su sukladno iznesenom usklađene odredbe koje se odnose na inspekcijski nadzor i prekršaje.

3. Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći

Slijedom navedenog, očekuju se sljedeće posljedice donošenja ovoga Zakona:

- učinit će se značajan korak na području usklađivanja s pravnom stečevinom Europske unije na području kontrole opasnosti od velikih nesreća koje uključuju opasne tvari,
- dodatno usklađivanje s Direktivom 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka pojedinih planova i programa na okoliš,
- dodatna i preciznija transpozicija Direktive 2011/92/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (kodifikacija) (Tekst značajan za EGP) (SL L 26, 28.1.2012.),
- poboljšanje postojećeg uređenja postupka procjene utjecaja na okoliš,
- unaprjeđenje sustava inspekcijskog nadzora,
- doprinijet će boljoj spremnosti operatera u sprječavanju velikih nesreća u postrojenjima u kojim se nalaze opasne tvari te manjoj ugrozi ljudskoga zdravlja.

Sukladno odredbama Zakona o zaštiti okoliša (Narodne novine, broj 110/2007) rok važenja rješenja o objedinjenim uvjetima zaštite okoliša je 5 godina. Sukladno odredbama Zakona o zaštiti okoliša (Narodne novine, broj 80/2013) operaterima koji su ishodili okolišnu dozvolu sukladno odredbama toga Zakona ista se dozvola nakon 5 godina razmatra, čime su predmetni operateri koji su ishodili objedinjene uvjete zaštite okoliša stavljeni u nepovoljniji položaj. Primjenom članka 19. ovoga Zakona svi operateri dovode se u ravnopravan položaj.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Ovaj Zakon neće zahtijevati dodatna financijska sredstva iz državnog proračuna Republike Hrvatske.

IV. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša potrebno je radi usklađivanja odredbi Zakona s Direktivom 2012/18/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o kontroli opasnosti od velikih nesreća koje uključuju opasne tvari, o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/82/EZ (tekst značajan za EGP) (SL L 197, 24.7.2012.), Direktivom 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš (SL L 197, 21.7.2001.) i Direktivom 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (kodifikacija) (Tekst značajan za EGP) (SL L 26, 28.1.2012.), te se sukladno članku 206. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013), predlaže donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša po hitnom postupku.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA

Članak 1.

U Zakonu o zaštiti okoliša (Narodne novine, br. 80/2013 i 153/2013 – Zakon o gradnji) iznad članka 2. dodaje se naslov koji glasi: „*Prijenos prava Europske unije*“.

U članku 2. stavku 1. podstavci 5. i 6. brišu se.

Dosadašnji podstavci 7., 8. i 9. postaju podstavci 5., 6. i 7.

Podstavak 10., briše se.

Dosadašnji podstavak 11. postaje podstavak 8.

Iza podstavka 8. dodaju se podstavci 9. do 20. koji glase.

„9. Direktiva 2013/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 178, 28.6.2013.);

10. Direktiva 2012/18/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o kontroli opasnosti od velikih nesreća koje uključuju opasne tvari, o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/82/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 197, 24.7.2012.);

11. Direktiva 2009/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o fazi II. rekuperacije benzinskih para tijekom punjenja motornih vozila gorivom na benzinskim postajama (SL L 285, 31.10.2009.);

12. Direktiva 2009/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o geološkom skladištenju ugljikova dioksida i o izmjeni Direktive Vijeća 85/337/EEZ, Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2000/60/EZ, 2001/80/EZ, 2004/35/EZ, 2006/12/EZ, 2008/1/EZ i Uredbe (EZ) br. 1013/2006 (Tekst značajan za EGP) (SL L 140, 5.6.2009.);

13. Direktiva 2009/30/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o izmjeni Direktive 98/70/EZ u pogledu specifikacije benzina, dizelskoga goriva i plinskog ulja i uvođenju mehanizma praćenja i smanjivanja emisija stakleničkih plinova, o izmjeni Direktive Vijeća 1999/32/EZ u pogledu specifikacije goriva koje se koristi na plovilima na unutarnjim plovnim putovima i stavljanju izvan snage Direktive 93/12/EEZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 140, 5.6.2009.);

14. Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (Tekst značajan za EGP) (SL L 312, 22.11.2008.);

15. Direktiva 2006/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te stavljanju izvan snage Direktive 91/157/EEZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 266, 26.9.2006.);

16. Direktiva 2006/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. veljače 2006. o upravljanju kvalitetom vode za kupanje i stavljanju izvan snage Direktive 76/160/EEZ (SL L 64, 4.3.2006.);

17. Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 275, 25.10.2003.);

18. Direktiva vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada (SL L 182, 16.7.1999.);

19. Direktiva 94/63/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 1994. o kontroli emisija hlapivih organskih spojeva (HOS-a) koje proizlaze iz skladištenja benzina i njegove distribucije od terminala do benzinskih postaja (SL L 365, 31.12.1994.);

20. Direktiva Vijeća 91/692/EEZ od 23. prosinca 1991. kojom se standardiziraju i racionaliziraju izvješća o provedbi određenih direktiva koje se odnose na okoliš (SL L 377, 31.12.1991.).“.

U stavku 2. podstavak 1. mijenja se i glasi:

„1. Uredba (EZ) br. 66/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o znaku za okoliš EU-a (Tekst značajan za EGP) (SL L 108, 29.4.2010., u daljem tekstu: Uredba br. 66/2010).“.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Ovaj Zakon sadrži odredbe koje su u skladu sa sljedećim aktom Programa Ujedinjenih naroda za okoliš:

– Protokolom Barcelonske konvencije o integralnom upravljanju obalnim područjem Sredozemlja, ratificiranim od strane Republike Hrvatske Zakonom o potvrđivanju Protokola o integralnom upravljanju obalnim područjem Sredozemlja, (Narodne novine – Međunarodni ugovori, broj 8/2012, u daljnjem tekstu: Protokol).“.

Članak 2.

U članku 4. stavku 1. točka 2. mijenja se i glasi:

„2. *Domino efekt* je niz povezanih učinaka koji zbog međusobnog razmještaja i blizine područja postrojenja, postrojenja, odnosno dijelova postrojenja ili grupe postrojenja i količina opasnih tvari prisutnih u tim područjima postrojenja povećavaju mogućnost izbijanja velike nesreće ili pogoršavaju posljedice nastale nesreće,“.

U točki 3. riječi: „postrojenja za izgaranje“ zamjenjuju se riječima: „uređaja za loženje“.

U točki 5. riječ: „stacionarnih“ zamjenjuje se riječju: „nepokretnih“.

Točka 14. mijenja se i glasi:

„14. *Izbjegnuta nesreća* je neplanirani događaj koji je unutar područja postrojenja i/ili izvan njega imao potencijal za uzrokovanje štetnih posljedica za zdravlje ljudi, oštećenje materijalnih dobara ili ugrožavanje prirode i okoliša ali je isto izbjegnuto.“.

Iza točke 17. dodaje se točka 17.a koja glasi:

„17.a *Kapacitet postrojenja* je najveća vrijednost pokazatelja obavljanja djelatnosti postrojenja, koja je određena tehničkim razlozima u postrojenju (tehnička mogućnost obavljanja djelatnosti),“.

U točki 37. riječ: „postrojenju“ zamjenjuje se riječima: „području postrojenja“.

U točki 38. riječ: „bitno“ zamjenjuje se riječju: „unutarnje“.

U točki 40. riječi: „postrojenja za izgaranje“ zamjenjuju se riječima: „uređaja za loženje“.

U točki 47. riječi: „Postrojenje za izgaranje“ zamjenjuju se riječima: „*Uređaj za loženje*“.

Točka 50. mijenja se i glasi:

„50. *Postojeće postrojenje* je postrojenje koje je u radu, uključujući i probni rad, ili je bilo u radu te ima mogućnost ponovnog pokretanja rada, neovisno od toga ima li ili ne okolišnu dozvolu, a koje je barem jednom dobilo dozvolu za početak rada sukladno posebnom propisu.“.

Točka 77. mijenja se i glasi:

„77. *Velika nesreća* je događaj, odnosno nekontrolirana pojava izazvana velikom emisijom, požarom ili eksplozijom i sl. koji su uzrokovani nekontroliranim razvitkom događanja tijekom djelovanja u području postrojenja u kojem su prisutne opasne tvari te jedna ili više tih opasnih tvari i/ili njihovih spojeva nastalih uslijed događaja, odnosno nekontrolirane pojave koje dovode u ozbiljnu trenutačnu ili odgođenu – naknadnu opasnost ljudsko zdravlje i život, materijalna dobra i/ili okoliš unutar područja postrojenja i/ili izvan područja postrojenja,“.

U točki 85. riječi: „postrojenja za izgaranje“ zamjenjuju se riječima: „uređaja za loženje“.

Članak 3.

U članku 5. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Na pitanja vezana za Hrvatsku agenciju za okoliš i prirodu koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odredbe posebnog propisa kojim se uređuje ustrojstvo Hrvatske agencije za okoliš i prirodu i odredbe propisa o ustanovama.“.

Članak 4.

U članku 34. podstavak 6. mijenja se i glasi:

„ - Hrvatska agencija za okoliš i prirodu i Fond za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost,“.

Članak 5.

U članku 38. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Poslove prikupljanja i objedinjavanja prikupljenih podataka i informacija o okolišu i prirodi, radi osiguravanja i praćenja provedbe politike zaštite okoliša i održivog razvitka obavlja Hrvatska agencija za okoliš i prirodu (u daljnjem tekstu: Agencija).“.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Agencija obavlja i stručne poslove zaštite prirode sukladno posebnom Zakonu kojim se uređuje zaštita prirode.“.

Dosadašnji stavci 3., 4., 5. i 6. postaju novi stavci 4., 5., 6. i 7.

Članak 6.

U članku 40. stavku 2. podstavak 22. briše se.

Dosadašnji podstavci 23., 24. i 25. postaju novi podstavci 22., 23. i 24.

Dosadašnji podstavak 26. postaje novi podstavak 25. mijenja se i glasi:

„25. izradu elaborata o usklađenosti proizvoda s mjerilima u postupku ishoda značka zaštite okoliša „Priatelj okoliša“ i značka EU Ecolabel,“.

Iza podstavka 25. dodaje se novi podstavak 26. koji glasi:

„26. izradu elaborata o utvrđivanju mjerila za određenu skupinu proizvoda za dodjelu značka zaštite okoliša Priatelj okoliša,“.

Stavak 7. briše se.

Dosadašnji stavci 8., 9., 10., 11., 12. i 13. postaju stavci 7., 8., 9., 10., 11. i 12.

Dosadašnji stavak 14. briše se.

Članak 7.

U članku 51. stavak 6. mijenja se i glasi:

„(6) Strategija se donosi svakih deset godina, a njezina izmjena i dopuna po potrebi, na prijedlog Ministarstva.“.

Članak 8.

U članku 52. stavku 7. iza riječi: „Plan“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „odnosno njegove izmjene i dopune“, a riječ: „donosi“ zamjenjuje se riječju: „donose“.

Članak 9.

U članku 53. stavku 11. iza riječi: „Program“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „odnosno njegove izmjene i dopune“, a riječ: „donosi“ zamjenjuje se riječju: „donose“.

Članak 10.

U članku 56. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„(1) Strategijom upravljanja morskim okolišem i obalnim područjem dugoročno se određuju i usmjeravaju ciljevi upravljanja morskim okolišem i obalnim područjem na načelima održivog razvitka i integralnog upravljanja obalnim područjem primjenjujući ekosustavni pristup u skladu s ukupnim gospodarskim, društvenim, socijalnim i kulturnim razvitkom na području Države.

(2) Strategiju upravljanja morskim okolišem i obalnim područjem izrađuje Ministarstvo u suradnji sa središnjim tijelima državne uprave nadležnim za poslove: prostornoga uređenja, pomorstva, turizma, prometa, infrastrukture, regionalnog razvoja, gospodarstva, poljoprivrede, ribarstva, šumarstva, vodnoga gospodarstva, znanosti, zdravstva, vanjskih i europskih poslova, obrane, kulture i upravljanja državnom imovinom. Izradu Strategije upravljanja morskim okolišem i obalnim područjem koordinira Ministarstvo.“.

Stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Ciljeve zaštite okoliša, područje primjene i određivanje pripadnosti, plan djelovanja u pripremi dokumenata za morski okoliš i obalno područje (Početna procjena ukupnog stanja, Skup značajki dobrog stanja okoliša, Skup ciljeva, Sustav praćenja i promatranja morskog okoliša i obalnog područja) i Program zaštite i upravljanja morskim okolišem i obalnim područjem, potrebu djelovanja, način suradnje, tijela nadležna za provedbu, način provedbe i iznimke, način izvještavanja, informiranja i sudjelovanja javnosti te druga pitanja s tim u vezi pobliže uređuje Vlada uredbom.“.

Članak 11.

U članku 57. stavku 2. iza podstavka 14. briše se točka, dodaje zarez i dodaje se podstavak 15. koji glasi:

„- način korištenje kemijskih sredstava (disperzanata) kod iznenadnih onečišćenja mora.“.

U stavku 3. iza riječi: „pomorstva,“ dodaje se riječ: „gospodarstva,“.

Iza stavka 5. dodaju se stavci 6. i 7. koji glase:

„(6) Plan intervencija daje se na raspolaganje Europskoj komisiji, drugim državama članicama, odnosno susjednim trećim zemljama koje bi mogle biti pogođene i javnosti.

(7) Republika Hrvatska sukladno ovom Zakonu i Subregionalnom planu intervencija za sprječavanje, spremnost za i reagiranje na iznenadna onečišćenja Jadranskog mora većih razmjera (Narodne novine – Međunarodni ugovori, broj 7/2008) kojim je uspostavljen mehanizam međusobne suradnje s državama članicama, odnosno trećim zemljama, redovito ispituje svoju pripravnost za učinkovito djelovanje u suradnji s državama članicama koje bi mogle biti pogođene, relevantnim agencijama Europske unije, te na osnovi uzajamnosti s trećim zemljama koje bi mogle biti pogođene.“.

Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 8.

Članak 12.

U članku 61. stavak 8. mijenja se i glasi:

„(8) Iznimno od stavka 6. ovoga članka, tehničke standarde emisije onečišćujućih tvari iz motora s unutarnjim izgaranjem koji se ugrađuju u necestovne pokretne strojeve, zahtjevi o homologaciji koje moraju zadovoljavati, metode i postupci ispitivanja, način priznavanja dokumenata o homologaciji izdanih u drugim državama, sadržaj potvrde (certifikata) o sukladnosti, naknade za provođenje postupka homologacije, način obračuna troškova praćenja propisanih tehničkih standarda, uvjete koje moraju ispunjavati pravne osobe za obavljanje postupka homologacije, praćenja kakvoće proizvoda stavljenih na tržište i praćenja emisija u zrak, propisuje pravilnikom čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za mjeriteljstvo u suradnji s ministrom.“.

Članak 13.

U članku 63. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Strateška procjena obvezno se provodi za:

- strategije, planove i programe, uključujući njihove izmjene i dopune koji se donose na državnoj, područnoj (regionalnoj) te na lokalnoj razini, iz područja: poljoprivrede, šumarstva, ribarstva, energetike, industrije, rudarstva, prometa, elektroničkih komunikacija, turizma, prostornog planiranja, regionalnog razvoja, gospodarenja otpadom i vodnoga gospodarstva kada daju okvir za zahvate koji podliježu ocjeni o potrebi procjene utjecaja na okoliš, odnosno procjeni utjecaja na okoliš;
- strategije, planove i programe, uključujući njihove značajne izmjene i dopune čija se provedba financira iz sredstava Europske unije.“.

Stavak 4. briše se.

Dosadašnji stavak 5. postaje novi stavak 4.

Članak 14.

U članku 64. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Za strategije, planove i programe kojima se određuje uporaba malih površina na lokalnoj razini, te za manje izmjene i dopune strategija, planova i programa iz članka 63. ovoga Zakona obvezno se provodi postupak u kojem se odlučuje o potrebi provedbe strateške

procjene (u daljnjem tekstu: postupak ocjene). Postupak ocjene provodi se na način uređen ovim Zakonom i uredbom iz stavka 6. ovoga članka.“.

Članak 15.

U članku 67. stavku 3. iza riječi: „zakonu“, briše se točka i dodaju se riječi: „u dijelu u kojem nije u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona.“.

Članak 16.

U članku 76. stavak 1. mijenja se i glasi:

„Procjena utjecaja zahvata na okoliš je procjena mogućih značajnih utjecaja na okoliš zahvata temeljem njihove prirode, veličine ili lokacije, određenih ovim Zakonom i uredbom iz članka 78. stavka 3. ovoga Zakona.“.

U stavku 2. iza riječi: „način, utjecaj“ dodaju se riječi: „svakog pojedinačnog“.

Članak 17.

U članku 79. iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. koji glasi:

„(6) U slučaju iz stavka 5. ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuju odredbe stavaka 2., 3. i 4. ovoga članka.“.

U dosadašnjem stavku 6. koji postaje stavak 7. iza riječi: „obvezno“ dodaju se riječi: „prije davanja odobrenja za provedbu zahvata, o tome“.

Članak 18.

Iza članka 89. dodaje se članak 89.a koji glasi:

„Članak 89.a

Mjere i/ili program praćenja stanja okoliša utvrđeni rješenjem o prihvatljivosti zahvata za okoliš obvezni su sadržaj dozvola za provedbu zahvata koje se izdaju prema posebnom zakonu.“.

Članak 19.

U članku 95. stavku 2. riječi: „postrojenja za izgaranje“, zamjenjuju se riječima: „uređaje za loženje“.

Članak 20.

U članku 97. iza stavka 7. dodaju se stavci 8. i 9. koji glase:

„(8) Nadležna tijela i/ili osobe koje sudjeluju u postupku ishođenja okolišne dozvole mogu zahtijevati utvrđivanje zahtijevane kakvoće okoliša i prihvatljivosti za sastavnicu okoliša za koju su nadležna ukoliko postupak procjene utjecaja na okoliš nije obvezan prema Zakonu.“.

(9) U slučaju iz stavka 8. ovoga članka zahtijevana kakvoća okoliša i prihvatljivost za okoliš utvrđuje se provođenjem odgovarajuće procjene u okviru postupka ishođenja okolišne dozvole sukladno odredbama Zakona i uredbe iz članka 95. stavka 5. ovoga Zakona.“.

Članak 21.

U članku 112. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Ako se utvrđivanje uvjeta okolišne dozvole provodi s NRT-om koje nisu propisane niti u jednom od postojećih zaključaka o NRT-u ili se ti zaključci ne odnose na sve potencijalne učinke koje djelatnost ili proces imaju na okoliš, utvrđivanje NRT-a provodi se sukladno kriterijima propisanim ovim Zakonom i uredbom iz članka 95. stavka 5. ovoga Zakona uz obavezno saslušanje operatera.“.

Članak 22.

U članku 114. iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

„(6) Odredbe stavka 1. ovoga članka primjenjuju se i na rješenja o objedinjenim uvjetima zaštite okoliša koja su izdana prema odredbama Zakona o zaštiti okoliša (Narodne novine, broj 110/2007).“.

Članak 23.

U članku 115. stavku 1. riječi: „postrojenja za izgaranje“ zamjenjuju se riječima: „uređaja za loženje“.

Članak 24.

U članku 117. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Uvjeti dozvole, kod čije povrede je potrebno prekinuti rad postrojenja do postizanja ponovne sukladnosti s istima, mogu se utvrditi okolišnom dozvolom.“.

Članak 25.

Članak 118. mijenja se i glasi:

„(1) Ministarstvo će rješenjem ukinuti okolišnu dozvolu kada utvrdi da:

- operater postupa protivno odredbi članka 114. stavka 2. i članka 115. stavka 2. ovoga Zakona,
- je operater trajno prestao obavljati djelatnost za koju je okolišna dozvola izdana.

(2) O nalazu iz stavka 1. ovoga članka inspektor zaštite okoliša je dužan bez odgađanja izvijestiti Ministarstvo.

(3) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“.

Članak 26.

Članak 120. mijenja se i glasi:

„(1) Odredbe ovoga Zakona o sprječavanju velikih nesreća koje uključuju opasne tvari odnose se na područja postrojenja u kojima ili putem kojih se, obavljanjem djelatnosti operatera opasne tvari: proizvode; prerađuju; skladište; nastaju kao nusprodukt u proizvodnji proizvoda; koriste kao sirovine u proizvodnji, odnosno tehnološkom procesu; transportiraju unutar područja postrojenja i/ili odlažu u svrhu proizvodnog procesa; odnosno mogu nastati prilikom velike nesreće (u daljnjem tekstu: prisutne su).

(2) Popis vrsta opasnih tvari u smislu stavka 1. ovoga članka, način utvrđivanja količina, granične količine i kriterije prema kojima se te tvari klasificiraju kao opasne; način podnošenja i obvezni sadržaj obavijesti o prisutnosti opasnih tvari u postrojenju; obvezni sadržaj Politike sprječavanja velikih nesreća; obvezni sadržaj Izvješća o sigurnosti, uvjeti za izdavanje suglasnosti na Politiku sprječavanja velikih nesreća, uvjeti za izdavanje suglasnosti na Izvješće o sigurnosti; obvezni sadržaj i način davanja suglasnosti na Izvješće o sigurnosti i Politiku sprječavanja velikih nesreća; uvjeti za produženje izdane suglasnosti na Politiku sprječavanja velikih nesreća i Izvješće o sigurnosti i rokove s tim u vezi; tajnost podataka; način i uvjete za nadzor nad provedbom aktivnosti i mjera sukladno izdanoj suglasnosti na Izvješće o sigurnosti i Politiku sprječavanja velikih nesreća; posebne obveze operatera: u poduzimanju mjera za sprječavanje velikih nesreća, u slučaju značajne promjene u području postrojenja operatera, u slučaju velike nesreće, postupak i obveze u slučaju velike nesreće s prekograničnim učincima, druge uvjete i mjere za sprječavanje velikih nesreća u skladu s međunarodno priznatim standardima i propisima; te sadržaj i način vođenja očevidnika o operaterima i njihovim područjima postrojenja koja mogu uzrokovati nesreće s domino efektom, te druga pitanja s tim u vezi pobliže propisuje Vlada uredbom.“.

Članak 27.

U članku 121. stavci 3. i 4. mijenjaju se i glase:

„(3) U svrhu izvršavanja obveza iz stavaka 1. i 2. ovoga članka operater je dužan sukladno odredbama uredbe iz članka 120. stavka 2. ovoga Zakona u području postrojenja utvrditi moguću prisutnost, odnosno prisutnost opasnih tvari, prema vrstama i količinama i o tome na propisani način obavijestiti Ministarstvo:

1. za novo postrojenje, odnosno rekonstrukciju prije ishoda građevinske dozvole, odnosno drugog akta kojim se odobrava građenje, ili prije promjene koja uzrokuje promjenu popisa opasnih tvari,
2. za postojeća postrojenja prije planirane promjene, sukladno odredbama uredbe iz članka 120. stavka 2. ovoga Zakona u slučaju:
  - značajne promjene u proizvodnji i radu,
  - značajnijeg povećanja ili smanjenja količine ili značajnijih promjena prirode ili fizikalnog oblika prisutne opasne tvari u odnosu na podatke navedene u obavijesti koju je operater dostavio ranije,
  - bilo kakve promjene postupaka u kojima se opasna tvar koristi s obzirom na promjenu naravi ili količine opasnih tvari, koje izmjene bi mogle znatno utjecati na opasnost od velikih nesreća,

- rekonstrukcije područja postrojenja ili postrojenja koja bi mogla uzrokovati značajne posljedice u smislu opasnosti od velike nesreće,
- promjene u dostavljenim informacijama kao što su promjena tvrtke operatera, adrese sjedišta operatera, adrese područja postrojenja ili odgovorne osobe,
- trajnog prestanka rada postrojenja ili područja postrojenja, odnosno stavljanja izvan pogona.

(4) U slučajevima iz stavka 3. ovoga članka operater je dužan sastaviti dokument u pisanom obliku kojim će utvrditi svoju Politiku sprječavanja velikih nesreća te osigurati primjerenu provedbu te politike. Politika sprječavanja velikih nesreća koju donosi operater mora biti sastavljena tako da jamči visok stupanj zaštite čovjeka i okoliša odgovarajućim sredstvima, strukturama i sustavima upravljanja. Politika sprječavanja velikih nesreća mora biti razmjerna opasnostima od velikih nesreća i sadržavati sveukupne ciljeve i načela djelovanja operatera, ulogu i odgovornost uprave te predanost stalnom unaprjeđivanju kontrole opasnosti od velikih nesreća te osiguravanju visoke razine zaštite čovjeka i okoliša.“.

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Kada operater u području postrojenja utvrdi prisutnost malih količina opasnih tvari sukladno Zakonu i odredbama uredbe iz članka 120. stavka 2. ovoga Zakona dužan je dostaviti Ministarstvu Politiku sprječavanja velikih nesreća.“.

Članak 28.

U članku 122. stavku 1. riječ: „postrojenju“, zamjenjuje se riječima: „području postrojenja“, a riječ: „većih“ zamjenjuje riječju: „velikih“.

Članak 29.

Članak 123. mijenja se i glasi:

„(1) Odredbe ovoga Zakona o sprječavanju velikih nesreća koje uključuju opasne tvari, koje se primjenjuju na područja postrojenja ne primjenjuju se na posebnim propisima uređene sustave izvan područja postrojenja kao što su:

- vojna područja postrojenja, postrojenja i skladišta,
- opasnosti od ionizirajućeg zračenja koje potječu iz tvari,
- cestovni, željeznički, zračni prijevoz opasnih tvari te prijevoz opasnih tvari unutarnjim plovnim putovima i morem,
- izravno povezano privremeno skladištenje opasnih tvari izvan područja postrojenja na koje se odnose odredbe o sprječavanju velikih nesreća, uključujući ukrcavanje i iskrcavanje te prijevoz iz jednog u drugo prijevozno sredstvo na dokovima, pristaništima ili ranžirnim kolodvorima te prijevoz opasnih tvari cjevovodima, uključujući pumpne stanice, izvan područja postrojenja na koje se odnose odredbe o sprječavanju velikih nesreća,
- istraživanje i eksploatacija (vađenje/pridobivanje i oplemenjivanje) mineralnih sirovina u/na istražnim prostorima/eksploatacijskim poljima mineralnih sirovina,
- skladištenje i trajno zbrinjavanje plinova u geološkim strukturama,
- odlagališta otpada, uključujući podzemno skladištenje otpada.

(2) Iznimno od stavka 1. podstavaka 5. i 7. ovoga članka, odredbe ovoga Zakona o sprječavanju velikih nesreća koje uključuju opasne tvari, koje se primjenjuju na područja postrojenja operatera, primjenjuju se i na podzemno skladištenje i trajno zbrinjavanje plinova u geološkim strukturama – vodonosnicima i slancima, na jalovišta koja uključuju akumulacije, pregrade i/ili brane kao i objekte napravljene za odlaganje i zadržavanje procesne jalovine sa svojstvima opasnih tvari sukladno uredbi iz članka 120. stavka 2. ovoga Zakona, te kada su opasne tvari sukladno uredbi iz članka 120. stavka 2. ovoga Zakona vezane uz postupke kemijske i termičke prerade i skladištenja.“.

Članak 30.

Naslov iznad članka 124. i članak 124. mijenjaju se i glase:

„Suglasnost na Politiku sprječavanja velikih nesreća i Izvješće o sigurnosti

Članak 124.

(1) Operater iz članka 122. stavka 1. ovoga Zakona je dužan ishoditi suglasnost na Izvješće o sigurnosti.

(2) Operater iz članka 121. stavka 5. ovoga Zakona je dužan ishoditi suglasnost na Politiku sprječavanja velikih nesreća.

(3) Suglasnosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka moraju se ishoditi i za izmjene i/ili dopune Politike sprječavanja velikih nesreća, odnosno Izvješća o sigurnosti.

(4) Suglasnost na Izvješće o sigurnosti izdaje se na temelju ocjene jesu li tim Izvješćem utvrđene sve mjere i aktivnosti te uvjeti i način njihove provedbe u skladu s uredbom iz članka 120. stavka 2. ovoga Zakona.

(5) Suglasnost na Politiku sprječavanja velikih nesreća izdaje se na temelju ocjene jesu li Politika sprječavanja velikih nesreća i pripadajući sustav upravljanja sigurnošću u skladu s odredbama Zakona i uredbe iz članka 120. stavka 2. ovoga Zakona.

(6) Za ishođenje suglasnosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka odgovoran je operater.“.

Članak 31.

Članak 125. mijenja se i glasi:

„(1) Suglasnosti iz članka 124. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona daje Ministarstvo. Ove suglasnosti nisu upravni akti.

(2) Zahtjev za davanje suglasnosti na Politiku sprječavanja velikih nesreća i za davanje suglasnosti na Izvješće o sigurnosti odnosno na izmjene i/ili dopune Politike sprječavanja velikih nesreća, odnosno Izvješća o sigurnosti operater podnosi na način određen uredbom iz članka 120. stavka 2. ovoga Zakona.

(3) Suglasnosti iz članka 124. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona daju se na rok od pet godina.

(4) Važenje suglasnosti može se na zahtjev operatera produžiti novom suglasnošću na još pet godina, uz uvjet da operater dokaže da se u području postrojenja nisu promijenili uvjeti na temelju kojih je dana prvobitna suglasnost na Politiku sprječavanja velikih nesreća, odnosno na Izvješće o sigurnosti te da su ispunjeni uvjeti u skladu s ovim Zakonom i uredbom iz članka 120. stavka 2. ovoga Zakona.

(5) Ako Ministarstvo na temelju ovoga Zakona i posebnih propisa utvrdi da zahtjev iz stavka 2. ovoga članka nije na zakonu osnovan, posebnim će rješenjem zahtjev odbiti.

(6) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) Postupak ishoda suglasnosti iz članka 124. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona mora se provesti u roku od šest mjeseci od dana primitka urednog zahtjeva operatera.

(8) Zahtjevi iz stavka 2. ovoga članka smatrat će se urednima kada su predani od ovlaštene osobe i kada sadrže sve propisane dokumente i podatke na temelju kojih se, prema ocjeni Ministarstva, može dati suglasnost.“.

Članak 32.

U članku 126. stavku 1. riječ: „postupaka“ zamjenjuje se riječju: „Politike“.

Članak 33.

Članak 127. mijenja se i glasi:

„(1) Ako operater uvede promjene u sustavu upravljanja sigurnošću koje mogu povećati rizik nastanka velike nesreće, radu postrojenja, procesu proizvodnje i/ili vrsti i/ili količini opasnih tvari koje mogu uzrokovati velike nesreće ili ako trajno prestane obavljati djelatnosti u postrojenju, operater je obavezan provesti analizu i reviziju aktivnosti i sigurnosnih mjera za sprječavanje velikih nesreća prema Politici sprječavanja velikih nesreća i Izvješću o sigurnosti za to postrojenje, te po potrebi, na primjeren način, izmijeniti i dopuniti Politiku sprječavanja velikih nesreća i Izvješće o sigurnosti i o tome obavijestiti Ministarstvo i središnje tijelo državne uprave nadležno za zaštitu i spašavanje.

(2) Ako su promjene iz stavka 1. ovoga članka takve prirode da zahtijevaju izradu nove Politike sprječavanja velikih nesreća, odnosno novoga Izvješća o sigurnosti, odnosno ishoda suglasnosti na sadržaj izmjena i/ili dopuna Politike sprječavanja velikih nesreća, odnosno Izvješća o sigurnosti, operater je dužan ishoditi novu suglasnost i prije proteka razdoblja od pet godina iz članka 125. stavka 3. ovoga Zakona.“.

Članak 34.

U članku 128. stavku 1. iza riječi: „sukladno“, dodaju se riječi: „Politici sprječavanja velikih nesreća, odnosno“.

Članak 35.

U članku 130. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„(1) Na temelju podataka iz registra Agencije iz članka 132. stavka 1. ovoga Zakona, dostavljenih od strane operatera, inspekcije ili dodatnih informacija dostavljenih od strane nadležnih tijela, Ministarstvo će putem Agencije u skladu s odredbama uredbe iz članka 120. stavka 2. ovoga Zakona, ustrojiti očevidnik u kojem će evidentirati operatere koji obavljaju djelatnost u području postrojenja i područja postrojenja u kojima je povećan rizik od velikih nesreća i njihovih posljedica zbog zemljopisnog položaja, i blizine takvih područja postrojenja i količina te vrsta prisutnih opasnih tvari u njima.

(2) Nakon utvrđivanja operatera i područja postrojenja u smislu odredbe stavka 1. ovoga članka Ministarstvo će osigurati odgovarajuću razmjenu podataka sa središnjim tijelima državne uprave nadležnim za zaštitu i spašavanje i za prostorno uređenje, a u svrhu omogućavanja operaterima da uzmu u obzir prirodu i razmjer sveukupne opasnosti od velike nesreće pri izradi Politike sprječavanja velikih nesreća i mjera za sprječavanje velikih nesreća, sustava upravljanja sigurnošću, te Izvješća o sigurnosti.“

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Ako nadležna tijela posjeduju dodatne informacije u odnosu na one koje je dostavio operater područja postrojenja o blizini susjednih postrojenja, građevina ili objekata koji bi mogli biti uzrok ili povećati rizik od velikih nesreća i domino efekt dužna su te informacije staviti na raspolaganje operaterima tih područja postrojenja.“

Članak 36.

U članku 132. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Sadržaj i način vođenja registra i očevidnika iz stavka 1. ovoga članka, te način na koji se dostavljaju podaci za registar, odnosno način na koji se dostavljaju podaci za očevidnik, kao i rokove s tim u vezi propisuje ministar pravilnikom.“

Članak 37.

U članku 133. stavku 1. iza riječi: „postrojenja“, briše se zarez i dodaju riječi: „odnosno područja postrojenja“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Prilikom izrade prostornih planova, osim drugih obveza propisanih ovim Zakonom, mora se uzimati u obzir i udaljenost između postrojenja, odnosno područja postrojenja i stambenih zona, javnih mjesta i ekološki značajnih područja te korištenje dodatnih mjera od strane postojećih postrojenja, a sve radi izbjegavanja povećane opasnosti za ljudsko zdravlje, materijalna dobra i okoliš.“

Članak 38.

U članku 148. stavku 2. podstavak 11. mijenja se i glasi:

„- podatke o izbjegnutim nesrećama, iznenadnim događajima, industrijskim i velikim nesrećama.“.

Članak 39.

U članku 152. stavku 4. riječ: „međuradna“ zamjenjuje se riječju: „međunarodna“.

Članak 40.

U članku 153. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Ministarstvo je dužno putem Agencije dostaviti Europskoj komisiji podatke vezane uz područja postrojenja koja mogu uzrokovati veliku nesreću i o nastalim velikim nesrećama sukladno odredbama pravilnika iz članka 152. stavka 6. ovoga Zakona. Dostupnost ovih podataka mora se osigurati u elektroničkom obliku.“.

U dosadašnjem stavku 2. koji postaje stavak 3. riječi: „stavkom 1.“ zamjenjuju se riječima: „stavcima 1. i 2.“.

Članak 41.

U članku 160. stavku 1. iza riječi: „davanja suglasnosti na“ dodaju se riječi: „Politiku sprječavanja velikih nesreća i suglasnost na“.

U stavku 2. iza riječi: „davanja suglasnosti na“ dodaju se riječi: „Politiku sprječavanja velikih nesreća, davanje suglasnost na“.

Članak 42.

U članku 161. stavku 1. iza riječi: „te davanje suglasnosti na“, dodaju se riječi: „Politiku sprječavanja velikih nesreća i davanje suglasnosti na“.

Članak 43.

U članku 168. stavku 1. riječi: „stavaka 1. i 2.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 1.“.

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Udruga civilnog društva iz članka 167. stavka 2. ovoga Zakona ima pravo osporavati odgovarajući upravni akt tijela javne vlasti, za koji je ovim Zakonom, odnosno posebnim zakonom predviđena mogućnost podnošenja žalbe odnosno tužbe, te izjaviti žalbu Ministarstvu, odnosno podnijeti tužbu nadležnom sudu u skladu s ovim Zakonom i posebnim zakonom, a radi osporavanja zakonitosti akata, radnji ili propusta.“.

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Članak 44.

U članku 184. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.“.

Članak 45.

Naslov iznad članka 210. mijenja se i glasi: „*1. Sustav za ekološko upravljanje i neovisno ocjenjivanje (EMAS)*“.

Članak 46.

U članku 213. stavku 1. iza riječi: „proizvode“ stavlja se zarez i dodaje riječ: „trguju“.

Stavci 3. i 4. mijenjaju se i glase:

„(3) Procjena proizvoda s manje negativnim utjecajima iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na racionalno korištenje prirodnih dobara i energije, smanjenje emisija u okoliš, iskorištavanje vrijednih svojstava otpada ili druge načine omogućavanja korisne obrade otpada prije njegove uporabe, odnosno zbrinjavanja, te poduzimanje drugih mjera u smislu zaštite okoliša tijekom životnog ciklusa proizvoda.

(4) Zahtjev za dodjelu Znaka mora sadržavati dokumente i dokaze o tome da proizvod ispunjava propisane uvjete, sukladno mjerilima razvijenima za odgovarajuću skupinu proizvoda.“.

Članak 47.

U članku 214. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Uvjete dodjele Znaka, sadržaj mjerila te opis i postupak razvoja te revizije mjerila za Znak, naknade za dodjelu znaka, uvjete za uporabu i oduzimanje Znaka, izgled Znaka, sastav i način rada savjetodavnog stručnog povjerenstva, pobliže propisuje Ministar pravilnikom.“.

Članak 48.

U članku 215. stavku 1. iza riječi: „proizvođač“ dodaje se riječ: „distributer“,

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) EU Ecolabel ne dodjeljuje se za:
- medicinske proizvode za ljudsku uporabu,
- medicinske proizvode u veterinarstvu, te
- za medicinsku opremu.“.

Dosadašnji stavak 2. koji postaje novi stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Ovim Zakonom utvrđuje se nadležno tijelo i zadaće nadležnoga tijela za provedbu Uredbe br. 66/2010.“.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

Članak 49.

U članku 216. ispred riječi: „U svrhu“ dodaje se oznaka stavka 1. koja glasi: „(1)“.

Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Agencija je nadležna za vođenje baze podataka nositelja znaka EU Ecolabel.“.

Članak 50.

U članku 224. stavku 4. riječi: „Državni inspektorat“ zamjenjuju se riječima: „tržišni inspektor Ministarstva gospodarstva“.

Članak 51.

U članku 225. stavku 1. iza riječi: „strojarski smjer“, dodaju se riječi: „ili elektrotehnički ili ekonomski smjer“.

U stavku 2. iza riječi: „strojarski smjer“, dodaju se riječi: „ili elektrotehnički ili ekonomski smjer“.

U stavku 3. iza riječi: „strojarski smjer“, dodaju se riječi: „ili elektrotehnički ili ekonomski smjer“.

Članak 52.

U članku 227. stavci 3. i 4. mijenjaju se i glase:

„(3) Plan rada inspekcije zaštite okoliša temelji se na učestalosti nadzora postrojenja ili područja postrojenja na temelju procjene negativnog utjecaja postrojenja na okoliš, bilo da se radi o objektivnim razlozima temeljem određenih pokazatelja i/ili subjektivnim razlozima odnosno percepciji javnosti, općoj procjeni značajnih predmetnih pitanja zaštite okoliša, kontinuitetu sustavnih nadzora, mogućim akcidentnim utjecajem postrojenja na okoliš, primjeni i unaprjeđivanju mjera za zaštitu okoliša od strane objekata nadzora te planu usavršavanja inspektora zaštite okoliša.“

(4) Godišnji plan koordiniranih inspeksijskih nadzora temelji se na sustavnoj procjeni rizika koji predmetno postrojenje ili područje postrojenja predstavlja za zdravlje ljudi, materijalna dobra i okoliš. Nadzor postrojenja ili područja postrojenja koja predstavljaju najveći rizik za zdravlje ljudi, materijalna dobra i okoliš planira se jednom godišnje, a nadzor postrojenja ili područja postrojenja koja predstavljaju najmanji rizik za zdravlje ljudi, materijalna dobra i okoliš planira se jednom u tri godine.“.

Stavak 7. mijenja se i glasi:

„(7) Ministar će sporazumno s čelnicima središnjih tijela državne uprave nadležnim za more, poljoprivredu, stočarstvo, veterinarstvo, šumarstvo, vodno gospodarstvo, rudarstvo, zaštitu od požara, zaštitu na radu, zdravstvo, prostorno uređenje, gradnju, posude pod tlakom, elektroenergetsku opremu te zaštitu i spašavanje odrediti sadržaj i način suradnje u provedbi koordiniranih inspekcijskih nadzora u okviru djelokruga inspekcijskih službi koje se odnose na područje okoliša.“.

Iza stavka 8. dodaje se stavak 9. koji glasi:

„(9) Izvanredni, inspekcijski nadzori, odnosno koordinirani inspekcijski nadzor područja postrojenja u kojima su prisutne opasne tvari u količinama koje mogu uzrokovati velike nesreće provode se kako bi se što prije ispitale ozbiljne pritužbe, velike nesreće, industrijske nesreće, izbjegnute nesreće, iznenadni i drugi događaji i nesukladnosti vezane uz to područje postrojenja.“.

Članak 53.

U članku 228. stavku 2. podstavak 6. mijenja se i glasi:

„- provedbu obveza operatera u vezi izrade i provođenja Politike sprječavanja velikih nesreća,“.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Nadzor postrojenja za koje je propisana obveza pribavljanja okolišne dozvole, te područja postrojenja u kojima su prisutne opasne tvari u količinama koje mogu uzrokovati velike nesreće, inspektori zaštite okoliša obavljaju i u koordiniranom inspekcijskom nadzoru prema godišnjem planu koordiniranih nadzora sukladno sporazumu iz članka 227. stavka 7. ovoga Zakona.“.

Članak 54.

U članku 231. stavku 4. podstavak 5. mijenja se i glasi:

„- u slučaju velike nesreće poduzimanje mjera i postupaka u skladu s Izvješćem o sigurnosti i Politikom sprječavanja velikih nesreća te mjera za sanaciju i sprječavanje širenja onečišćenja okoliša,“.

Iza podstavka 10. dodaju se novi podstavci 11. i 12. koji glase:

„- izradu Politike sprječavanja velikih nesreća,
- dostavu propisanih informacija ili obavijesti,“.

Dosadašnji podstavci 11. i 12. postaju novi podstavci 13. i 14.

Dosadašnji podstavak 13. koji postaje podstavak 15. mijenja se i glasi:

„- zabranu korištenja znaka EMAS,“.

Dosadašnji podstavci 14. i 15. postaju podstavci 16. i 17.

Članak 55.

U članku 234. stavku 1. iza riječi: „sigurnosti“, dodaju se riječi: „ili Politikom sprječavanja velikih nesreća“.

Članak 56.

U članku 243. stavku 1. riječ: „upotrebu“ zamjenjuje se riječju: „korištenje“.

U stavku 2. riječ: „upotrebu“ zamjenjuje se riječju: „korištenje“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Inspektor će nadziranoj osobi rješenjem zabraniti korištenje znaka EMAS ako u nadzoru utvrdi da nadzirana osoba znak koristi suprotno odredbama Uredbe EZ br. 1221/2009.“.

U stavku 4. iza broja: „1.“ stavlja se zarez i briše se riječ: „i“, a iza broja: „2.“ dodaje se riječ i broj: „i 3.“.

Članak 57.

Članak 250. mijenja se i glasi:

„Protiv rješenja inspektora ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“.

Članak 58.

Iza članka 258. dodaje se članak 258.a koji glasi:

„Članak 258.a

Ako se u koordiniranom inspekcijskom nadzoru utvrdi da je povrijeđen ovaj Zakon, i/ili propis donesen na temelju ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na pojedinu sastavnicu okoliša i zaštitu od utjecaja na okoliš, inspekcijske službe nadležne za obavljanje nadzora iz članka 224. ovoga Zakona će:

- podnijeti optužni prijedlog prema Prekršajnom zakonu,
- podnijeti kaznenu prijavu nadležnom tijelu zbog kaznenog dijela.“.

Članak 59.

U članku 260. stavku 1. podstavci 15., 16. i 17. mijenjaju se i glase:

„15. utvrdi prisutnost velikih količina opasnih tvari, a ne izradi Izvješće o sigurnosti (članak 122. stavak 1.),

16. ne izradi Politiku sprječavanja velikih nesreća u kojoj utvrđuje svoje postupanje u vezi sa sprječavanjem velikih nesreća, odnosno ne postupa u skladu s tom Politikom (članak 121. stavak 4.),

17. ne dostavlja podatke i ne informira Ministarstvo i središnje tijelo državne uprave nadležno za zaštitu i spašavanje o aktivnostima i sigurnosnim mjerama koje provodi sukladno Politici sprječavanja velikih nesreća odnosno svom Izvješću o sigurnosti, te ako ne informira pravne i fizičke osobe za koje je vjerojatno da bi mogle biti zahvaćene velikim nesrećama koje može uzrokovati njegovo područje postrojenja (članak 128. stavak 1.),“.

Članak 60.

U članku 262. stavku 1. podstavak 4. mijenja se i glasi:

„4. u postrojenju obavlja djelatnosti koje uključuju prisutnost opasnih tvari, a nije ishodila suglasnost na Politiku sprječavanja velikih nesreća, odnosno suglasnost na Izvješće o sigurnosti (članak 124. stavci 1., 2. i 3.),“.

Podstavak 6. mijenja se i glasi:

„6. ne ishodi novu suglasnost na Politiku sprječavanja velikih nesreća, odnosno suglasnost na Izvješće o sigurnosti (članak 127. stavak 2.),“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 61.

(1) Vlada će uredbu iz članka 56. stavka 5. koji je izmijenjen člankom 7. ovoga Zakona donijeti u roku od godine dana od stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Vlada će uredbu iz članka 120. stavka 2. koji je izmijenjen člankom 23. ovoga Zakona donijeti u roku od godine dana od stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 62.

(1) Ministar će pravilnike iz članka 132. stavka 2. koji je izmijenjen člankom 33. ovoga Zakona i članka 214. stavka 2. koji je izmijenjen člankom 44. ovoga Zakona donijeti u roku od godine dana od stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za mjeriteljstvo će pravilnik iz članka 61. stavka 8. koji je izmijenjen člankom 9. ovoga Zakona donijeti u roku od godine dana od stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 63.

(1) Do stupanja na snagu uredbe iz članka 56. stavka 5., koji je izmijenjen člankom 7. ovoga Zakona u dijelu u kojem nije u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona primjenjuje se Uredba o izradi i provedbi dokumenata Strategije upravljanja morskim okolišem i obalnim područjem (Narodne novine, broj 112/2014).

(2) Do stupanja na snagu uredbe iz članka 120. stavka 2. koji je izmijenjen člankom 23. ovoga Zakona u dijelu u kojem nije u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona, primjenjuje se Uredba o sprječavanju velikih nesreća koje uključuju opasne tvari (Narodne novine, broj 44/2014).

Članak 64.

(1) Do stupanja na snagu pravilnika iz članka 132. stavka 2. koji je izmijenjen člankom 33. ovoga Zakona u dijelu u kojem nije u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona, primjenjuje se Pravilnik o registru postrojenja u kojima su prisutne opasne tvari i o očevidniku prijavljenih velikih nesreća (Narodne novine, broj 139/2014).

(2) Do stupanja na snagu pravilnika iz članka 214. stavka 2. koji je izmijenjen člankom 44. ovoga Zakona u dijelu u kojem nije u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona, primjenjuje se Pravilnik o znaku zaštite okoliša (Narodne novine, br. 70/2008 i 81/2011).

(3) Do stupanja na snagu pravilnika iz članka 61. stavka 8. koji je izmijenjen člankom 9. ovoga Zakona u dijelu u kojem nije u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona, primjenjuje se Pravilnik o mjerama za sprječavanje emisije plinovitih onečišćivača i onečišćivača u obliku čestica iz motora s unutrašnjim izgaranjem koji se ugrađuju u necestovne pokretne strojeve TPV 401 (izdanje 01) (Narodne novine, br. 4/2014 i 115/2014).

Članak 65.

(1) Postupci pokrenuti po odredbama Zakona o zaštiti okoliša (Narodne novine, br. 80/2013 i 153/2013 – Zakon o gradnji) do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se po odredbama toga Zakona.

(2) Postupci pokrenuti pred prekršajnim sudom po odredbama Zakona o zaštiti okoliša (Narodne novine, br. 80/2013 i 153/2013 – Zakon o gradnji) do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se po odredbama toga Zakona.

Članak 66.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Ovim člankom propisuje se da ovaj Zakon sadrži odredbe koje su u skladu s aktima Europske unije, te se navode akti Europske unije. Također, propisuje se da je ovaj Zakon u skladu s Protokolom Barcelonske konvencije o integralnom upravljanju obalnim područjem Sredozemlja.

Uz članak 2.

Ovim člankom uređuju se značenja bitnih pojmova uporabljenih u ovom Zakonu.

Uz članke 3. - 5.

Ovim člancima uređuju se poslovi Hrvatske agencije za okoliš i prirodu.

Uz članak 6.

U ovom članku propisuju se nove grupe poslova koje može raditi ovlaštenik.

Uz članak 7.

U ovom članku propisuje se da se Strategija donosi svakih deset godina, a njezina izmjena po potrebi.

Uz članak 8.

Ovim se člankom propisuje mogućnost donošenja izmjena i dopuna Plana zaštite okoliša.

Uz članak 9.

Ovim se člankom propisuje mogućnost donošenja izmjena i dopuna Programa zaštite okoliša.

Uz članak 10.

Ovim se člankom propisuju tijela koja sudjeluju u izradi Strategije, te nadležnost Ministarstva za koordinaciju izrade Strategije. Određuje se da Vlada Republike Hrvatske uredbom uređuje ciljeve zaštite okoliša, područje primjene i određivanje pripadnosti, plan djelovanja u pripremi dokumenata za morski okoliš i obalno područje (Početna procjena ukupnog stanja, Skup značajki dobrog stanja okoliša, Skup ciljeva, Sustav praćenja i promatranja morskog okoliša i obalnog područja) i Program zaštite i upravljanja morskim okolišem i obalnim područjem, potrebu djelovanja, način suradnje, tijela nadležna za provedbu, način provedbe i iznimke, način izvještavanja, informiranja i sudjelovanja javnosti te druga pitanja s tim u vezi.

Uz članak 11.

Ovim se člankom vrši usklađivanje s člancima 29.3. i 31.5. Direktive 2013/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja o sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ (Tekst značajan za EGP) u smislu suradnje kod iznenadnih onečišćenja mora s Europskom komisijom te agencijama Europske unije.

Uz članak 12.

Ovim se člankom propisuje da tehničke standarde emisije onečišćujućih tvari iz motora s unutarnjim izgaranjem koji se ugrađuju u necestovne pokretne strojeve, zahtjeve o homologaciji koje moraju zadovoljavati, metode i postupke ispitivanja, način priznavanja dokumenata o homologaciji izdanih u drugim državama, sadržaj potvrde (certifikata) o sukladnosti, naknade za provođenje postupka homologacije, način obračuna troškova praćenja

propisanih tehničkih standarda, uvjete koje moraju ispunjavati pravne osobe za obavljanje postupka homologacije, praćenja kakvoće proizvoda stavljenih na tržište i praćenja emisija u zrak, te druga pitanja s tim u vezi propisuje pravilnikom čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za mjeriteljstvo u suradnji s ministrom.

Uz članke 13. i 14.

Ovim se člancima postiže dodatno usklađenje s Direktivom 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka pojedinih planova i programa na okoliš (SL L 197, 21.7.2001.) u smislu propisivanja obvezne strateške procjene za strategije, planove i programe na lokalnoj razini te postupak ocjene o potrebi strateške procjene za strategije, planove i programe kojima se određuje uporaba malih površina na lokalnoj razini, kao i za manje izmjene i dopune strategija, planova i programa.

Uz članak 15.

Ovim se člankom propisuje rok od 30 dana za minimalno trajanje javne rasprave u postupcima strateške procjene tijekom izrade prostornih planova, a sukladno odredbama Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša (Aarhus, 1998.) (Narodne novine – Međunarodni ugovori, br. 1/2007), Direktivi 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka pojedinih planova i programa na okoliš (SL L 197, 21.7.2001.) te Zakonu o zaštiti okoliša.

Uz članak 16.

Ovim se člankom usklađuje izričaj Zakona s izričajem Direktive 2011/92/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (kodifikacija) (Tekst značajan za EGP) (SL L 26, 28.1.2012.) u smislu da se procjena utjecaja na okoliš definira kao postupak procjene zahvata kojim se procjenjuju mogući značajni utjecaji zahvata na okoliš u okviru njegove pripreme, između ostalog na temelju njegove prirode, veličine ili lokacije, a sukladno traženju EU Pilota br. 6985/ENVI.

Uz članak 17.

Ovim se člankom dodatno uređuju iznimke propisane Direktivom 2011/92/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (kodifikacija) (Tekst značajan za EGP) (SL L 26, 28.1.2012.), vezano za procjenu utjecaja zahvata na okoliš u smislu da se definira obveza drugog oblika procjene utjecaja na okoliš, te da se o tome obavijesti javnost i da se o navedenom izuzeću obavijesti Europsku komisiju prije davanja odobrenja za provedbu zahvata, sukladno traženju EU Pilota br. 6985/ENVI.

Uz članak 18.

Ovim se člankom propisuje da su mjere i/ili program praćenja stanja okoliša utvrđeni rješenjem o prihvatljivosti zahvata na okoliš obvezni sadržaj dozvola za provedbu zahvata koje se izdaju prema posebnom zakonu.

Uz članak 19.

U ovom se članku usklađuju pojmovi s pojmovima korištenim u Zakonu o zaštiti zraka (Narodne novine, br. 130/2011 i 47/2014).

Uz članak 20.

Ovim se člankom propisuje da nadležna tijela i/ili osobe koje sudjeluju u postupku ishođenja okolišne dozvole mogu zahtijevati utvrđivanje zahtijevane kakvoće okoliša i prihvatljivosti za sastavnicu okoliša za koju su nadležna ukoliko postupak procjene utjecaja na okoliš nije obvezan prema Zakonu. U tom slučaju zahtijevana kakvoća okoliša i prihvatljivost za okoliš utvrđuje se provođenjem odgovarajuće procjene u okviru postupka ishođenja okolišne dozvole.

Uz članak 21.

Odredba propisuje da ako se utvrđivanje uvjeta okolišne dozvole provodi u skladu s najboljim raspoloživim tehnikama koje nisu propisane niti u jednom od postojećih zaključaka o najboljim raspoloživim tehnikama ili se ti zaključci ne odnose na sve potencijalne učinke koje djelatnost ili proces imaju na okoliš, utvrđivanje najboljih raspoloživih tehnika provodi se sukladno kriterijima propisanim Zakonom o zaštiti okoliša i Uredbom o okolišnoj dozvoli (Narodne novine, broj 8/2014).

Uz članak 22.

Ovim se člankom propisuje da Ministarstvo svakih 5 godina po službenoj dužnosti posebnim rješenjem mijenja i/ili dopunjava i rješenja o objedinjenim uvjetima zaštite okoliša koja su izdana sukladno odredbama Zakona o zaštiti okoliša (Narodne novine, broj 110/2007).

Uz članak 23.

U ovom se članku usklađuju pojmovi s pojmovima korištenim u Zakonu o zaštiti zraka (Narodne novine, br. 130/2011 i 47/2014).

Uz članak 24.

Ovim se člankom propisuje da se uvjeti okolišne dozvole kod čije povrede je potrebno prekinuti rad postrojenja do postizanja ponovne sukladnosti, mogu utvrditi okolišnom dozvolom.

Uz članak 25.

Ovim se člankom propisuju slučajevi kada Ministarstvo rješenjem ukida okolišnu dozvolu, te se propisuje pravo stranke na pravni lijek.

Uz članak 26.

U ovom se članku definiraju odredbe o sprječavanju velikih nesreća koje uključuju opasne tvari, a koje se odnose na područja postrojenja u kojima se ili putem kojih se obavljanjem djelatnosti operatera nalaze opasne tvari koje mogu izazvati veliku nesreću, te popis vrsta, količina, kriteriji prema kojima se tvari klasificiraju kao opasne, te način izrade i ocjene dokumenata zaštite od velikih nesreća.

Uz članak 27.

U ovom se članku određuju obveze operatera u čijem su postrojenju prisutne opasne tvari za poduzimanje preventivnih mjera nužnih za smanjenje rizika nastanka i sprječavanje nastanka i ograničavanje utjecaja velikih nesreća na ljude, materijalne dobra i okoliš te obveza dostavljanja dokaza o poduzimanju mjera te obveza dostavljanja dokumenta u pisanom obliku u kojem je utvrdio svoju Politiku sprječavanja velikih nesreća.

Uz članak 28.

U ovom članku usklađuje se izričaj s je Direktivom Vijeća 2012/18/EU od 4. srpnja 2012. o kontroli opasnosti od velikih nesreća koje uključuju opasne tvari, o izmjeni i kasnijem stavljanju van snage Direktive Vijeća 96/82/EZ (tekst značajan za EGP) (SL L 197, 24.7.2012.).

Uz članak 29.

U ovom članku propisuju se iznimke na koje se Zakon ne primjenjuje, a to su sustavi izvan postrojenja koji su uređeni prema posebnim propisima, kao što su: vojna područja postrojenja, postrojenja i skladišta, opasnosti od ionizirajućeg zračenja koje potječu iz tvari, cestovni, željeznički, zračni prijevoz opasnih tvari te prijevoz opasnih tvari unutarnjim plovnim putovima i morem, izravno povezano privremeno skladištenje opasnih tvari izvan područja postrojenja na koje se odnose odredbe o sprječavanju velikih nesreća, uključujući ukrcavanje i iskrcavanje te prijevoz iz jednog u drugo prijevozno sredstvo na dokovima, pristaništima ili ranžirnim kolodvorima, prijevoz opasnih tvari cjevovodima, uključujući pumpne stanice, izvan područja postrojenja na koje se odnose odredbe o sprječavanju velikih nesreća, iskorištavanje odnosno, eksploataciju (istraživanje, vađenje i obradu) mineralnih sirovina u rudnicima, kamenolomima i bušotinama, istraživanje i vađenje mineralnih sirovina na platformama, uključujući ugljikovodike, skladištenje plina u podzemnim lokacijama na moru, uključujući lokacije namijenjene skladištenju i lokacije u kojima se također provodi istraživanje i iskorištavanje minerala, uključujući ugljikovodike: odlagališta otpada, uključujući podzemno skladištenje otpada.

Uz članak 30.

Ovim se člankom propisuje obveza operatera za ishođenje suglasnosti na Izvješće o sigurnosti i Politiku sprječavanja velikih nesreća, te nakon izmjena i/ili dopuna Izvješća o sigurnosti, odnosno Politike sprječavanja velikih nesreća te uvjeti za izdavanje tih suglasnosti.

Uz članak 31.

U ovom se članku propisuje način davanja suglasnosti te obveza Ministarstva za davanje suglasnosti koja nije upravni akt, rokovi trajanja suglasnosti od 5 godina, te način produženja iste i način odbijanja zahtjeva za suglasnost na Izvješće o sigurnosti i Politiku sprječavanja velikih nesreća izdavanjem rješenja protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali je moguće pokrenuti upravni spor.

Uz članak 32.

Ovim se člankom određuje da u postupku ocjenjivanja provedbe Politika sprječavanja velikih nesreća sudjeluje Stručno vijeće.

Uz članak 33.

U ovom se članku propisuju obveze operatera u svezi s promjenama u postupanju s opasnim tvarima, potrebi izmjena i/ili dopuna ili izrade novog Izvješća, odnosno Politike te obveza obavještavanja Ministarstva i središnjeg tijela državne uprave nadležnog za zaštitu i spašavanje.

Uz članak 34.

Ovim se člankom propisano da je operater obavezan o aktivnostima i sigurnosnim mjerama koje provodi uz ostalo i sukladno Politici sprječavanja velikih nesreća na propisan način dostavljati podatke i informirati Ministarstvo i središnje tijelo državne uprave nadležno za zaštitu i spašavanje.

Uz članak 35.

U ovom članku propisuje se obveza Agencije za zaštitu okoliša za vođenja registra opasnih tvari i ustrojavanje očevidnika u kojem su evidentirani operateri koji obavljaju djelatnost u postrojenjima i postrojenja u kojima je, odnosno gdje je povećana vjerojatnost od velikih nesreća i njihovih posljedica zbog lokacija, blizine takvih postrojenja i količina prisutnih opasnih tvari te obveza Ministarstva da osigura odgovarajuću razmjenu podataka sa središnjim tijelima državne uprave nadležnim za zaštitu i spašavanje i za prostorno uređenje, a u svrhu omogućavanja operaterima da uzmu u obzir prirodu i razmjer sveukupne opasnosti od velike nesreće pri izradi politike i mjera za sprječavanje velikih nesreća, sustava upravljanja sigurnošću, te Izvješća o sigurnosti i dostavljanje podataka u svrhu izrade vanjskih planova.

Uz članak 36.

Ovim se člankom daje ovlast ministru za donošenje pravilnika kojim se propisuje sadržaj i način vođenja registra postrojenja u kojima su prisutne opasne tvari te očevidnika prijavljenih velikih nesreća, te način na koji se dostavljaju podaci za registar, odnosno način na koji se dostavljaju podaci za očevidnik, kao i rokove s tim u svezi.

Uz članak 37.

U ovom članku usklađuje se izričaj s Direktivom Vijeća 2012/18/EU od 4. srpnja 2012. o kontroli opasnosti od velikih nesreća koje uključuju opasne tvari, o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/82/EZ (tekst značajan za EGP) (SL L 197, 24.7.2012.).

Uz članak 38.

Propisuje se sadržaj Informacijskog sustava zaštite okoliša, u dijelu u kojem predmetni sustav sadrži i podatke o izbjegnutim nesrećama, iznenadnim događajima, industrijskim i velikim nesrećama.

Uz članak 39.

Ispravlja se pogreška.

Uz članak 40.

Propisuje se da je Ministarstvo dužno putem Agencije dostaviti Europskoj komisiji podatke vezane uz područja postrojenja koja mogu uzrokovati veliku nesreću i o nastalim velikim nesrećama, te da se dostupnost tih podataka mora osigurati u elektronskom obliku.

Uz članke 41. i 42.

Propisuje se način informiranja javnosti i pravo na pristup informacijama u pitanjima zaštite okoliša u dijelu koji se odnosi na suglasnost na Politiku sprječavanja velikih nesreća.

Uz članak 43.

Propisuje se pravo na pristup pravosuđu u pitanjima zaštite okoliša, tj. propisuje se da udruga civilnog društva koja je registrirana za zaštitu okoliša, najmanje dvije godine prije nego što je započeo postupak tijela javne vlasti o zahtjevu povodom kojega iskazuje svoj pravni interes ima pravo osporavati odgovarajući upravni akt tijela javne vlasti za koje je ovim Zakonom, odnosno posebnim zakonom predviđena mogućnost podnošenja žalbe odnosno tužbe, te izjaviti žalbu Ministarstvu, odnosno podnijeti tužbu nadležnom sudu u skladu s ovim Zakonom i posebnim zakonom, a radi osporavanja zakonitosti akata, radnji i propusta, a da prethodno nije sudjelovala u svojstvu zainteresirane javnosti u postupku koji osporava.

Uz članak 44.

Propisuje se pravo na pravni lijek, tj. pravo na pokretanje upravnog spora.

Uz članak 45.

Mijenja se naslov iznad članka 201.

Uz članke 46. - 47.

Odnose se na način dodjele znaka zaštite okoliša Prijatelj okoliša. Propisuje se da se procjena proizvoda s manje negativnim utjecajima odnosi na racionalno korištenje prirodnih dobara i energije, smanjenje emisija u okoliš, iskorištavanje vrijednih svojstava otpada ili da na druge načine omogućavanja korisnu obradu otpada prije njegove uporabe, odnosno zbrinjavanja, te poduzimanje drugih mjera u smislu zaštite okoliša tijekom životnog ciklusa proizvoda, te se propisuje sadržaj zahtjeva za dodjelu znaka. Propisuje se da će ministar pravilnikom propisati uvjete za dodjelu Znaka, sadržaj mjerila te opis i postupak razvoja te revizije mjerila za Znak, naknade za dodjelu znaka, uvjete za uporabu i oduzimanje Znaka, izgled Znaka, sastav i način rada savjetodavnog stručnog povjerenstva.

Uz članak 48.

Propisuje se način dodjele znaka zaštite okoliša Europske unije-EU Ecolabel. Eu ecolabel ne dodjeljuje se za medicinske proizvode za ljudsku uporabu, medicinske proizvode u veterinarstvu, te za medicinsku opremu. Usklađuje se naziv Uredbe (EZ) br. 66/2010, sa službenim nazivom objavljenim u Službenom listu Europske unije (SL L 108, 29.4.2010.).

Uz članak 49.

Propisuje se nadležnost Agencije za vođenje baze podataka nositelja znaka EU Ecolabel.

Uz članak 50.

Propisuje se da nadzor proizvođača, odnosno osobe koja stavlja proizvod na tržište vezano za označavanje proizvoda i ambalaže te zaštite potrošača obavlja tržišni inspektor Ministarstva gospodarstva.

Uz članak 51.

Člankom se uređuju uvjeti za obavljanje inspeksijskog nadzora, na način da poslove inspeksijskog nadzora može obavljati i osoba koja je završila diplomski sveučilišni studij ili integrirani diplomski stručni studij elektrotehničkog ili ekonomskog smjera.

Uz članke 52. – 55.

Odredbe ovih članka usklađuju se s odredbama Direktive 2012/18/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o kontroli opasnosti od velikih nesreća koje uključuju opasne tvari, o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/82/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 197, 24.7.2012.) koje se odnose na postupanje inspekcije, te Uredbom (EZ) br. 1221/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o dobrovoljnom sudjelovanju organizacija u sustavu upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja Zajednice (EMAS) te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 761/2001 i odluka Komisije 2001/681/EZ i 2006/193/EZ (SL L 342, 22.12.2009.).

Uz članak 56.

Propisuje se postupanje inspektora u slučaju kada nadzirana osoba koristi znak suprotno odredbama Uredbe br. 1221/2009.

Uz članak 57.

Propisuje se da se protiv rješenja inspektora ne može izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Uz članak 58.

Propisuje se postupanje po prijavama drugih inspekcija nadležnih prema posebnim propisima za nadzor pojedinih sastavnica okoliša i zaštite od utjecaja opterećenja na okoliš.

Uz članke 59. - 60.

Propisane su prekršajne odredbe, odnosno novčane kazne za pravne i fizičke osobe uključujući i odgovorne osobe u pravnoj osobi koje se odnose na pojedine odredbe ovoga Zakona u smislu usklađenja s Direktivom Vijeća 2012/18/EU od 4. srpnja 2012. o kontroli opasnosti od velikih nesreća koje uključuju opasne tvari, o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/82/EZ (tekst značajan za EGP) (SL L 197, 24.7.2012.).

Uz članke 61. - 62.

Propisuju se rokovi za donošenje propisa predviđenih ovim Zakonom.

Uz članke 63. - 64.

Propisuje se da se do stupanja propisa iz članaka 58. i 59. ovoga Zakona u dijelu u kojem nisu u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona primjenjuju odredbe Uredbe o izradi i provedbi dokumenata Strategije upravljanja morskim okolišem i obalnim područjem (Narodne novine, broj 112/2014), Uredbe o sprječavanju velikih nesreća koje uključuju opasne tvari (Narodne novine, broj 44/2014), Pravilnik o stručnom vijeću (Narodne novine, broj 121/2014), Pravilnik o registru postrojenja u kojima su prisutne opasne tvari i o očevidniku prijavljenih velikih nesreća (Narodne novine, broj 139/2014) te Pravilnik o znaku zaštite okoliša (Narodne novine, br. 70/2008 i 81/2011).

Uz članak 65.

Propisuje se da će se postupci pokrenuti po odredbama Zakona o zaštiti okoliša (Narodne novine, br. 80/2013 i 153/2013 – Zakon o gradnji) do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti po odredbama toga Zakona.

Uz članak 66.

Ovim člankom se propisuje stupanje na snagu odredbi ovoga Zakona.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU I DOPUNJUJU**Članak 2.**

(1) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive:

1. Direktiva 2011/92/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (kodifikacija) (Tekst značajan za EGP) (SL L 26, 28.1.2012);

2. Direktiva 2003/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. svibnja 2003. o osiguravanju sudjelovanja javnosti u izradi određenih planova i programa koji se odnose na okoliš i o izmjeni direktiva Vijeća 85/337/EEZ i 96/61/EZ s obzirom na sudjelovanje javnosti i pristup pravosuđu (SL L 156, 25.6.2003);

3. Direktiva 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka pojedinih planova i programa na okoliš (SL L 197, 21.7. 2001.);

4. Direktiva 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprječavanje i kontrola onečišćenja) (preinačena) (tekst značajan za EGP) (SL L 334, 17.12.2010.);

5. Direktiva Vijeća 96/82/EZ od 9. prosinca 1996. o kontroli opasnosti od teških nesreća koje uključuju opasne tvari (SL L 10, 14.1.1997.);

6. Direktiva 2003/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2003. koja mijenja Direktivu Vijeća 96/82/EZ od 9. prosinca 1996. o kontroli opasnosti od velikih nesreća koje uključuju opasne tvari (SL L 345, 31.12.2003.);

7. Direktiva 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/313/EEZ (SL L 41, 14.2. 2003.);

8. Direktiva 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprječavanja i otklanjanja štete na okolišu (SL L 143, 30.4.2004.);

9. Direktiva 2008/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o uspostavljanju okvira za djelovanje Zajednice u području politike morskog okoliša (Okvirna direktiva o morskoj strategiji) (Tekst značajan za EGP) (SL L 164, 25.6.2008.);

10. Direktiva Komisije 2001/116/EZ od 20. prosinca 2001. o prilagodbi tehničkom napretku Direktive Vijeća 70/156/EEZ o približavanju zakona zemalja članica koji se odnose na homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica (Tekst značajan za EGP) (SL L 18, 21.01.2002.);

11. Direktiva 1999/94/EC Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 1999. o dostupnosti podataka za potrošače o ekonomičnosti potrošnje goriva i emisijama CO₂ u vezi s prodajom novih osobnih automobila (SL L 12, 18.1.2000);

(2) Ovim se Zakonom utvrđuje okvir za provedbu sljedećih akata Europske unije:

1. Uredbe (EZ) br. 66/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o znaku zaštite okoliša EU (Tekst značajan za EGP) (SL L 108, 29.4.2010.);
2. Uredbe (EZ) br. 1221/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o dobrovoljnom sudjelovanju organizacija u sustavu upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja Zajednice (EMAS) te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 761/2001 i odluka Komisije 2001/681/EZ i 2006/193/EZ (SL L 342, 22.12.2009.);
3. Uredbe (EZ) br. 166/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavljanju Europskoga registra ispuštanja i prijenosa zagađivala i koja izmjenjuje i dopunjuje Direktive Vijeća 91/689/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 33, 4.2.2006.);
4. Uredbe (EZ) br. 401/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o Europskoj agenciji za okoliš i Europskoj informacijskoj i promatračkoj mreži za okoliš (kodifikacija) (SL L 126, 21.5.2009.).

Pojašnjenje pojmova

Članak 4.

(1) Pojmovi koji se koriste u ovom Zakonu i u provedbi ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. Cjelovito upravljanje zaštitom okoliša je skup povezanih i usklađenih odluka i mjera kojima je svrha ostvarivanje jedinstvene zaštite okoliša, izbjegavanje i smanjivanje rizika po okoliš te poboljšavanje i ostvarivanje učinkovite zaštite okoliša,
2. Domino efekt je niz povezanih učinaka koji zbog međusobnog razmještaja i blizine postrojenja, odnosno dijelova postrojenja ili grupe postrojenja i količina opasnih tvari prisutnih u tim postrojenjima povećavaju mogućnost izbijanja velike nesreće ili pogoršavaju posljedice nastale nesreće,
3. Dozvole prema posebnim propisima su dozvole za rad, u pisanom obliku, čitavog postrojenja ili jednog njegovog dijela ili postrojenja za izgaranje, postrojenja za spaljivanje otpada ili postrojenja za suspaljivanje otpada prema posebnim propisima, a koje se izdaju temeljem nadležnosti za posebnu sastavnicu okoliša ili za posebnu djelatnost u vezi s okolišem,
4. Ekološka mreža je sustav međusobno povezanih ili prostorno bliskih ekološki značajnih područja, koja uravnoteženom biogeografskom raspoređenošću značajno pridonose očuvanju prirodne ravnoteže i bioraznolikosti; utvrđuje se prema posebnom propisu iz područja zaštite prirode,
5. Emisija je ispuštanje ili istjecanje tvari, uključujući radioaktivne tvari i genetski modificirane organizme, u tekućem, plinovitom ili čvrstom agregatnom stanju, i/ili ispuštanje topline, buke, vibracije iz stacionarnih ili difuznih izvora u zrak, more, vodu i tlo, te ispuštanje svjetlosti i organizama, iz pojedinog izvora u okoliš, nastalo kao rezultat čovjekovih djelatnosti, kao i mikrobiološko onečišćivanje okoliša,

6. Granična vrijednost emisije je propisana ili određena vrijednost, koncentracija i/ili razina emisije u posebnim pokazateljima, izražena kao prosjek tijekom zadanog vremenskog razdoblja, pod posebnim referentnim uvjetima koja u jednom ili tijekom više vremenskih razdoblja ne smije biti prekoračena,

7. Imisija je koncentracija tvari na određenom mjestu i u određenom vremenu u okolišu,

8. Industrijska nesreća je događaj koji je posljedica nekontroliranog slijeda događanja u tijeku neke radnje ili aktivnosti u postrojenju, tijekom proizvodnje i/ili uporabe proizvoda, skladištenja i/ili rukovanja proizvodom ili odlaganja otpada,

9. Industrijska emisija je ispuštanje ili istjecanje tvari, ispuštanje energije (toplina, buka, vibracije) iz stacionarnih ili difuznih izvora u postrojenju u zrak, vodu i tlo,

10. Informacija o okolišu je svaka informacija u pisanom, vizualnom, slušnom, elektroničkom ili drugom materijalnom obliku, koja se odnosi na okoliš, njegove sastavnice i opterećenja, a posebice o opterećivanju okoliša: emisijama, imisijama, otpadu, bioraznolikosti i krajobraznoj raznolikosti, prostoru, kulturnoj baštini, prirodnim pojavama, stanju sastavnica okoliša, postupcima tijela javne vlasti koji se odnose na donošenje propisa, općih i pojedinačnih akata u vezi sa zaštitom okoliša, i/ili koji se odnose na donošenje strategija, planova, programa i izvješća o okolišu, sastavnicama okoliša i opterećenjima, te informacija o učinkovitosti provedbe strategija, planova, programa i mjera, stanju i mjerama i načinima održavanja projektiranog stanja postrojenja i drugih objekata, koji bi mogli utjecati na onečišćivanje okoliša i sastavnica okoliša, odnosno koji bi mogli utjecati na s okolišem povezana opterećenja i/ili postupke,

11. Informacije pohranjene kod tijela javne vlasti su informacije o okolišu koje su u posjedu tijela javne vlasti i koje su ta tijela sama proizvela ili zaprimila,

12. Informacije tijela javne vlasti pohranjene kod drugih su informacije o okolišu koje čuvaju osobe – ovlaštenici u ime tijela javne vlasti,

13. Integralno upravljanje obalnim područjem je dinamički proces održivog upravljanja i korištenja obalnih područja, uzimajući istodobno u obzir krhkost obalnih ekosustava i krajobraza, raznolikost aktivnosti i korištenja, njihovo međusobno djelovanje, pomorsku usmjerenost pojedinih aktivnosti i korištenja i njihov utjecaj na morske i kopnene dijelove,

14. Izbjegnuta nesreća je neplanirani događaj koji je unutar postrojenja i/ili izvan njega imao potencijal za ozljedu i/ili bolest ljudi, oštećenje materijalnih dobara ili ugrožavanje okoliša ali je isto izbjegnuto,

15. Izvancestovni pokretni stroj je svaki pokretni stroj, industrijska oprema ili vozilo s karoserijom ili bez nje, koji nije namijenjen cestovnom prijevozu putnika i roba i u kojemu je ugrađen motor s unutarnjim izgaranjem,

16. Javni interes je interes u pitanjima zaštite okoliša koji iskazuje Država, ili jedinica lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave sukladno svojem statutu,

17. Javnost je jedna ili više fizičkih ili pravnih osoba, njihove skupine, udruge i organizacije sukladno posebnim propisima i praksi,

18. Kakvoća okoliša je stanje okoliša i/ili sastavnica okoliša, koje je posljedica djelovanja prirodnih pojava i/ili ljudskog djelovanja, izraženo morfološkim, fizikalnim, kemijskim, biološkim, estetskim i drugim pokazateljima,

19. Kompenzacijski uvjeti su mjere koje se određuju radi osiguranja opće povezanosti (koherentnosti) ekološke mreže, a utvrđuju se prema posebnom propisu.

20. Krajobraz je određeno područje viđeno ljudskim okom, čija je narav rezultat međusobnog djelovanja prirodnih i ljudskih čimbenika, a predstavlja bitnu sastavnicu čovjekovog okruženja, izraz raznolikosti zajedničke kulturne i prirodne baštine te temelj identiteta područja,

21. Tehnike zaštite okoliša (kraće: tehnike) su mjere zaštite okoliša koje se propisuju u postupku utvrđivanja okolišne dozvole kroz utvrđivanje najboljih raspoloživih tehnika za postrojenje, a uključuju i tehnologiju te način na koji se tehnologija planira, gradi, održava, koristi i uklanja,

22. Morski ekosustavi su područja oceanskog prostora koja uključuju obalna područja od riječnih ušća (estuarija) i granica morskih struja uz obalu do granica epikontinentalnog pojasa prema moru, a ta područja obilježava osebujna produktivnost i trofičke, batimetrijske i hidrografske karakteristike područja,

23. Morski okoliš je životni prostor organizama i njihovih zajednica koji je određen karakterističnim fizičkim, kemijskim i biološkim značajkama, a obuhvaća: područja otvorenog mora, riječna ušća (estuarije) te morska obalna područja uključujući unutarnje morske vode, teritorijalno more, morsko dno, morsko podzemlje, odnosno morske vode pod suverenitetom Republike Hrvatske, te u kojima Republike Hrvatska ostvaruje suverena prava i jurisdikciju,

24. Nacionalna lista pokazatelja (NLP) jest skup podatkovnih tablica za izradu pokazatelja stanja okoliša kojima se za pojedino tematsko područje na temelju nacionalnih, te propisa Europske unije i međunarodnih propisa navodi izvor, set i tijek te vremenska razdoblja prikupljanja podataka, definira metoda izračuna i način prikaza podataka, obveze izvješćivanja i dostupnost podataka,

25. Najbolje raspoložive tehnike (u daljnjem tekstu: NRT) su: najnaprednija faza u razvoju aktivnosti i njihovih načina rada, što pokazuje kolika je praktična primjenjivost pojedinih tehnika kao osnova za granične vrijednosti emisije i ostale uvjete dozvole koji su osmišljeni kako bi spriječili i, gdje to nije izvedivo, smanjili emisije i utjecaj na okoliš u cijelosti:

– tehnike označavaju i tehnologiju koja se koristi i način na koji se postrojenje projektira, gradi, održava, koristi i stavlja izvan upotrebe;

– raspoložive tehnike označavaju tehnike koje su razvijene u opsegu koji dozvoljava primjenu u odgovarajućem industrijskom sektoru, pod ekonomski i tehnički održivim uvjetima, vodeći računa o troškovima i prednostima, bez obzira jesu li tehnike korištene ili proizvedene u Republici Hrvatskoj, sve dok su operateru raspoložive po prihvatljivim uvjetima;

– najbolje podrazumijeva najučinkovitije u postizanju visoke opće razine zaštite okoliša u cijelosti;

26. Nositelj zahvata je podnositelj zahtjeva: za ocjenu o potrebi procjene utjecaja na okoliš, za utvrđivanje sadržaja studije o utjecaju na okoliš ili za procjenu utjecaja na okoliš,

27. Obalno područje mora je geomorfološko područje s obje strane obalne crte (crta plimnog vala), uključujući uži obalni pojas akvatorija, zaobalje i otoke, u kojem se međusobno djelovanje između morskih i kopnenih dijelova odvija u obliku složenih ekoloških sustava koji čine biotske i abiotske komponente, životni prostor za ljudske zajednice i njihove društvenogospodarske aktivnosti. Zemljopisni obuhvat obalnog područja uključuje područje određeno vanjskom granicom teritorijalnog mora Republike Hrvatske dok granicu obalnog područja u smjeru kopna čini granica obalnih jedinica lokalne samouprave i jedinica lokalne samouprave čiji dio teritorija zahvaća kopneni dio zaštićenog obalnog područja od 1000 m,

28. Ocjena prihvatljivosti za ekološku mrežu je postupak kojim se ocjenjuje utjecaj plana, programa ili zahvata, samog ili s drugim planovima, programima i zahvatima na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže,

29. Održivi razvitak je razvitak društva, koji kao temeljne kriterije uključuje ekološku, gospodarsku i socio-kulturnu održivost, i koji s ciljem unaprjeđenja kvalitete života i zadovoljavanja potreba današnjeg naraštaja uvažava iste mogućnosti zadovoljavanja potreba idućih naraštaja, te omogućuje dugoročno očuvanje kakvoće okoliša, georaznolikosti, bioraznolikosti te krajobraza,

30. Okoliš je prirodno i svako drugo okruženje organizama i njihovih zajednica uključivo i čovjeka koje omogućuje njihovo postojanje i njihov daljnji razvoj: zrak, more, vode, tlo, zemljina kamena kora, energija te materijalna dobra i kulturna baština kao dio okruženja koje je stvorio čovjek; svi u svojoj raznolikosti i ukupnosti uzajamnog djelovanja,

31. Okolišna dozvola je dozvola za rad postrojenja u pisanom obliku koja se izdaje temeljem jedinstvenog postupka utvrđivanja mjera zaštite okoliša kako je propisano odredbama ovoga Zakona,

32. Onečišćavanje morskog okoliša znači čovjekovo izravno ili neizravno unošenje tvari ili energije u morski okoliš, koje uzrokuje ili može prouzročiti pogubne posljedice na uvjete života biljnog i životinjskog svijeta u moru i morskom podzemlju, odnosno općenito ugroziti uvjete života u moru i ugroziti ljudsko zdravlje, te može ometati pomorske djelatnosti, uključujući ribolov i druge zakonite uporabe mora i podmorja, izazvati pogoršanje uporabne kakvoće morske vode i umanjenje privlačnosti morskog okoliša,

33. Onečišćivač je svaka fizička i pravna osoba, koja posrednim ili neposrednim djelovanjem, ili propuštanjem djelovanja uzrokuje onečišćavanje okoliša,

34. Onečišćavanje okoliša je promjena stanja okoliša uslijed nedozvoljene emisije i/ili drugog štetnog djelovanja, ili izostanaka potrebnog djelovanja, ili utjecaja zahvata koji može promijeniti kakvoću okoliša,

35. Onečišćenje je izravno ili neizravno unošenje, kao posljedica ljudske aktivnosti, tvari, vibracija, topline ili buke u zrak, vodu ili zemlju, što može biti štetno za zdravlje ljudi ili

kvalitetu okoliša, može dovesti do oštećenja materijalne imovine ili narušiti ili umanjiti vrijednost i ostale legitimne načine korištenja okoliša

36. Onečišćujuća tvar je tvar ili skupina tvari, koje zbog svojih svojstava, količine i unošenja u okoliš, odnosno u pojedine sastavnice okoliša, mogu štetno utjecati na zdravlje ljudi, biljni i/ili životinjski svijet, odnosno bioraznolikost i krajobraznu raznolikost,

37. Opasna tvar je posebnim propisom određena tvar, mješavina ili pripravak, koji je u postrojenju prisutan kao sirovina, proizvod, nusproizvod ostatak ili među proizvod, uključujući i one tvari za koje se može pretpostaviti da mogu nastati u slučaju nesreće, a koje mogu imati štetne posljedice za zdravlje ljudi, materijalna dobra te prirodu i okoliš,

38. Opasnost je bitno svojstvo opasne tvari ili uvjeti u kojima se ta tvar može zateći, a kojima se može ugroziti ljudsko zdravlje i život, materijalna dobra i okoliš,

39. Opća obvezujuća pravila su pravila koja sadrže granične vrijednosti emisije ili druge mjere i tehnike na razini djelatnosti, i koja su donesena kako bi se pomoću njih izravno utvrdili uvjeti (mjere i tehnike) okolišne dozvole ili dozvole prema posebnim propisima,

40. Operater je pravna ili fizička osoba koja u skladu s posebnim propisom obavlja ili nadzire gospodarsku djelatnost na temelju dozvole, drugog odobrenja, upisa u registar ili u drugu javnu evidenciju, uključujući upravljanje radom ili nadzor postrojenja, postrojenja za izgaranje, postrojenja za spaljivanje ili postrojenja za suspaljivanje otpada u cijelosti ili dijelu postrojenja, ili na koju je prenesena ovlast donošenja ekonomskih odluka o tehničkom funkcioniranju postrojenja,

41. Opterećenja su emisije tvari i njihovih pripravaka, fizikalni i biološki činitelji (energija, buka, toplina, svjetlost i dr.) te djelatnosti koje ugrožavaju ili bi mogle ugrožavati sastavnice okoliša,

42. Opterećivanje okoliša je svaki zahvat ili posljedica utjecaja zahvata u okoliš, ili utjecaj na okoliš određene aktivnosti, koja sama ili povezana s drugim aktivnostima, može izazvati ili je mogla izazvati onečišćavanje okoliša, smanjenje kakvoće okoliša, štetu u okolišu, rizik po okoliš ili korištenje okoliša,

43. Ovlaštenik je pravna ili fizička osoba koja posjeduje suglasnost za obavljanje stručnih poslova iz područja zaštite okoliša,

44. Područje postrojenja označava cijelo područje koje je pod kontrolom operatera i u kojem su prisutne opasne tvari u jednom ili više postrojenja, uključujući zajedničku ili s njima povezanu infrastrukturu ili djelatnosti,

45. Pogon u smislu ovoga zakona je posebna jedinica unutar postrojenja ili pogon kako se određuje prema provedbenim propisima ovoga zakona,

46. Postrojenje u smislu ovoga zakona je nepokretna tehnička jedinica u kojoj se odvija jedna ili više djelatnosti prema priložima iz provedbenih propisa ovoga Zakona, kao i bilo koja druga izravno povezana aktivnost na istoj lokaciji koja je tehnički povezana s aktivnostima iz tih priloga i koja bi mogla imati utjecaj na industrijske emisije i s njima povezanog onečišćenja, ili kako se određuje prema provedbenim propisima ovoga zakona,

47. Postrojenje za izgaranje je svaki tehnički uređaj u kojem goriva oksidiraju kako bi se iskoristila na taj način dobivena toplina,

48. Postrojenje za spaljivanje otpada je nepokretna ili pokretna tehnička jedinica, te oprema namijenjena toplinskoj obradi otpada, sa ili bez uporabe topline proizvedene izgaranjem, putem spaljivanja oksidacijom otpada kao i ostalim postupcima toplinske obrade kao što su piroliza, uplinjavanje ili plazma postupak, ako se tvari nastale obradom kasnije spaljuju,

49. Postrojenje za suspaljivanje otpada je nepokretna ili pokretna tehnička jedinica kojoj je osnovna svrha proizvodnja energije ili proizvoda i koja koristi otpad kao redovno ili dodatno gorivo ili u kojoj se otpad termički obrađuje u svrhu njegovog zbrinjavanja putem spaljivanja oksidacijom otpada kao i ostalim postupcima toplinske obrade kao što su piroliza, uplinjavanje ili plazma postupak, ako se tvari nastale obradom kasnije spaljuju,

50. Postojeće postrojenje je postrojenje koje je u radu, uključujući i probni rad, ili je bilo u radu te ima mogućnost ponovnog pokretanja rada, neovisno od toga ima li ili ne okolišnu dozvolu, ili kako se drugačije određuje prema provedbenim propisima, a koje je izgrađeno na temelju akta kojim se odobrava gradnja prema posebnom propisu,

51. Područje utjecaja je područje na kojem se prostire značajan utjecaj zahvata u okoliš, bilo da je uzrokovan samim zahvatom u okoliš ili sinergijom s postojećim ili planiranim zahvatima u okoliš,

52. Praćenje stanja okoliša (monitoring) je niz aktivnosti koje uključuju uzorkovanje, ispitivanje i sustavno mjerenje emisija, imisija, praćenje prirodnih i drugih pojava u okolišu u svrhu zaštite okoliša,

53. Pravo na pristup pravosuđu je pravo na izjavljivanje žalbe nadležnom tijelu, odnosno pravo na podnošenje tužbe nadležnom sudu, koje se ovim Zakonom, uz propisane uvjete, utvrđuje osobama – građanima, drugim fizičkim te pravnim osobama, njihovim skupinama, udrugama i organizacijama radi ostvarivanja prava na zdrav život i održiv okoliš i u svrhu zaštite okoliša i pojedinih sastavnica okoliša i zaštite od štetnog utjecaja opterećenja,

54. Prijeteća opasnost od štete je dovoljna vjerojatnost da se u bliskoj budućnosti može dogoditi šteta u okolišu,

55. Prirodna pojava je fizikalno – kemijski proces, zračenje, geološka pojava, hidrografski i biološki uvjeti, uvjeti podneblja kao i druge prirodne pojave, koje uzrokuju i/ili utječu na promjene okoliša,

56. Prirodno dobro je dio prirode koje je isključivo ili istodobno prirodno javno dobro, prirodni izvor ili prirodna vrijednost,

57. Promjena u radu postrojenja jest promjena u naravi i/ili funkcioniranju, odnosno organizacijskom ustrojstvu postrojenja i/ili zaposlenika tvrtke ili proširenje postrojenja, koji mogu biti od utjecaja na okoliš,

58. Razine emisije povezane s najboljim raspoloživim tehnikama su razine industrijskih emisija koje su postignute u normalnim uvjetima rada koristeći najbolju raspoloživu tehniku

ili kombinaciju najboljih raspoloživih tehnika, kako je opisano u zaključcima o NRT-u, izraženo kao prosjek tijekom zadanog vremenskog razdoblja, pod posebnim (referentnim) uvjetima,

59. Referentni dokument o najboljim raspoloživim tehnikama (u daljnjem tekstu: RDNRT) je dokument nastao kao rezultat razmjene podataka koju organizira Europska komisija između država članica, predmetnih industrija, nevladinih organizacija koje promoviraju zaštitu okoliša i Komisije, sastavljen za utvrđene djelatnosti. Ovaj dokument posebno opisuje primijenjene tehnike, sadašnje razine emisija i potrošnje, tehnike koje su razmatrane kod određivanja najboljih raspoloživih tehnika, kao i zaključke o referentnom dokumentu o NRT-u i bilo koje tehnike u nastajanju, vodeći posebno računa o kriterijima propisanim posebnim propisom,

60. Rizik po okoliš je veličina koja se mjeri vjerojatnošću pojavljivanja događaja i potencijalom štete za okoliš koji taj događaj može uzrokovati,

61. Sanacija je skup propisanih mjera i/ili aktivnosti kojima se uspostavlja ili nadomješta stanje okoliša koje je bilo prije nastanka štete, odnosno onečišćenja okoliša,

62. Sastavnice okoliša su: zrak, vode, more, tlo, krajobraz, biljni i životinjski svijet te zemljina kamena kora,

63. Standard kakvoće okoliša je skup zahtjeva koje određeni okoliš ili njegov pojedini dio moraju ispuniti u određenom roku, kako je utvrđeno aktima Europske unije,

64. Stanje morskog okoliša je sveukupno stanje okoliša u morskim vodama uzimajući u obzir strukturu, funkcije i procese sastavnica morskog okoliša zajedno s prirodnim fiziografskim, geografskim i klimatskim faktorima, kao i fizičkim, kemijskim i biološkim uvjetima uključujući one koji su rezultat ljudske aktivnosti,

65. Strategija, plan i program je dokument koji je podložen pripremi i/ili usvajanju na državnoj, područnoj (regionalnoj), ili lokalnoj razini ili koji je pripremljen za donošenje kroz zakonodavnu proceduru Hrvatskoga sabora ili procedure Vlade Republike Hrvatske te koji je uređen zakonom ili provedbenim propisom zakona, uključujući i strategije, planove i programe o izmjenama i dopunama tih strategija, planova i programa, te one koji se financiraju sredstvima Europske unije,

66. Stručna osoba ovlaštenika je fizička osoba u svojstvu radnika ovlaštenika koja obavlja stručne poslove zaštite okoliša u ulozi voditelja poslova ili stručnog suradnika,

67. Šteta u okolišu je svaka šteta nanescena:

– zaštićenim biljnim i/ili životinjskim vrstama i njihovim staništima te krajobraznim strukturama prema posebnom propisu, a koja ima bitan nepovoljan utjecaj na postizanje ili održavanje povoljnog stanja vrste ili stanišnog tipa i kakvoće krajobraza. Bitnost nepovoljnog utjecaja procjenjuje se u odnosu na izvorno stanje, uzimajući u obzir mjerila propisana posebnom propisom,

– vodama, a koja ima bitan negativan utjecaj na stanje voda: ekološko, kemijsko i/ili količinsko, u skladu s posebnim propisima,

– moru, a koja ima bitan negativan utjecaj na očuvanje i postizanje dobrog ekološkog stanja mora sukladno posebnim propisima,

– tlu, čije onečišćenje, odnosno oštećenje je dovelo do rizika za njegove ekološke funkcije i zdravlje ljudi, u skladu s posebnim propisima,

– zemljinoj kamenoj kori čije onečišćenje, odnosno oštećenje je dovelo do rizika za njene ekološke funkcije i zdravlje ljudi, u skladu s posebnim propisima,

68. Šteta u smislu odgovornosti za štetu uzrokovanu u okolišu znači mjerljiv štetni učinak, odnosno promjenu na prirodnim dobrima ili neposredan ili posredan mjerljivi poremećaj u funkcioniranju prirodnih dobara,

69. Štetna tvar je tvar štetna za ljudsko zdravlje ili okoliš, s dokazanim akutnim i kroničnim toksičnim učincima, vrlo nadražujuća, kancerogena, mutagena, nagrizajuća, zapaljiva i eksplozivna tvar, ili tvar koja u određenoj dozi i/ili koncentraciji ima takva svojstva,

70. Tlo je gornji sloj Zemljine kore, smješten između kamene podloge i površine. Tlo se sastoji od čestica minerala, organske tvari, vode, zraka i živih organizama,

71. Tvari su kemijski elementi i njihovi spojevi u prirodnom stanju ili dobiveni proizvodnim postupkom, uključujući i dodatke (aditive) koji su nužni za održavanje njihove stabilnosti te nečistoće koje proizlaze iz proizvodnog postupka uključujući radioaktivne tvari i genetski modificirane mikroorganizme i genetski modificirane organizme. U odredbama ovoga Zakona koje se odnose na okolišnu dozvolu, tvar su kemijski elementi i njihovi spojevi, osim:

– radioaktivnih tvari određenih posebnim propisom kojim se utvrđuju osnovne sigurnosne norme za zaštitu zdravlja radnika i šire javnosti od opasnosti od ionizirajućeg zračenja;

– genetski modificiranih mikroorganizama koji su određeni posebnim propisom o kontroliranoj upotrebi genetski modificiranih mikroorganizama;

– genetski modificiranih organizama koji su određeni posebnim propisom kojim se uređuje namjerno ispuštanje genetski modificiranih organizama u okoliš,

72. Tehnika u nastajanju je nova tehnika za industrijsku aktivnost koja bi, ako se komercijalno razvije, mogla pružiti višu opću razinu zaštite okoliša ili barem jednaku razinu zaštite okoliša, uz veće uštede troškova od postojećih najboljih raspoloživih tehnika,

73. Temeljno izvješće je izvješće o stanju tla i podzemnih voda koje su onečišćene opasnim tvarima povezanim s djelatnošću operatera,

74. Tijelo javne vlasti je tijelo državne vlasti, tijelo jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe s javnim ovlastima koje obavljaju djelatnosti u vezi s okolišem,

75. Učinci industrijske i velike nesreće su sve neposredne ili posredne, trenutačne ili odgođene nepovoljne posljedice izazvane tim nesrećama na zdravlje i život ljudi, materijalna dobra i okoliš,

76. Uređaj je oprema ili dio opreme postrojenja koji podrazumijeva: strojeve, oruđa/alate, električne provodnike, cjevovode, željezničke kolosijeka i iskrcajne dokove u sklopu postrojenja, uključujući i skladišta te brane i sl. što je nužno za obavljanje djelatnosti operatera,

77. Velika nesreća je događaj, odnosno nekontrolirana pojava izazvana velikom emisijom, požarom ili eksplozijom i sl., koji su uzrokovani nekontroliranim razvitkom događanja tijekom djelovanja u postrojenju u kojem su prisutne opasne tvari te jedna ili više tih opasnih tvari i/ili njihovih spojeva nastalih uslijed događaja, odnosno nekontrolirane pojave koje dovode u ozbiljnu trenutačnu ili odgođenu – naknadnu opasnost ljudsko zdravlje i život, materijalna dobra i/ili okoliš, unutar postrojenja i/ili izvan postrojenja,

78. Veliki grad je jedinica lokalne samouprave sukladno zakonu kojim se uređuje lokalna i područna (regionalna) samouprava,

79. Verifikacija je standardizirani postupak kojim se osigurava pouzdanost, točnost i vjerodostojnost izvješća o emisijama u okoliš te njegova usklađenost s propisanim uputama o praćenju i izvješćivanju,

80. Zahvat u okoliš je privremeno ili trajno djelovanje čovjeka koje bi moglo utjecati na okoliš, za koje je potrebno ishoditi odgovarajuće odobrenje za realizaciju,

81. Zaključci o NRT-u su dokumenti koji sadrže dijelove referentnog dokumenta o NRT-u kojima se propisuju zaključci o najboljim raspoloživim tehnikama, opis najboljih raspoloživih tehnika, podatke za procjenu primjenjivosti NRT-a tehnika, razine emisija povezanih s najboljim raspoloživim tehnikama, povezano praćenje procesnih pokazatelja i emisija, povezane razine potrošnje i prema potrebi odgovarajuće mjere za oporavak lokacije,

82. Zainteresirana javnost je javnost na koju utječe ili bi moglo utjecati odlučivanje o okolišu, ili ima interes u odlučivanju o okolišu; udruge civilnog društva koje djeluju na području zaštite okoliša i ispunjavaju sve uvjete sukladno ovom Zakonu smatrat će zainteresiranima,

83. Zaštita okoliša je skup odgovarajućih aktivnosti i mjera kojima je cilj sprječavanje opasnosti za okoliš, sprječavanje nastanka šteta i/ili onečišćivanja okoliša, smanjivanje i/ili otklanjanje šteta nanesenih okolišu te povrat okoliša u stanje prije nastanka štete,

84. Zdravstvena ekologija je znanstveno stručna disciplina koja se bavi pitanjima zdravlja i bolesti ljudi koji su uvjetovani čimbenicima okoliša; to je i teorija i praksa praćenja, držanja pod kontrolom te sprječavanja negativnog djelovanja na zdravlje štetnih čimbenika okoliša,

85. Značajna promjena je svaki zahvat i/ili njegova izmjena, uključujući promjenu prirode rada i/ili funkcioniranja i/ili opsega rada, postrojenja, postrojenja za izgaranje, postrojenja za spaljivanje ili postrojenja za suspaljivanje otpada koja prema mišljenju nadležnih tijela može imati značajan negativan utjecaj na zdravlje ljudi ili na okoliš.

(2) Ministarstvo je u ovom Zakonu ministarstvo nadležno za zaštitu okoliša i prirode, a ministar je ministar nadležan za zaštitu okoliša i prirode.

(3) Nadležno upravno tijelo je tijelo županije, Grada Zagreba, odnosno velikog grada, koje, prema nadležnostima uređenim ovim Zakonom, obavlja poslove u području zaštite okoliša.

(4) Tijelo i/ili osoba određena posebnim propisom je tijelo državne uprave i/ili pravna osoba s javnim ovlastima, određeni posebnim propisima, koji na temelju tih propisa svojim aktima te posebnim uvjetima i potvrđama sudjeluju u postupcima: strateške procjene i ocjene o potrebi strateške procjene; procjene utjecaja zahvata na okoliš, ocjene o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš i izdavanja upute o sadržaju studije o utjecaju zahvata na okoliš, te okolišne dozvole.

(5) Izrazi koji se u ovom Zakonu koriste za osobe, uporabljeni su neutralno i odnose se na muške i ženske osobe.

Primjena drugih propisa i ovoga Zakona u odnosu na posebne propise

Članak 5.

(1) Na pitanja prava na pristup informacijama u postupcima prema ovom Zakonu koja nisu uređena ovim Zakonom i njegovim provedbenim propisima primjenjuju se odredbe propisa kojima se uređuje pravo na pristup informacijama.

(2) Na pitanja vezana za Agenciju za zaštitu okoliša koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odredbe posebnog propisa kojim je uređeno osnivanje Agencije za zaštitu okoliša i odredbe propisa o ustanovama.

(3) Na pitanja vezana za Fond za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odredbe posebnog propisa kojim je uređeno osnivanje Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost.

(4) Ovaj Zakon ne primjenjuje se na pitanja odgovornosti onečišćivača za imovinske i druge štete nanesene fizičkim i pravnim osobama.

(5) Na pitanja odgovornosti za štetu u okolišu koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odredbe propisa kojima se uređuju obvezni odnosi.

(6) Na pitanja zaštite okoliša koja nisu uređena ovim Zakonom, a odnose se na pojedine sastavnice okoliša ili opterećenja primjenjuju se posebni propisi kojima se uređuje zaštita pojedine sastavnice okoliša, odnosno kojima se uređuje zaštita okoliša od pojedinog opterećenja.

(7) U slučaju da posebnim propisom iz stavka 6. ovoga članka nije uređena zaštita pojedine sastavnice okoliša, odnosno zaštita okoliša od opterećenja sukladno ovom Zakonu, na tu sastavnicu, odnosno opterećenje odgovarajuće se primjenjuje ovaj Zakon.

(8) U slučaju da za zaštitu pojedine sastavnice okoliša, odnosno zaštitu okoliša od opterećenja nije donesen poseban propis, odgovarajuće se primjenjuje ovaj Zakon.

IV. SUBJEKTI ZAŠTITE OKOLIŠA

Članak 34.

Održivi razvitak i zaštitu okoliša unutar svoga Ustavom utvrđenoga djelokruga osiguravaju:

- Hrvatski sabor,
- Vlada,
- ministarstva i druga nadležna tijela državne uprave,
- županije i Grad Zagreb,
- veliki gradovi, gradovi i općine,
- Agencija zaštite okoliša i Fond za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost,
- pravne osobe s javnim ovlastima,
- osobe ovlaštene za stručne poslove zaštite okoliša,
- pravne i fizičke osobe odgovorne za onečišćavanje okoliša sukladno ovom Zakonu i posebnim propisima, te druge pravne i fizičke osobe koje obavljaju gospodarsku djelatnost,
- udruge civilnog društva koje djeluju na području zaštite okoliša, te
- građani kao pojedinci, njihove skupine, udruge i organizacije.

Agencija za zaštitu okoliša

Članak 38.

(1) Poslove prikupljanja i objedinjavanja prikupljenih podataka i informacija o okolišu, radi osiguravanja i praćenja provedbe politike zaštite okoliša i održivog razvitka obavlja Agencija za zaštitu okoliša (u daljnjem tekstu: Agencija) osnovana posebnim propisom.

(2) Djelatnost Agencije obuhvaća osobito:

- uspostavu, razvoj, vođenje i koordinaciju jedinstvenog informacijskog sustava zaštite okoliša u Državi,
- prikupljanje i objedinjavanje podataka i /ili informacija o okolišu,
- vođenje odgovarajućih baza podataka o okolišu te upis u registar sustava za ekološko upravljanje i neovisno ocjenjivanje EMAS, te ostale poslove u skladu s člankom 211. ovoga Zakona,
- praćenje i izvješćivanje o stanju okoliša,
- praćenje i izvješćivanje o utjecaju okoliša na zdravlje, u suradnji s Hrvatskim zavodom za javno zdravstvo,
- obavljanje stručno-savjetodavnih poslova pri određivanju sadržaja, metodologije i načina praćenja stanja okoliša i vođenja jedinstvenog informacijskog sustava zaštite okoliša,

- pripremu podataka za izradu dokumenata i izvješća u vezi sa zaštitom okoliša i održivim razvitkom,
- izradu stručnih podloga za izradu, odnosno suradnju na izradi, dokumenata održivog razvitka i zaštite okoliša te izvješća koja se daju u vezi s provedbom tih dokumenata,
- izradu Izvješća o stanju okoliša iz članka 58. stavka 1. ovoga Zakona,
- izradu Nacionalne liste pokazatelja,
- suradnju s tijelima državne uprave, upravnim odjelima županije, upravnim odjelima Grada Zagreba, upravnim odjelima velikog grada, grada i općine, pravnim osobama s javnim ovlastima i drugim osobama, međunarodnim tijelima, institucijama i udrugama na izradi i realizaciji projekata i programa zaštite okoliša,
- provođenje, odnosno sudjelovanje u provedbi međunarodnih ugovora i sporazuma iz područja zaštite okoliša kojih je Država stranka, u dijelu koji se odnosi na izvješćivanje prema preuzetima obvezama,
- sudjelovanje u projektima i programima iz područja zaštite okoliša koji se provode na temelju međunarodnih ugovora, po ovlasti Ministarstva,
- osiguravanje uvjeta za pristup informacijama o okolišu, kojima raspolaže i koje nadzire.

(3) Agencija je središnje informacijsko tijelo Države za koordinaciju izvješćivanja i izvješćivanje Europske komisije o provedbi pojedinih propisa zaštite okoliša te provodi koordinaciju izvješćivanja i izvješćivanje.

(4) Agencija surađuje s Europskom agencijom za okoliš i izvješćuje u skladu sa zahtjevima Europske okolišne informacijske i promatračke mreže (EIONET).

(5) Agencija obavlja i druge poslove u skladu s ovim Zakonom, Uredbom o osnivanju Agencije, Statutom Agencije i posebnim propisima, koji služe za ostvarivanje djelatnosti Agencije utvrđene stavicima 1., 2., 3. i 4. ovoga članka.

(6) Nacionalna lista pokazatelja iz stavka 2. ovoga članka izrađuje se na temelju posebnih propisa i međunarodnih ugovora, vodeći računa o specifičnim zahtjevima za zaštitu okoliša. Nacionalna lista pokazatelja redovito se ažurira i objavljuje na internetskim stranicama Agencije.

Osobe ovlaštene za stručne poslove zaštite okoliša

Članak 40.

(1) Stručne poslove zaštite okoliša, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, obavlja pravna osoba ovlaštena za stručne poslove zaštite okoliša, (u daljnjem tekstu: ovlaštenik).

(2) Ovlaštenik pod uvjetima određenim ovim Zakonom i pravilnikom iz stavka 12. ovoga članka može obavljati poslove koji se odnose na sljedeće grupe poslova:

1. izradu studija o značajnom utjecaju strategije, plana ili programa na okoliš (u daljnjem tekstu: strateška studija) uključujući i dokumentaciju potrebnu za ocjenu o potrebi strateške procjene te dokumentaciju za određivanje sadržaja strateške studije,
2. izradu studija o utjecaju zahvata na okoliš, uključujući i dokumentaciju za provedbu postupka ocjene o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš te dokumentacije za određivanje sadržaja studije o utjecaju na okoliš,
3. izradu poglavlja i studija ocjene prihvatljivosti strategija, plana, programa ili zahvata za ekološku mrežu,
4. pripremu i izradu dokumentacije za postupak utvrđivanja prevladavajućeg javnog interesa s prijedlogom kompenzacijskih uvjeta,
5. izradu studija procjene rizika uvođenja i ponovnog uvođenja i uzgoja divljih vrsta,
6. izradu procjene rizika i osjetljivosti za sastavnice okoliša,
7. izradu operativnog programa praćenja stanja okoliša,
8. izradu dokumentacije vezano za postupak izdavanja okolišne dozvole uključujući izradu Temelnog izvješća,
9. izradu programa zaštite okoliša,
10. izradu izvješća o stanju okoliša,
11. izradu izvješća o sigurnosti,
12. izradu elaborata o zaštiti okoliša koji se odnose na zahvate za koje nije propisana obveza procjene utjecaja na okoliš,
13. izradu posebnih elaborata i izvješća za potrebe ocjene stanja sastavnica okoliša,
14. izradu sanacijskih elaborata, programa i sanacijskih izvješća,
15. izradu projekcija emisija, izvješća o provedbi politike i mjera smanjenja emisija i nacionalnog izvješća o promjeni klime,
16. izradu izvješća o proračunu (inventaru) emisija stakleničkih plinova i drugih emisija onečišćujućih tvari u okoliš,
17. izradu i/ili verifikaciju izvješća o emisijama stakleničkih plinova iz postrojenja i zrakoplova,
18. izradu i/ili verifikaciju izvješća o održivosti proizvodnje biogoriva i izvješća o emisijama stakleničkih plinova,
19. izradu i/ili verifikaciju izvješća o emisijama stakleničkih plinova u životnom vijeku fosilnih goriva,

20. izradu i/ili verifikaciju posebnih elaborata, proračuna, i projekcija za potrebe sastavnica okoliša;

21. procjenu šteta nastalih u okolišu uključujući i prijeteće opasnosti,

22. određivanje vrsta otpada, opasnih svojstava otpada te uzorkovanje i ispitivanje fizikalnih i kemijskih svojstava otpada,

23. praćenje stanja okoliša,

24. obavljanje stručnih poslova za potrebe Registra onečišćavanja okoliša,

25. obavljanje stručnih poslova za potrebe sustava upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja,

26. izradu podloga za ishođenje znaka zaštite okoliša »Prijatelj okoliša«.

(3) Pojedine poslove u okviru grupe poslova iz stavka 2. ovoga članka propisuje ministar pravilnikom iz stavka 12. ovoga članka ako ti poslovi nisu propisani posebnim propisima.

(4) Ovlaštenik za obavljanje poslova iz stavka 2. ovoga članka mora ispunjavati uvjete sukladno ovom Zakonu i pravilniku iz stavka 12. ovoga članka.

(5) Ovlaštenik može započeti obavljati neki od poslova iz stavka 2. ovoga članka nakon što ishodi suglasnost Ministarstva za obavljanje tih poslova.

(6) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, ovlaštenik za stručne poslove verifikacije izvješća o emisijama stakleničkih plinova iz postrojenja i zrakoplova te verifikacije izvješća o održivosti proizvodnje biogoriva uključujući izvješća o emisijama stakleničkih plinova, te za verifikaciju izvješća o emisijama stakleničkih plinova u životnom vijeku fosilnih goriva mora biti akreditiran sukladno posebnom propisu.

(7) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, uvjeti za obavljanje stručnih poslova vezanih uz sustav upravljanja okolišem i neovisno ocjenjivanje određuju se propisom iz članka 212. stavka 2. ovoga Zakona.

(8) Ovlaštenik koji je izradio ili sudjelovao u izradi studije o utjecaju zahvata na okoliš ne može obavljati poslove praćenja stanja okoliša koji su određeni rješenjem o prihvatljivosti toga zahvata za okoliš.

(9) O izdanim suglasnostima iz stavka 5. ovoga članka Ministarstvo vodi očevidnik.

(10) Ministarstvo redovito ažurira i objavljuje na internetskim stranicama popis izdanih suglasnosti iz stavka 5. ovoga članka.

(11) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, za obavljanje manje složenih stručnih poslova zaštite okoliša, iz stavka 2. podstavaka 12., 24., 25. i 26. ovoga članka ovlaštenik može biti i fizička osoba.

(12) Uvjete koje mora ispunjavati ovlaštenik za obavljanje pojedinih poslova iz stavka 2. ovoga članka, poslovi koje može obavljati ovlaštenik fizička osoba, način izdavanja, rok na koji se izdaje, sadržaj i način vođenja očevidnika iz stavka 9. ovoga članka, te druga pitanja s tim u vezi pobliže propisuje ministar pravilnikom.

(13) Nositelj zahvata, odnosno operater, ne može obavljati stručne poslove zaštite okoliša u svojstvu ovlaštenika, u istom postupku koji se vodi sukladno odredbama ovoga Zakona.

(14) Pravne osobe iz stavka 13. ovoga članka ne smiju biti povezana društva sukladno odredbama posebnog propisa.

Strategija održivog razvitka Republike Hrvatske

Članak 51.

(1) Strategijom održivog razvitka Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Strategija) se dugoročno usmjerava gospodarski i socijalni razvitak te zaštita okoliša prema održivom razvitku Države. Strategijom se utvrđuju smjernice dugoročnog djelovanja definiranjem ciljeva i utvrđivanjem mjera za njihovo ostvarenje, uvažavajući postojeće stanje i preuzete međunarodne obveze.

(2) Strategija sadrži osobito:

- analizu postojećeg gospodarskog, socijalnog i okolišnog stanja,
- načela i mjerila za određivanje ciljeva i prioriteta održivog razvitka Države,
- osnovne ciljeve i mjere održivog razvitka gospodarstva, održivog socijalnog razvitka, te zaštite okoliša po pojedinim područjima,
- institucije koje će biti uključene u provedbu Strategije,
- način provedbe i odgovornost za provedbu Strategije,
- praćenje provedbe Strategije skupom pokazatelja.

(3) Strategiju izrađuje Ministarstvo u suradnji s drugim središnjim tijelima državne uprave. Izradu Strategije koordinira Ministarstvo.

(4) Strategiju, na prijedlog Vlade, donosi Hrvatski sabor.

(5) Strategija održivog razvitka Republike Hrvatske se prije donošenja objavljuje na internetskim stranicama Ministarstva. Nakon donošenja Strategija se objavljuje u »Narodnim novinama«.

(6) Strategija se donosi svakih deset godina, a iznimno i ranije na prijedlog Ministarstva.

(7) Razvojni dokumenti pojedinih područja i djelatnosti moraju biti usklađeni s načelima, osnovnim ciljevima, prioritetima i mjerama održivog razvitka po pojedinim područjima utvrđenim u Strategiji.

Plan zaštite okoliša Republike Hrvatske

Članak 52.

- (1) Plan zaštite okoliša Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Plan) određuje prioritetne ciljeve zaštite okoliša u Državi. Plan mora biti usuglašen sa Strategijom.
- (2) Plan sadrži osobito: mjere i aktivnosti u području zaštite okoliša u Državi, način provedbe mjera, redoslijed ostvarivanja mjera, rok izvršavanja, nositelje provedbe, projekte, procjenu sredstava za provedbu Plana te analizu troškova i koristi.
- (3) Plan se donosi za razdoblje od osam godina. Izvršavanje Plana provjerava se za četverogodišnje razdoblje provedbe.
- (4) Plan izrađuje Ministarstvo, a donosi ga Vlada.
- (5) Plan se objavljuje u »Narodnim novinama«.
- (6) Nadzor nad provedbom Plana provodi Ministarstvo.
- (7) Plan se donosi na temelju analize učinkovitosti primijenjenih mjera i stanja u okolišu utvrđenog Izvješćem o stanju okoliša za to razdoblje, a prema potrebi i ranije, kada to predloži Ministarstvo.
- (8) Pri izradi Plana iz stavka 1. ovoga članka moraju se uzeti u obzir i planovi upravljanja po pojedinim sastavnicama okoliša.

Program zaštite okoliša

Članak 53.

- (1) Programom zaštite okoliša (u daljnjem tekstu: Program) se u skladu s područnim (regionalnim), odnosno lokalnim posebnostima i obilježjima područja za koje se Program donosi, pobliže razrađuju mjere iz Plana koje se odnose na to područje.
- (2) Program sadrži osobito:
  - uvjete i mjere zaštite okoliša, prioritetne mjere zaštite okoliša po sastavnicama okoliša i pojedinim prostornim cjelinama područja za koji se Program donosi,
  - subjekte koji su dužni provoditi mjere utvrđene Programom i ovlaštenja u svezi s provedbom utvrđenih mjera zaštite okoliša,
  - praćenje stanja okoliša i ocjenu potrebe uspostave mreže za dodatno praćenje stanja okoliša u području za koji se Program donosi,
  - način provedbe interventnih mjera u iznenadnim slučajevima onečišćivanja okoliša u području za koji se Program donosi,
  - rokove za poduzimanje pojedinih utvrđenih mjera,

– izvore financiranja za provedbu utvrđenih mjera i procjenu potrebnih sredstava.

(3) Program donose predstavnička tijela županije, Grada Zagreba i velikih gradova, uz prethodnu suglasnost Ministarstva koju ono daje temeljem prethodno pribavljenih mišljenja ministarstava i drugih državnih tijela o pojedinim pitanjima koja podliježu njihovoj nadležnosti.

(4) Program se donosi u roku od šest mjeseci nakon donošenja Plana.

(5) Program se donosi za razdoblje od četiri godine.

(6) Prilikom izrade i donošenja Programa županija i veliki gradovi na njezinom području dužni su odgovarajuće međusobno surađivati.

(7) Programi županije, Grada Zagreba i velikog grada moraju biti usuglašeni s Planom.

(8) Usuglašenost Programa iz stavka 7. ovoga članka utvrđuje Ministarstvo prilikom izdavanja prethodne suglasnosti iz stavka 3. ovoga članka.

(9) Program se objavljuje u službenom glasilu jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave.

(10) Županija, Grad Zagreb i veliki grad dužni su Program dostaviti Agenciji u roku od mjesec dana od dana njegova donošenja.

(11) Program se donosi na temelju analize učinkovitosti primijenjenih mjera i stanja u okolišu utvrđenog Izvješćem o stanju okoliša u županiji, odnosno Gradu Zagrebu te velikom gradu, a prema potrebi može se donijeti i ranije.

Članak 56.

(1) Strategijom upravljanja morskim okolišem i obalnim područjem dugoročno se određuju i usmjeravaju ciljevi upravljanja morskim okolišem i morskim područjem na načelima održivog razvitka i integralnog upravljanja morskim područjem primjenjujući ekosustavni pristup u skladu s ukupnim gospodarskim, društvenim, socijalnim i kulturnim razvitkom na području Države.

(2) Strategiju upravljanja morskim okolišem i obalnim područjem izrađuje Ministarstvo u suradnji sa središnjim tijelima državne uprave nadležnim za poslove: prostornoga uređenja, pomorstva, turizma, prometa, regionalnog razvoja, gospodarstva, poljoprivrede, ribarstva, šumarstva, vodnoga gospodarstva, prirode, znanosti, zdravstva i kulture. Izradu Strategije zaštite morskog okoliša koordinira Ministarstvo.

(3) Strategiju upravljanja morskim okolišem i obalnim područjem, na prijedlog Vlade, donosi Hrvatski sabor.

(4) Akcijske programe Strategije upravljanja morskim okolišem i obalnim područjem, te njihove izmjene i dopune, na prijedlog Ministarstva, donosi Vlada.

(5) Ciljeve zaštite morskog okoliša, područje primjene i određivanje pripadnosti, plan djelovanja u pripremi dokumenata (Početne procjene stanja okoliša morskih voda, Skupa značajki dobrog stanja okoliša za morske vode, Skupa ciljeva u zaštiti morskog okoliša i pokazatelje, Sustava praćenja i promatranja stanja morskog okoliša) i program mjera (Program mjera za postizanje i/ili održavanje dobrog stanja okoliša), potrebu djelovanja, način suradnje, tijela nadležna za provedbu, način provedbe i iznimke, način izvještavanja, informiranja i sudjelovanja javnosti te druga pitanja s tim u vezi pobliže uređuje Vlada uredbom.

Članak 57.

(1) Planom intervencija utvrđuju se postupci i mjere za predviđanje, sprječavanje, ograničavanje, spremnost za i reagiranje na iznenadna onečišćenja mora i na iznenadne prirodne događaje u moru radi zaštite morskog okoliša i obalnog područja.

(2) Plan intervencija sadrži osobito:

- vrste rizika i prijetnji od onečišćenja mora,
- područje djelovanja po Planu intervencija,
- subjekte koji su dužni provoditi mjere, ovlaštenja u svezi s provedbom mjera zaštite morskog okoliša te odgovornost i ovlaštenja za postupanje i način rukovođenja, koordiniranja i zapovijedanja,
- postupke i mjere za predviđanje, sprječavanje i ograničavanje onečišćenja mora i morskoga podzemlja,
- postupke i mjere za smanjenje šteta u morskome okolišu te otklanjanja posljedica šteta u okolišu kod iznenadnog onečišćenja mora većih razmjera,
- plan ljudskih resursa i materijalno – tehničkih sredstava koje je moguće angažirati za dopunu redovitih snaga,
- način provedbe pripravnosti i način aktiviranja operativnih snaga,
- način djelovanja operativnih snaga i drugih sudionika,
- način održavanja reda i sigurnosti pri intervencijama u zaštiti morskog okoliša,
- način osiguravanja financijskih sredstava za provedbu plana,
- način praćenja stanja morskog okoliša i ocjenu potrebe uspostave mreže za dodatno praćenje stanja okoliša,
- način provedbe interventnih mjera u iznenadnim slučajevima onečišćavanja morskog okoliša,
- rokove za poduzimanje pojedinih mjera,

– izvore financiranja za provedbu pojedinih mjera i procjenu potrebnih sredstava.

(3) Plan intervencija te njegove izmjene i dopune izrađuje Ministarstvo u suradnji sa središnjim tijelima državne uprave nadležnim za poslove: pomorstva, unutarnjih poslova, vodnoga gospodarstva, vanjskih poslova, financija, obrane, ribarstva te zaštite i spašavanja.

(4) Plan intervencija sukladno ovom Zakonu i posebnom propisu donosi Vlada.

(5) Plan intervencija se objavljuje u »Narodnim novinama«.

(6) Način uspostave sustava za davanje prethodnog odobrenja za korištenje kemijskih sredstava (disperzanata) kod iznenadnih onečišćenja mora te druga pitanja s tim u svezi pobliže određuje Vlada uredbom.

VI. INSTRUMENTI ZAŠTITE OKOLIŠA

1. Standardi kakvoće okoliša i tehnički standardi zaštite okoliša

Članak 61.

(1) Standardi kakvoće okoliša koji sadrže granične vrijednosti pokazatelja za pojedine sastavnice okoliša i za osobito vrijedne, osjetljive ili ugrožene područne cjeline određuju se zakonom, a ako nisu određeni zakonom propisuje ih uredbom Vlada, odnosno ministar nadležan za pojedinu sastavnicu okoliša pravilnikom. Standardi kakvoće okoliša za pojedinu lokaciju, mogu se odrediti u postupku procjene utjecaja zahvata na okoliš, odnosno u postupku izdavanja okolišne dozvole za postojeće postrojenje.

(2) Propisom iz stavka 1. ovoga članka mogu se propisati postupak i rokovi za postizanje standarda zaštite okoliša i moguća odstupanja standarda kakvoće okoliša.

(3) Za određene proizvode, postrojenja, pogone ili uređaje, opremu i proizvodne postupke koji mogu prouzročiti rizik ili opasnost za okoliš, posebnim propisima određuju se tehnički standardi zaštite okoliša.

(4) Tehničkim standardima iz stavka 3. ovoga članka određuju se granične vrijednosti emisija u vezi s proizvodnim postupkom i korištenjem postrojenja, pogona, uređaja, opreme, te granične vrijednosti pokazatelja sastavnica proizvoda.

(5) Tehničkim standardima iz stavka 3. ovoga članka propisuju se: način izrade, proizvodnje, označavanja, postupanja i korištenja proizvoda; način korištenja pogona, uređaja, opreme i proizvodnih postupaka, način utvrđivanja i praćenja kakvoće proizvoda, pogona, uređaja, opreme i proizvodnih postupaka, postupak homologacije, način obračuna troškova utvrđivanja i praćenja kakvoće proizvoda, pogona, uređaja, opreme i proizvodnih postupaka te postupanje s proizvodima, postrojenjima, pogonima, uređajima i opremom nakon prestanka korištenja.

(6) Tehničke standarde iz stavka 3. ovoga članka propisuje uredbom Vlada, odnosno ministar nadležan za pojedinu sastavnicu okoliša pravilnikom.

(7) Propisima iz stavaka 1. i 6. ovoga članka određuju se postupak i rokovi za postizanje standarda kakvoće okoliša i tehničkih standarda zaštite okoliša te postupak i rokovi za njihovu primjenu na postojeće proizvode, postrojenja, pogone, uređaje i opremu.

(8) Iznimno od stavka 6. ovoga članka, tehničke standarde emisije onečišćujućih tvari iz motora s unutarnjim izgaranjem koji se ugrađuju u izvancestovne pokretne strojeve, zahtjevi o homologaciji koje moraju zadovoljavati, metode i postupci ispitivanja, način priznavanja dokumenata o homologaciji izdanih u drugim državama, sadržaj potvrde (certifikata) o sukladnosti, naknade za provođenje postupka homologacije, način obračuna troškova praćenja propisanih tehničkih standarda kao i uvjete koje moraju ispunjavati pravne osobe za obavljanje postupka homologacije i praćenja kakvoće proizvoda stavljenih na tržište, propisuje čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za mjeriteljstvo u suradnji s ministrom.

Obveza provedbe strateške procjene

Članak 63.

(1) Strateška procjena obvezno se provodi za:

- strategije, planove i programe, uključujući njihove značajne izmjene i dopune koji se donose na državnoj, područnoj (regionalnoj) te na lokalnoj razini za velike gradove, iz područja: poljoprivrede, šumarstva, ribarstva, energetike, industrije, rudarstva, prometa, elektroničkih komunikacija, turizma, prostornog planiranja, regionalnog razvoja, gospodarenja otpadom i vodnoga gospodarstva kada daju okvir za zahvate koji podliježu procjeni utjecaja na okoliš;
- strategije, planove i programe, uključujući njihove značajne izmjene i dopune čija se provedba financira iz sredstava Europske unije,
- za prostorni plan županije, prostorni plan Grada Zagreba i velikoga grada, uključujući njihove značajne izmjene i dopune;
- za prostorne planove nacionalnih parkova, parkova prirode i planova posebnih obilježja uključujući njihove značajne izmjene i dopune.

(2) Za strategije, planove i programe koji imaju utjecaj na ekološku mrežu obvezno se provodi strateška procjena.

(3) Za strategije, planove i programe za koje se obvezno provodi strateška procjena obvezna je i provedba odgovarajuće ocjene prema posebnom propisu iz područja zaštite prirode.

(4) Za strategije, planove i programe koji se donose na lokalnoj razini može se provesti strateška procjena utjecaja na okoliš.

(5) Ukoliko se strategija i/ili plan i/ili program donose u objedinjenom postupku provesti će se jedinstveni postupak strateške procjene.

Postupak ocjene o potrebi strateške procjene

Članak 64.

(1) Za izmjene i/ili dopune strategija, planova i programa iz članka 63. ovoga Zakona te za strategije, planove i programe jedinica lokalne samouprave, uključujući njihove izmjene i dopune, osim velikih gradova, obvezno se provodi postupak u kojem se odlučuje o potrebi provedbe strateške procjene (u daljnjem tekstu: postupak ocjene). Postupak ocjene provodi se na način uređen ovim Zakonom i uredbom iz stavka 6. ovoga članka.

(2) Postupak ocjene provodi se za sve strategije, planove i programe koji daju okvir za zahvate koji podliježu procjeni utjecaja na okoliš.

(3) U postupku ocjene donosi se odluka koja se temelji na pojedinačnim ispitivanjima i/ili kriterijima utvrđenim uredbom iz stavka 6. ovoga članka uključujući mišljenja drugih nadležnih tijela.

(4) Kada se u postupku ocjene donese odluka o obvezi provedbe strateške procjene, strateška procjena se provodi primjenom odredbi ovoga Zakona o strateškoj procjeni strategije, plana i programa.

(5) Potreba provedbe ocjene o potrebi procjene utjecaja strategije, plana i programa na ekološku mrežu utvrđuju se prema posebnom propisu.

(6) Zahtjev i kriterije za provedbu ocjene o potrebi strateške procjene i strateške procjene; određivanje okvira za zahvate u strategijama, planovima i programima koji podliježu procjeni utjecaja na okoliš; način pojedinačnih ispitivanja, kriterije za utvrđivanje vjerojatno značajnog utjecaja izmjena i/ili dopuna strategija, planova ili programa na okoliš u postupku ocjene i način provedbe postupka ocjene; način provedbe postupka strateške procjene, obvezni sadržaj i način izrade strateške studije te postupak u svezi s tim, obvezni sadržaj mišljenja i drugih akata u tom postupku, rokovi u tom postupku; obvezni sadržaj izvješća o načinu na koji su u strategiju, plan ili program integrirani uvjeti zaštite okoliša utvrđeni strateškom procjenom, način praćenja stanja okoliša glede značajnih utjecaja strategije, plana i programa prilikom njihove provedbe, način provjere provedbe mjera zaštite okoliša koje su postale sadržajem strategije, plana ili programa, postupak imenovanja i opoziva povjerenstva za stratešku procjenu, obvezni sastav, način rada, obvezni sadržaj mišljenja koje izdaje povjerenstvo za stratešku procjenu, te druga pitanja s tim u vezi, pobliže uređuje Vlada uredbom.

Način provedbe strateške procjene

Članak 67.

(1) Strateška procjena se provodi tijekom izrade nacrtu prijedloga strategije, plana ili programa prije utvrđivanja konačnog prijedloga i upućivanja u postupak donošenja, na način propisan ovim Zakonom i uredbom iz članka 64. stavka 6. ovoga Zakona.

(2) U postupku strateške procjene osigurava se informiranje i sudjelovanje javnosti na način propisan ovim Zakonom i uredbom iz članka 160. stavka 2. ovoga Zakona.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, postupak provedbe strateške procjene i informiranja te sudjelovanja javnosti u tom postupku, koji se provodi tijekom izrade dokumenata prostornog uređenja uključujući prostorne planove na državnoj, područnoj (regionalnoj) i lokalnoj razini provodi se u ranoj fazi izrade toga plana sukladno posebnom zakonu.

3. Procjena utjecaja zahvata na okoliš

Definicija i svrha procjene utjecaja zahvata na okoliš

Članak 76.

(1) Procjena utjecaja zahvata na okoliš je procjena mogućih značajnih utjecaja na okoliš zahvata određenih ovim Zakonom i uredbom iz članka 78. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Procjenom utjecaja zahvata na okoliš prepoznaje se, opisuje i ocjenjuje, na prikladan način, utjecaj zahvata iz stavka 1. ovoga članka na okoliš, tako da se utvrđuje mogući izravni i neizravni utjecaj zahvata na: tlo, vode, more, zrak, šumu, klimu, ljude, biljni i životinjski svijet, prirodne vrijednosti, krajobraz, materijalnu imovinu, kulturnu baštinu, uzimajući u obzir njihove međudnose.

(3) Procjena utjecaja zahvata na okoliš mora osigurati ostvarenje načela predostrožnosti u ranoj fazi planiranja zahvata kako bi se utjecaji zahvata sveli na najmanju moguću mjeru i postigla najveća moguća očuvanost kakvoće okoliša, što se postiže usklađivanjem i prilagođavanjem namjeravanog zahvata s prihvatnim mogućnostima okoliša na određenom području.

(4) Procjena utjecaja zahvata na okoliš provodi se u okviru pripreme namjeravanog zahvata, prije izdavanja lokacijske dozvole za provedbu zahvata ili drugog odobrenja za zahvat za koji izdavanje lokacijske dozvole nije obvezno.

(5) Mjere i/ili program praćenja stanja okoliša utvrđeni rješenjem o prihvatljivosti zahvata za okoliš obvezni su sadržaj dozvola za provedbu zahvata koje se izdaju prema posebnom zakonu.

Izuzeća

Članak 79.

(1) Kada zahvat u okoliš, za koji je uredbom iz članka 78. stavka 3. ovoga Zakona utvrđena obveza procjene utjecaja na okoliš, služi za potrebe obrane, na zahtjev nositelja zahvata, može se razmotriti i provesti odgovarajući oblik procjene utjecaja zahvata na okoliš ili ovisno o zahtjevu, provesti ocjena o potrebi procjene.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka zahtjev se podnosi Ministarstvu. Ministarstvo provodi procjenu utjecaja zahvata na okoliš, odnosno ocjenu o potrebi procjene na odgovarajući način, te predlaže Vladi donošenje odluke s tim u svezi.

(3) Odluka Vlade o potrebi procjene u smislu stavka 2. ovoga članka obvezno sadrži:

- način provedbe odgovarajućeg oblika procjene ako je utvrđeno da se procjena treba provesti (obvezni sadržaj zahtjeva nositelja zahvata, minimalni sadržaj stručne podloge na temelju koje se provodi procjena te druga pitanja s tim u vezi),
- način informiranja javnosti i sudjelovanja zainteresirane javnosti u postupku iz podstavka 1. ovoga stavka,
- način obavještanja druge države ukoliko se radi o zahvatu u okoliš s prekograničnim utjecajem i u slučaju kada je ocijenjeno da se procjena neće provoditi,
- način obavještanja javnosti o donošenju rješenja o prihvatljivosti zahvata za okoliš i obvezni sadržaj izvješća o provedenom postupku, uključujući i obavještanje zainteresirane javnosti o razlozima neprihvatanja primjedbi i prijedloga koji su dostavljeni u tom postupku,
- druge uvjete u vezi s postupkom iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Procjenu utjecaja na okoliš zahvata iz stavka 1. ovoga članka provodi Ministarstvo. Na ovaj postupak odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o procjeni utjecaja zahvata na okoliš, u onom dijelu koji nije određen odlukom iz stavka 2. ovoga članka.

(5) Za zahvat u okoliš, za koji je propisom donesenim na temelju ovoga Zakona propisana obveza procjene utjecaja na okoliš, ta procjena ne mora se provoditi u slučaju iznimne važnosti zahvata kod žurnog sprječavanja nastanka ili otklanjanja posljedica nastale štete uzrokovane djelovanjem više sile, ili zbog drugih opasnosti za ljude, materijalna dobra i okoliš. Odluku da se procjena utjecaja na okoliš ne provede donosi Vlada, odnosno predsjednik Vlade.

(6) O slučaju iz stavka 1. ovoga članka kada se u postupku ocjene o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš donese odluka da nije potrebno provesti procjenu i u slučaju iz stavka 5. ovoga članka Ministarstvo je obvezno obavijestiti nadležno tijelo Europske unije.

Rješenja i obvezni sadržaj rješenja

Članak 89.

- (1) O zahtjevu za procjenu utjecaja zahvata na okoliš odlučuje se rješenjem.
- (2) Rješenjem o prihvatljivosti zahvata za okoliš utvrđuje se da je namjeravani zahvat prihvatljiv za okoliš uz primjenu mjera zaštite okoliša te može sadržavati i program praćenja stanja okoliša.
- (3) Ukoliko se rješenjem odlučuje o prihvatljivosti zahvata na ekološku mrežu, rješenje sadrži i mjere ublažavanja i sprječavanja utjecaja na ekološku mrežu, način praćenja provedbe mjera ublažavanja i sprječavanja značajnog utjecaja na ekološku mrežu.
- (4) Prije donošenja rješenja o prihvatljivosti zahvata za okoliš obvezno se uzimaju u obzir rezultati studije utjecaja zahvata na okoliš, mišljenja tijela i/ili osoba određenih posebnim propisom, te se razmatraju primjedbe, prijedlozi i mišljenja javnosti i zainteresirane javnosti i rezultati bilo kojih prekograničnih konzultacija ako su bile obvezne sukladno ovom Zakonu.

4. Okolišna dozvola

Cilj i svrha izdavanja okolišne dozvole

Članak 95.

(1) Okolišna dozvola izdaje se s ciljem cjelovite zaštite okoliša putem integriranog sprječavanja i kontrole onečišćenja, osiguravajući visoku razinu zaštite okoliša i uvjete za sprječavanje značajnog onečišćenja okoliša zbog industrijskih aktivnosti.

(2) Prije puštanja u rad postrojenja, uključujući probni rad, za rad postojećih postrojenja, te prije značajne promjene u radu postrojenja namijenjenog obavljanju djelatnosti kojom se mogu prouzročiti industrijske emisije, uključujući postrojenja za izgaranje, postrojenja za spaljivanje otpada, te postrojenja za suspaljivanje otpada, operater je dužan ishoditi okolišnu dozvolu u skladu s ovim Zakonom i uredbom iz stavka 5. ovoga članka.

(3) Značajna promjena je svaka promjena u prirodi, ili funkcioniranju ili opsegu postrojenja koja dostiže granične vrijednosti utvrđene uredbom iz stavka 5. ovoga članka.

(4) Djelatnosti kojima se mogu prouzročiti industrijske emisije utvrđuju se uredbom iz stavka 5. ovoga članka.

(5) Zahtjev i kriterije za izdavanje okolišne dozvole, način dostavljanja podataka o praćenju emisija u sastavnice okoliša, uvjete kada se za postrojenje moraju utvrditi nove ili izmijeniti i dopuniti tehnike zaštite okoliša navedene u dozvoli, izuzeća od primjene referentnih dokumenata za NRT, način utvrđivanja graničnih vrijednosti emisija, način primjene jednakovrijednih parametara i ostalih tehničkih mjera te izuzeća od primjene istih, određivanje praćenja procesa i industrijskih emisija prema zahtjevima NRT-a, način primjene općih obvezujućih pravila za djelatnosti za koje se ishodi okolišna dozvola, obrasce koji su dio zahtjeva za okolišnu dozvolu, sadržaj Temelnog izvješća, popis onečišćujućih tvari, kriterije na temelju kojih se utvrđuju NRT, način određivanja NRT-a, te rokove za primjenu NRT-a, i druga pitanja s tim u svezi pobliže uređuje Vlada uredbom.

Nadležnost za rješavanje o zahtjevu za ishodenje okolišne dozvole za postrojenje

Članak 97.

(1) O zahtjevu za ishodenje okolišne dozvole za postrojenje rješava Ministarstvo.

(2) Okolišna dozvola se izdaje nakon izdavanja rješenja o prihvatljivosti zahvata na okoliš.

(3) Okolišnom dozvolom utvrđuju se mjere zaštite tla, zraka, voda, mora, te ako to lokacija postrojenja uvjetuje, ostalih sastavnica okoliša, u okviru propisanih najboljih raspoloživih tehnika. Sve navedene mjere moraju proizlaziti iz karakteristika tehnoloških procesa opisanih u zahtjevu za izdavanje okolišne dozvole.

(4) Rješenje o prihvatljivosti zahvata za okoliš predstavlja okvir za donošenje okolišne dozvole.

(5) U postupku ishodaženja okolišne dozvole, razmatraju se primjedbe, prijedlozi i mišljenja javnosti i zainteresirane javnosti i rezultati prekograničnih konzultacija ako su bile obvezne sukladno ovom Zakonu.

(6) Za postrojenje se može izdati rješenje za obavljanje djelatnosti prema posebnom zakonu, nakon što Ministarstvo izda za to postrojenje okolišnu dozvolu.

(7) Provjeru rada postrojenja provodi inspekcija zaštite okoliša koordiniranim inspekcijskim nadzorom.

Članak 112.

(1) Zaključci o NRT-u predstavljaju temeljni dokument za utvrđivanje uvjeta okolišne dozvole.

(2) Granične vrijednosti industrijskih emisija, jednakovrijedni parametri i tehničke mjere temelje se na NRT-u, bez nametanja operateru uporabe bilo koje pojedine tehnike ili posebne tehnologije.

(3) Ako se utvrđivanje uvjeta okolišne dozvole provodi s NRT-om koje nisu opisane niti u jednom od postojećih zaključaka o NRT-u ili se ti zaključci ne odnose na sve potencijalne učinke koje djelatnost ili proces imaju na okoliš, utvrđivanje NRT-a provodi se sukladno:

– kriterijima iz posebnog propisa,

– kriterijima propisanim ovim Zakonom i uredbom iz članka 95. stavka 5. ovoga Zakona uz obvezno saslušanje operatera.

(4) Ako su NRT-e određene sukladno stavku 3. podstavku 1. ovoga članka, a ne sadrže razine industrijskih emisija koje su povezane s NRT-om, primjenjuju se tehnike koje osiguravaju razinu zaštite koju bi osiguravale tehnike opisane u zaključcima o NRT-u.

(5) Ministarstvo, iznimno može odrediti više granične vrijednosti industrijskih emisija u slučaju kada postizanje razina industrijskih emisija koje su povezane s NRT-om iz zaključaka o NRT-u uzrokuje nerazmjerno visoke troškove u usporedbi s koristima za okoliš, zbog:

– geografskog položaja ili uvjeta okoliša na predmetnoj lokaciji, te

– tehničkih karakteristika postrojenja.

(6) U okolišnoj dozvoli moraju se obrazložiti razlozi za primjenu stavka 5. ovoga članka, koji uključuju rezultate odgovarajuće procjene, koja se provodi radi utvrđivanja prihvatljivosti za okoliš odstupanja razine emisije.

(7) Granične vrijednosti industrijskih emisija koje su utvrđene u skladu sa stavkom 5. podstavkom 1. ovoga članka ne smiju prelaziti granične vrijednosti utvrđene posebnim propisima, uključujući propisane iznimke.

Članak 114.

(1) Ministarstvo svakih pet godina, po službenoj dužnosti, razmatra, te ukoliko je potrebno, posebnim rješenjem mijenja i/ili dopunjava, okolišnu dozvolu, a osobito kada:

- je onečišćenje koje uzrokuje postrojenje takvog značaja da je potrebno razmotriti granične vrijednosti industrijskih emisija utvrđene izdanom okolišnom dozvolom i u svrhu učinkovite zaštite okoliša utvrditi nove granične vrijednosti emisija,
- bitne promjene u NRT-u omogućuju značajno smanjenje emisija, bez nametanja većih troškova,
- sigurnosni uvjeti rada u postrojenju nalažu uporabu drugih raspoloživih i dostupnih tehnika,
- to nalaže usklađivanje sa zakonom, odnosno s europskim i/ili međunarodnim propisima,
- je potrebno usklađenje s novonastalim standardom kakvoće okoliša.

(2) Na zahtjev Ministarstva, operater je dužan dostaviti sve podatke potrebne za ponovno razmatranje uvjeta okolišne dozvole u smislu stavka 1. ovoga članka, uključujući rezultate praćenja industrijskih emisija i ostale podatke koji omogućuju usporedbu rada postrojenja s NRT-om opisanim u primjenjivim zaključcima o NRT-u i s razinama industrijskih emisija koje su povezane s NRT-om.

(3) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, Ministarstvo mora koristiti podatke nastale praćenjem i/ili utvrđene inspekcijskim nadzorom.

(4) Ministarstvo, po službenoj dužnosti razmatra, te ukoliko je potrebno, posebnim rješenjem mijenja i/ili dopunjuje okolišnu dozvolu u slučaju kada postrojenje nije obuhvaćeno nijednim od zaključaka o NRT-u, ukoliko razvoj NRT-a omogućava značajno smanjenje industrijskih emisija, odnosno u slučaju iz članka 107. stavka 1. ovoga Zakona.

(5) Na postupak izmjene i dopune okolišne dozvole iz stavka 4. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona koje se odnose na podnošenje zahtjeva i postupak izdavanja okolišne dozvole.

Članak 115.

(1) U roku od četiri godine od dana objavljivanja odluke o zaključcima o NRT-u na službenim stranicama Europske unije, a koji se odnosi na glavnu djelatnost postrojenja, Ministarstvo po službenoj dužnosti razmatra, i po potrebi posebnim rješenjem mijenja i/ili dopunjava okolišnu dozvolu kojom usklađuje uvjete za rad postrojenja, postrojenja za izgaranje, odnosno postrojenja za spaljivanje i suspaljivanje otpada s tom odlukom.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo primjenjuje nove, odnosno izmijenjene zaključke o NRT-u koji se odnose na postrojenje, objavljene od izvršnosti dozvole, posljednjih izmjena i/ili dopuna, odnosno razmatranja.

(3) Na postupak izmjene i dopune okolišne dozvole iz stavka 1. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona koje se odnose na podnošenje zahtjeva i postupak izdavanja okolišne dozvole.

Postupanje operatera u slučaju nesukladnosti rada postrojenja s okolišnom dozvolom

Članak 117.

(1) U slučaju nesukladnosti rada postrojenja s uvjetima okolišne dozvole operater mora:

- bez odgađanja obavijestiti Ministarstvo, odnosno tijelo nadležno za pojedinu sastavnicu okoliša,
- bez odgađanja poduzeti mjere potrebne kako bi postrojenje svoj rad uskladilo s okolišnom dozvolom u najkraćem mogućem roku,
- poduzeti sve odgovarajuće dopunske mjere koje Ministarstvo smatra potrebnima kako bi se uskladio rad postrojenja s okolišnom dozvolom.

(2) Ako povreda uvjeta dozvole predstavlja neposrednu opasnost za zdravlje ljudi ili ako prijeti uzrokovanjem neposrednog značajnog štetnog učinka na okoliš postrojenje, postrojenje za izgaranje, postrojenje za spaljivanje otpada, postrojenje za suspaljivanje otpada ili njihovog odgovarajućeg dijela mora prestati s radom do ponovnog postizanja sukladnosti rada prema uvjetima okolišne dozvole.

Ukidanje okolišne dozvole

Članak 118.

(1) Ministarstvo će na prijedlog inspektora zaštite okoliša, odnosno inspektora nadležnog za pojedine sastavnice i opterećenja okoliša prema posebnom zakonu, ukinuti okolišnu dozvolu kada utvrdi da:

- je operater izveo značajnu promjenu u postrojenju, a da prethodno o tome nije obavijestio Ministarstvo, odnosno tijelo nadležno za pojedinu sastavnicu okoliša,
- operater, po nalogu inspektora zaštite okoliša ili drugog inspektora nadležnog za pojedine sastavnice okoliša i opterećenja okoliša, u propisanom roku nije poduzeo odgovarajuće mjere,
- operater nije postupio po nalogu inspektora zaštite okoliša ili drugog inspektora nadležnog za pojedine sastavnice okoliša i opterećenja okoliša.

(2) O nalazu i nalogu iz stavka 1. ovoga članka inspektor koji je nadležan prema posebnom zakonu za pojedinu sastavnicu okoliša, odnosno opterećenje obvezan je bez odgađanja izvijestiti Ministarstvo.

(3) O ukidanju okolišne dozvole iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo donosi rješenje.

(4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

5. Sprječavanje velikih nesreća koje uključuju opasne tvari

Članak 120.

(1) Odredbe ovoga Zakona o sprječavanju velikih nesreća koje uključuju opasne tvari odnose se na postrojenja u kojima ili putem kojih se, obavljanjem djelatnosti operatera opasne tvari: proizvode; prerađuju; skladište; nastaju kao nusprodukt u proizvodnji proizvoda; koriste kao sirovine u proizvodnji, odnosno tehnološkom procesu; transportiraju unutar postrojenja i/ili odlažu u svrhu proizvodnog procesa; odnosno mogu nastati prilikom velike nesreće (u daljnjem tekstu: prisutne su).

(2) Popis vrsta opasnih tvari u smislu stavka 1. ovoga članka, način utvrđivanja količina, dopuštene količine i kriterije prema kojima se te tvari klasificiraju kao opasne; način podnošenja i obvezni sadržaj obavijesti o prisutnosti opasnih tvari u postrojenju; obvezni sadržaj Izjave o postupanju u vezi sa sprječavanjem velikih nesreća; obvezni sadržaj Izvješća o sigurnosti, način podnošenja zahtjeva za davanje suglasnosti na Izvješće o sigurnosti; obvezni sadržaj i način davanja suglasnosti; način podnošenja zahtjeva za produženje izdane suglasnosti i rokove s tim u vezi; tajnost podataka; način i uvjete za nadzor nad provedbom aktivnosti i mjera sukladno izdanoj suglasnosti na Izvješće; posebne obveze operatera: u poduzimanju mjera za sprječavanje velikih nesreća, u slučaju značajne promjene u postrojenju operatera, u slučaju velike nesreće, postupak i obveze u slučaju velike nesreće s prekograničnim učincima, druge uvjete i mjere za sprječavanje velikih nesreća u skladu s međunarodno priznatim standardima i propisima; te sadržaj i način vođenja očevidnika o operaterima i njihovim postrojenjima koja mogu uzrokovati nesreće s domino efektom, te druga pitanja s tim u vezi pobliže propisuje Vlada uredbom.

Obveze operatera u vezi sprječavanja velikih nesreća

Članak 121.

(1) Operater u čijem su postrojenju prisutne opasne tvari obvezan je poduzeti preventivne mjere nužne za smanjenje rizika nastanka i sprječavanje nastanka velikih nesreća te mjere za ograničavanje utjecaja velikih nesreća na ljude, materijalna dobra i okoliš.

(2) Operater iz stavka 1. ovoga članka obvezan je, u bilo koje vrijeme, pružiti Ministarstvu dokaze da je poduzeo sve potrebne mjere u skladu s ovim Zakonom i provedbenim propisima ovoga Zakona.

(3) U svrhu izvršavanja obveza iz stavaka 1. i 2. ovoga članka operater je dužan sukladno odredbama uredbe iz članka 120. stavka 2. ovoga Zakona u postrojenju utvrditi moguću prisutnost, odnosno prisutnost opasnih tvari, prema vrstama i količinama i o tome na propisani način obavijestiti Ministarstvo:

1. za novo postrojenje, odnosno rekonstrukciju prije ishoda građevinske dozvole, odnosno drugog akta kojim se odobrava građenje,

2. za postojeća postrojenja:

– u slučaju značajne promjene u proizvodnji i radu,

- u slučaju značajnijeg povećanja količine ili značajnijih promjena prirode ili fizikalnog oblika prisutne opasne tvari u odnosu na podatke navedene u obavijesti koju je operater dostavio ranije,
- u slučaju bilo kakve promjene postupaka u kojima se opasna tvar koristi s obzirom na promjenu naravi ili količine opasnih tvari, koje izmjene bi mogle znatno utjecati na opasnost od velikih nesreća,
- u slučaju trajnog prestanka rada postrojenja.

(4) U slučajevima iz stavka 3. ovoga članka operater je dužan sastaviti Izjavu u kojoj će utvrditi svoje postupanje u vezi sa sprječavanjem velikih nesreća te osigurati primjerenu provedbu toga postupanja. Izjava o postupanju u vezi sa sprječavanjem velikih nesreća koju donese operater mora biti sastavljena tako da jamči visok stupanj zaštite čovjeka i okoliša odgovarajućim sredstvima, strukturama i sustavima upravljanja.

Članak 122.

(1) Kada operater u postrojenju utvrdi prisutnost većih količina opasnih tvari sukladno ovom Zakonu i odredbama uredbe iz članka 120. stavka 2. ovoga Zakona, obavezan je izraditi Izvješće o sigurnosti.

(2) Sadržaj Izvješća iz stavka 1. ovoga članka propisat će se uredbom iz članka 120. stavka 2. ovoga Zakona.

Izuzeća

Članak 123.

(1) Odredbe ovoga Zakona o sprječavanju velikih nesreća koje uključuju opasne tvari, koje se primjenjuju na postrojenja ne primjenjuju se na uređene sustave izvan postrojenja koji su uređeni prema posebnim propisima, kao što su:

- nekretnine koje imaju vojnu namjenu,
- opasnosti od ionizirajućeg zračenja,
- cestovni, željeznički, zračni prijevoz te prijevoz opasnih tvari unutarnjim plovnim putovima i morem,
- privremeno skladištenje opasnih tvari izvan postrojenja na koje se odnose odredbe o sprječavanju velikih nesreća, uključujući utovarne i istovarne stanice i prijevoz do, odnosno putem drugih prijevoznih sredstava u dokovima, pristaništima ili ranžirnim kolodvorima,
- prijevoz opasnih tvari cjevovodima, uključujući pumpne stanice, izuzev unutar postrojenja na koje se odnose odredbe o sprječavanju velikih nesreća,
- iskorištavanje odnosno eksploataciju (istraživanje, vađenje i obradu) mineralnih sirovina u rudnicima, kamenolomima i bušotinama, izuzev kemijskih i termičkih procesa obrade i skladištenja opasnih tvari u okviru obavljanja navedenih djelatnosti,

- istraživanje i vađenje mineralnih sirovina na platformama, uključujući ugljikovodike,
- odlagališta otpada.

(2) Iznimno od stavka 1. podstavka 8. ovoga članka, odredbe ovoga Zakona o sprječavanju velikih nesreća koje uključuju opasne tvari, koje se primjenjuju na postrojenja operatera, primjenjuju se i na jalovišta koja uključuju akumulacije, pregrade i/ili brane kao i objekte napravljene za zadržavanje opasnih tvari sukladno uredbi iz članka 120. stavka 2. ovoga Zakona, te kada se opasne tvari koriste u vezi s kemijskom i termičkom obradom minerala.

Suglasnost na Izvješće o sigurnosti

Članak 124.

- (1) Operater koji obavlja djelatnost u postrojenju iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona je dužan ishoditi suglasnost na Izvješće o sigurnosti.
- (2) Suglasnost iz stavka 1. ovoga članka mora se ishoditi i za izmjene i/ili dopune Izvješća o sigurnosti.
- (3) Suglasnost na Izvješće o sigurnosti izdaje se na temelju ocjene jesu li tim Izvješćem utvrđene sve mjere i aktivnosti te uvjeti i način njihove provedbe u skladu s uredbom iz članka 120. stavka 2. ovoga Zakona.
- (4) Za ishođenje suglasnosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka odgovoran je operater.

Članak 125.

- (1) Suglasnost iz članka 124. stavka 1. ovoga Zakona daje Ministarstvo. Ova suglasnost nije upravni akt.
- (2) Zahtjev za davanje suglasnosti na Izvješće o sigurnosti odnosno na izmjene i/ili dopune Izvješća o sigurnosti operater podnosi na način određen uredbom iz članka 120. stavka 2. ovoga Zakona.
- (3) Suglasnost iz članka 124. stavka 1. ovoga Zakona daje se na rok od pet godina.
- (4) Važenje suglasnosti može se na zahtjev operatera produžiti novom suglasnošću na još pet godina, uz uvjet da operater dokaže da se u postrojenju nisu promijenili uvjeti na temelju kojih je prvobitna suglasnost na Izvješće o sigurnosti dana te da su ispunjeni uvjeti u skladu s ovim Zakonom.
- (5) Ako Ministarstvo na temelju ovoga Zakona i posebnih propisa utvrdi da zahtjev iz stavka 2. ovoga članka nije na zakonu osnovan, posebnim će rješenjem zahtjev odbiti.
- (6) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 126.

- (1) U postupku ocjenjivanja Izvješća o sigurnosti i ocjenjivanja provedbe postupaka sprječavanja velikih nesreća sudjeluje Stručno vijeće.
- (2) Stručno vijeće imenuje ministar.
- (3) Stručno vijeće ima pravo na naknadu za svoj rad. Troškove rada stručnog vijeća snosi operater.
- (4) Postupak imenovanja i opoziva, obvezni sastav, način rada, obvezni sadržaj mišljenja koje izdaje Stručno vijeće, te visinu i način isplate naknade za rad toga vijeća, pobliže propisuje ministar pravilnikom.

Promjene u radu postrojenja

Članak 127.

- (1) Ako operater uvede promjene u radu postrojenja, procesu proizvodnje i/ili vrsti i/ili količini opasnih tvari koje mogu uzrokovati velike nesreće ili ako trajno prestane obavljati djelatnosti u postrojenju, operater je obavezan provesti analizu i reviziju aktivnosti i sigurnosnih mjera za sprječavanje velikih nesreća prema Izvješću o sigurnosti za to postrojenje, te po potrebi, na primjeren način, izmijeniti i dopuniti Izvješće o sigurnosti i o tome obavijestiti Ministarstvo i središnje tijelo državne uprave nadležno za zaštitu i spašavanje.
- (2) Ako su promjene iz stavka 1. ovoga članka takve prirode da zahtijevaju izradu novoga Izvješća o sigurnosti, odnosno ishoda suglasnosti na sadržaj izmjena i/ili dopuna Izvješća, operater je dužan ishoditi novu suglasnost i prije protoka razdoblja od pet godina iz članka 125. stavka 3. ovoga Zakona.

Obavještavanje o provođenju sigurnosnih mjera

Članak 128.

- (1) Operater je obavezan o aktivnostima i sigurnosnim mjerama koje provodi sukladno Izvješću o sigurnosti, na propisani način, dostavljati podatke i informirati Ministarstvo i središnje tijelo državne uprave nadležno za zaštitu i spašavanje, te pravne i fizičke osobe za koje je vjerojatno da bi mogle biti zahvaćene velikim nesrećama koje može uzrokovati djelatnost operatera u postrojenju, odnosno postrojenje.
- (2) Informacije iz stavka 1. ovoga članka moraju biti dostupne javnosti u skladu s odredbama ovoga Zakona.

Razmjena podataka radi sprječavanja i ublažavanja domino efekta

Članak 130.

- (1) Na temelju podataka iz registra Agencije iz članka 132. stavka 1. ovoga Zakona, Ministarstvo će putem Agencije u skladu s odredbama uredbe iz članka 120. stavka 2. ovoga

Zakona, ustrojiti očevidnik u kojem će evidentirati operatere koji obavljaju djelatnost u postrojenjima i postrojenja u kojima je odnosno gdje je povećana vjerojatnost od velikih nesreća i njihovih posljedica zbog lokacija, blizine takvih postrojenja i količina prisutnih opasnih tvari.

(2) Nakon utvrđivanja operatera i postrojenja u smislu odredbe stavka 1. ovoga članka Ministarstvo će osigurati odgovarajuću razmjenu podataka sa središnjim tijelima državne uprave nadležnim za zaštitu i spašavanje i za prostorno uređenje, a u svrhu omogućavanja operaterima da uzmu u obzir prirodu i razmjer sveukupne opasnosti od velike nesreće pri izradi politike i mjera za sprječavanje velikih nesreća, sustava upravljanja sigurnošću, te Izvješća o sigurnosti.

(3) Ministarstvo će odgovarajućim informiranjem i suradnjom s operaterima upisanim u očevidnik iz stavka 1. ovoga članka osigurati uvjete za međusobnu suradnju operatera vezano za propisane obveze o informiranju javnosti i dostavljanja podataka u svrhu izrade vanjskih planova.

Registar postrojenja u kojima su prisutne opasne tvari

Članak 132.

(1) Agencija ustrojava i vodi registar postrojenja u kojima su prisutne opasne tvari te vodi očevidnik prijavljenih velikih nesreća.

(2) Sadržaj i način vođenja registra i očevidnika iz stavka 1. ovoga članka, te način na koji Ministarstvo dostavlja podatke za registar, odnosno način na koji se dostavljaju podaci za očevidnik, kao i rokove s tim u vezi, propisuje ministar pravilnikom.

6. Prostorni planovi kao instrument zaštite okoliša

Članak 133.

(1) Ciljevi sprječavanja onečišćavanja okoliša i ograničavanja posljedica onečišćenja uzimaju se u obzir pri izradi prostornih planova i pri donošenju odluka u skladu s propisom kojim se uređuje prostorno uređenje, posebno prilikom određivanja lokacija za nova postrojenja, utvrđivanja promjena nastalih na postojećim postrojenjima i planiranja novih građevina kao što su prometnice, javne površine i stambena područja.

(2) Prilikom izrade prostornih planova, osim drugih obveza propisanih ovim Zakonom, mora se uzimati u obzir i udaljenost između postrojenja i stambenih zona, javnih mjesta i ekološki značajnih područja te korištenje dodatnih mjera od strane postojećih postrojenja, a sve radi izbjegavanja povećane opasnosti za ljudsko zdravlje, materijalna dobra i okoliš.

VIII. INFORMACIJSKI SUSTAV ZAŠTITE OKOLIŠA

Svrha uspostave i način vođenja Informacijskog sustava

Članak 148.

(1) Informacijski sustav zaštite okoliša (u daljnjem tekstu: informacijski sustav) uspostavlja se sa svrhom cjelovitog upravljanja zaštitom okoliša i/ili pojedinim sastavnicama okoliša, odnosno opterećenjima te u svrhu izrade i praćenja provedbe dokumenata održivog razvitka i zaštite okoliša kao i drugih dokumenata koji se takvima podrazumijevaju u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) Informacijski sustav sadrži podatke i informacije o stanju okoliša, opterećenjima i utjecajima na okoliš te odgovorima društva, a osobito:

- podatke o stanju okoliša i njegovim sastavnicama prikupljene i obrađene u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima, te Nacionalnom listom pokazatelja,
- podatke o emisijama onečišćujućih tvari u okoliš iz Registra onečišćavanja,
- podatke o prirodnim i prostornim obilježjima,
- podatke o prirodnim pojavama,
- podatke o prirodnim dobrima i korištenju prirodnih dobara,
- podatke o područjima koja su posebnim propisima određena kao zaštićena ili ugrožena,
- podatke o bioraznolikosti,
- podatke o utjecajima onečišćavanja okoliša na zdravlje ljudi,
- podatke o otpadu i gospodarenju otpadom,
- podatke o opasnim tvarima,
- podatke o izbjegnutim nesrećama, iznenadnim događajima i velikim industrijskim nesrećama,
- podatke o onečišćivačima okoliša,
- podatke o organizacijama u sustavu EMAS,
- podatke koji su značajni za vrednovanje održivog razvitka,
- socioekonomske podatke,
- faktografske, metodološke, dokumentacijske podatke,
- prostorne podatke,

- stručne i znanstvene podatke domaćih, stranih i međunarodnih institucija, te ovlaštenika koji obavljaju stručne poslove zaštite prirode i okoliša,
- mjere, politike, strategije, planove i programe zaštite okoliša, te
- ostale podatke potrebne za praćenje, analiziranje, i prognoziranje (modeliranje) o okolišu.

Izvrješćivanje tijela Europske unije, međunarodnih tijela i organizacija

Članak 152.

(1) Dostava podataka, informacija i izvješća te njihova razmjena s tijelima Europske unije, odnosno međunarodnim tijelima i/ili organizacijama, s obzirom na preuzete obveze Države vezano za područje zaštite okoliša, provode se na način i u rokovima utvrđenim svakim pojedinim dokumentom o preuzimanju obveza.

(2) Obveznici dostave podataka, informacija i izvješća iz stavka 1. ovoga članka Agenciji dostavljaju primjerak dokumentacije istodobno s izvješćem koje dostavljaju međunarodnom tijelu i organizaciji.

(3) Tijela državne uprave i druga tijela javne vlasti, nadležno upravno tijelo u županiji, odnosno Gradu Zagrebu, javni znanstveni instituti i ovlaštenici koji obavljaju poslove praćenja stanja okoliša u skladu s ovim Zakonom dužni su Agenciji dostavljati informacije i podatke kojima raspolažu u svrhu suradnje s Europskom agencijom za okoliš i izvrješćivanje u skladu sa zahtjevima EIONET mreže, te prema međunarodnim tijelima i organizacijama u rokovima koji su određeni pravnom stečevinom Europske unije.

(4) Nadležna tijela dužna su dostaviti informacije i podatke iz stavka 3. ovoga članka Agenciji bez naknade, te ih na zahtjev Agencije dopuniti u fazama izvješća i reviziji koju provode nadležna tijela Europske unije, te međuradna tijela i organizacije. Ukoliko nadležna tijela ne dostave podatke, dužna su obavijestiti Agenciju o razlozima njihovog nedostavljanja s prijedlogom mjera koje će se poduzeti u svrhu njihove dostave.

(5) Ukoliko Agencija iz bilo kojeg razloga ne dostavi podatke nadležnom tijelu Europske unije, dužna je obavijestiti Ministarstvo o razlozima njihovog nedostavljanja s prijedlogom mjera koje će se poduzeti u svrhu njihove dostave.

(6) U svrhu izvršavanja obveza u smislu stavka 1. ovoga članka ministar može pobliže pravilnikom urediti administrativne postupke prikupljanja potrebnih podataka i informacija, praćenja provedbe dokumenata održivog razvitka i zaštite okoliša, te provedbe pojedinih mjera zaštite okoliša i sastavnica okoliša.

Članak 153.

(1) Ministarstvo je dužno putem Agencije dostaviti Europskoj komisiji sve podatke vezane za okolišne dozvole sukladno odredbama pravilnika iz članka 152. stavka 6. ovoga Zakona. Dostupnost ovih podataka mora se osigurati u elektroničkom obliku.

(2) Vrsta, oblik i učestalost podataka koji moraju biti dostupni u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, te ostala pitanja s tim u vezi utvrđuju se pravilnikom iz članka 152. stavka 6. ovoga Zakona.

Informiranje javnosti u posebnim postupcima uređenim ovim Zakonom

Članak 160.

(1) Tijela koja su prema ovom Zakonu nadležna za provedbu: strateške procjene, procjene utjecaja zahvata na okoliš, ocjene o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš, davanja upute o sadržaju studije o utjecaju zahvata na okoliš, okolišne dozvole i davanja suglasnosti na Izvješće o sigurnosti, te davanja suglasnosti na Sanacijski program, obvezna su na način određen ovim Zakonom i u skladu s uredbom iz stavka 2. ovoga članka informirati javnost o tim postupcima.

(2) Način informiranja javnosti u postupku: izrade strateške studije, ocjene o potrebi strateške procjene; ocjene o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš, utvrđivanja sadržaja studije o utjecaju zahvata na okoliš prije njezine izrade; davanja suglasnosti na Izvješće o sigurnosti te utvrđivanja odgovornosti od štete u okolišu i prijeteće opasnosti od štete; davanja suglasnosti na Sanacijski program, način informiranja i sudjelovanja javnosti, odnosno zainteresirane javnosti – ako je propisano sudjelovanje te javnosti, u postupku: strateške procjene, donošenja strategija, planova i programa za koje se ne provodi strateška procjena, izrade provedbenih propisa i ostalih općeprimjenjivih pravno obvezujućih pravila; kao i način informiranja i sudjelovanja javnosti i zainteresirane javnosti u postupku: procjene utjecaja zahvata na okoliš i izdavanja okolišne dozvole, za postrojenje operatera, te način provođenja javne rasprave, odnosno javnog uvida i javnog izlaganja, kao i pojedinačne rokove s tim u svezi glede postupaka iz ovoga Zakona na koje se to odnosi, te ostala pitanja s tim u vezi, pobliže propisuje Vlada uredbom.

Članak 161.

(1) U postupcima uređenim ovim Zakonom koji se odnose na procjenu utjecaja zahvata na okoliš, ocjenu o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš, utvrđivanje sadržaja studije o utjecaju zahvata na okoliš prije njezine izrade, okolišnu dozvolu za postrojenje te davanje suglasnosti na Izvješće o sigurnosti, mora se osigurati informiranje javnosti o podnesenom zahtjevu i izdanom aktu kojim je riješeno o zahtjevu odnosno dano mišljenje ili suglasnost povodom zahtjeva, u skladu s uredbom iz članka 160. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Rok koji se određuje za informiranje javnosti u slučajevima iz članka 160. stavka 1. ovoga Zakona i o podnesenim zahtjevima u postupcima iz stavka 1. ovoga članka ne može biti kraći od 30 dana.

Članak 168.

(1) Osobe iz članka 167. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona koje su u svojstvu zainteresirane javnosti sudjelovale u postupcima uređenim ovim Zakonom imaju pravo osporavati odgovarajući upravni akt tijela javne vlasti, za koji je ovim Zakonom, odnosno posebnim zakonom predviđena mogućnost podnošenja žalbe odnosno tužbe, te izjaviti žalbu Ministarstvu, odnosno podnijeti tužbu nadležnom sudu u skladu s ovim Zakonom i posebnim zakonom, a radi osporavanja zakonitosti akata, radnji ili propusta.

(2) O odgovarajućem upravnom aktu tijela javne vlasti i pravu na izjavljivanje žalbe Ministarstvu, odnosno podnošenje tužbe nadležnom sudu osobe iz članka 167. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona u svojstvu zainteresirane javnosti bit će obaviještene dostavom toga akta ukoliko su podaci o osobi poznati tijelu javne vlasti, odnosno putem javne obavijesti ili na drugi primjeren način sukladno uredbi iz članka 160. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 184.

(1) U slučaju prijeteće opasnosti od štete nadležna tijela mogu svakodobno:

- od operatera zatražiti podatke o prijetećoj opasnosti od štete ili o slučajevima u kojima se sumnja na prijeteću opasnost od štete,
- od operatera zatražiti poduzimanje nužnih mjera sprječavanja nastanka štete u okolišu,
- izdati upute operateru u pogledu nužnih mjera sprječavanja koje treba poduzeti,
- u suradnji s drugim tijelima nadležnim za poduzimanje intervencija poduzeti nužne mjere sprječavanja štetnih posljedica.

(2) Mjere iz stavka 1. ovoga članka može usmeno narediti nadležno tijelo, odnosno inspekcija zaštite okoliša ili inspekcija nadležna za druge sastavnice okoliša, odnosno rješenjem Ministarstvo ili drugo nadležno tijelo.

(3) Obveza izvršenja usmenog rješenja počinje teći danom priopćenja usmenog rješenja stranci.

(4) Pisani otpravak usmenog rješenja iz stavka 2. ovoga članka mora se otpremiti stranci, odnosno operateru, u roku od osam dana od dana donošenja usmenog rješenja.

XII. ELEMENTI OPĆE POLITIKE ZAŠTITE OKOLIŠA

1. Sustav ekološkog upravljanja i neovisnog ocjenjivanja (EMAS)

Članak 210.

(1) Pravne i fizičke osobe – obrtnici (u daljnjem tekstu: organizacije) mogu se u skladu s odredbama ovoga Zakona uključiti u dobrovoljni sustav Zajednice za ekološko upravljanje i neovisno ocjenjivanje.

(2) Ovim Zakonom utvrđuju se nadležna tijela i zadaće nadležnih tijela za provedbu Uredbe (EZ) br. 1221/2009 Europskoga parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o dobrovoljnom sudjelovanju organizacija u sustavu upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja Zajednice (EMAS) te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 761/2001 i odluka Komisije 2001/681/EZ i 2006/193/EZ (u daljnjem tekstu: Uredba 1221/2009.).

(3) Pojmovi u smislu ove Glave Zakona imaju jednako značenje kao pojmovi korišteni u Uredbi 1221/2009.

2. Znak zaštite okoliša

Znak zaštite okoliša »Priatelj okoliša«

Članak 213.

(1) Pravnim i fizičkim osobama koje proizvode ili distribuiraju proizvode, odnosno pružaju usluge, u svrhu promicanja proizvoda ili obavljanja usluga koji se u usporedbi sa sličnim proizvodima i uslugama odlikuju manje negativnim utjecajem na okoliš u cjelokupnom životnom ciklusu, te time pridonose učinkovitom korištenju sastavnica okoliša i visokom stupnju zaštite okoliša, Ministarstvo može dodijeliti znak zaštite okoliša Priatelj okoliša (u daljnjem tekstu: Znak).

(2) Znak se ne dodjeljuje za prehrambene i farmaceutske proizvode te profesionalnu medicinsku opremu.

(3) Ocjena u vezi s manje negativnim utjecajima iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na racionalno korištenje prirodnih dobara i energije, smanjenje emisija u okoliš, iskorištavanje vrijednih svojstava otpada ili druge načine omogućavanja korisne obrade otpada prije njegove uporabe, odnosno zbrinjavanja, te poduzimanje drugih mjera u smislu zaštite okoliša.

(4) Zahtjev za dodjelu Znaka mora sadržavati dokumente i dokaze o tome da proizvod ispunjava propisane uvjete.

(5) Ministarstvo može oduzeti dodijeljeni Znak ukoliko osoba iz stavka 1. ovoga članka ne postupa po uvjetima pod kojima je Znak bio dodijeljen ili više ne ispunjava propisane uvjete za dodjelu toga Znaka.

(6) Ministarstvo će promicati uporabu proizvoda i usluga koji imaju Znak podizanjem svijesti i informiranjem potrošača, proizvođača, trgovaca i javnosti, radi poticanja zaštite okoliša i održivog razvoja.

Članak 214.

(1) Pravne i fizičke osobe moraju koristiti znak zaštite okoliša »Priatelj okoliša« u skladu s odredbama ovoga Zakona i pravilnika iz stavka 2. ovoga članka.

(2) Postupak, način dodjele te uvjete za dodjeljivanje i oduzimanje Znaka, izgled Znaka, način uporabe i rok važnosti dodijeljenog Znaka, sastav i način rada savjetodavnog stručnog povjerenstva, sudjelovanje pojedinaca, udruga i organizacija u postupku dodjele Znaka te ostala pitanja s tim u vezi pobliže propisuje ministar pravilnikom.

Znak zaštite okoliša Europske unije – EU Ecolabel

Članak 215.

(1) Pravnim i fizičkim osobama koje stavljaju na tržište određene proizvode ili pružaju usluge (proizvođač, uvoznik, pružatelj usluga, trgovac na veliko ili malo), u svrhu promicanja proizvoda ili obavljanja usluga koje imaju manje negativan utjecaj na okoliš tijekom cijelog životnog ciklusa i pružanja informacija potrošačima o utjecaju proizvoda na okoliš, može se

sukladno odredbama ovoga Zakona dodijeliti znak zaštite okoliša Europske unije – EU Ecolabel (u daljnjem tekstu: EU Ecolabel)

(2) Ovim Zakonom utvrđuje se nadležno tijelo i zadaće nadležnoga tijela za provedbu Uredbe (EZ) br. 66/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o znaku zaštite okoliša EU (Tekst značajan za EGP) (SL L 108, 29. 4. 2010.) (u daljnjem tekstu Uredba br. 66/2010).

(3) Pojmovi u smislu ove Glave Zakona imaju jednako značenje kao pojmovi uporabljeni u Uredbi br. 66/2010.

Članak 216.

U svrhu provedbe Uredbe br. 66/2010 Ministarstvo je nadležno za:

- dodjelu znaka EU Ecolabel,
- provođenje nadzora nad upotrebom znaka,
- provjeru sukladnosti proizvoda s mjerilima za dodjelu znaka EU Ecolabel.

2. Inspekcijski nadzor

Obavljanje poslova inspekcijskog nadzora

Članak 224.

(1) Inspekcijski nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona provode državni službenici u Ministarstvu raspoređeni na radna mjesta s ovlastima obavljanja inspekcijskog nadzora zaštite okoliša, ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

(2) Inspekcijski nadzor u području okoliša provode i druge inspekcije nadležne prema posebnim propisima za nadzor pojedinih sastavnica okoliša i zaštite od utjecaja opterećenja na okoliš.

(3) Zajednički inspekcijski nadzor inspekcije zaštite okoliša, te inspekcija nadležnih prema posebnim propisima za nadzor pojedinih sastavnica okoliša i zaštite od utjecaja opterećenja na okoliš provodi se u koordiniranom inspekcijskom nadzoru na način kako je to određeno ovim Zakonom.

(4) Nadzor proizvođača, odnosno osobe koja stavlja proizvod na tržište vezano za označavanje proizvoda i ambalaže te zaštite potrošača iz članka 219. ovoga Zakona obavlja Državni inspektorat.

Uvjeti za obavljanje poslova inspekcijskog nadzora zaštite okoliša

Članak 225.

(1) Na radno mjesto glavnog inspektora zaštite okoliša može se rasporediti osoba koja je završila diplomski sveučilišni studij ili integrirani diplomski sveučilišni studij ili

specijalistički diplomski stručni studij, smjer kemijskog inženjerstva i tehnologije ili prehrambeno-biotehnološki ili prirodoslovno-matematički ili agronomski ili geološki ili rudarski ili farmaceutsko-biokemijski ili veterinarski ili šumarski ili strojarski smjer s najmanje deset godina radnog iskustva u struci od čega tri godine na poslovima inspekcije zaštite okoliša, te položenim državnim stručnim ispitom.

(2) Na radno mjesto višeg inspektora zaštite okoliša može se rasporediti osoba koja je završila diplomski sveučilišni studij ili integrirani diplomski sveučilišni studij ili specijalistički diplomski stručni studij, smjer kemijskog inženjerstva i tehnologije ili prehrambeno-biotehnološki ili prirodoslovno-matematički ili agronomski ili geološki ili rudarski ili farmaceutsko-biokemijski ili veterinarski ili šumarski ili strojarski smjer s najmanje sedam godina radnog iskustva u struci od čega dvije godine na poslovima vezanim za poslove zaštite okoliša, te položenim državnim stručnim ispitom.

(3) Na radno mjesto inspektora zaštite okoliša može se rasporediti osoba koja je završila diplomski sveučilišni studij ili integrirani diplomski sveučilišni studij ili specijalistički diplomski stručni studij, smjer kemijskog inženjerstva i tehnologije ili prehrambeno-biotehnološki ili prirodoslovno-matematički ili agronomski ili geološki ili rudarski ili farmaceutsko-biokemijski ili veterinarski ili šumarski ili strojarski smjer s najmanje pet godina radnog iskustva u struci, te položenim državnim stručnim ispitom.

(4) Službenici zatečeni na poslovima inspekcije zaštite okoliša koji nemaju struku propisanu u stavcima 1., 2. i 3. ovoga članka, a koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona imaju najmanje pet godina radnog iskustva na poslovima inspekcije zaštite okoliša, smatra se da ispunjavaju uvjet propisane struke.

(5) Na rukovodeća radna mjesta u inspekciji zaštite okoliša mogu se rasporediti viši inspektori zaštite okoliša s najmanje tri godine rada na poslovima inspekcije zaštite okoliša.

(6) Ministar, odnosno osoba koju on ovlasti, može radi hitne potrebe ili ekonomičnijeg obavljanja inspeksijskog nadzora, u skladu s posebnim zakonom, pisano narediti višem inspektor, odnosno inspektor zaštite okoliša iz jedne područne jedinice ili ispostave da privremeno provodi nadzor na području druge područne jedinice, odnosno ispostave.

(7) Radna mjesta s ovlastima inspeksijskog nadzora vezano za zaštitu okoliša te pobližim uvjetima i njihovim ovlastima koje moraju ispunjavati osobe na tim radnim mjestima utvrđuje ministar pravilnikom o unutarnjem redu Ministarstva.

(8) Poslovi inspeksijskog nadzora zaštite okoliša smatraju se poslovima kod kojih postoje posebni uvjeti rada.

Planiranje inspeksijskog nadzora

Članak 227.

(1) Inspektori provode nadzor u skladu s godišnjim planom rada i programom rada inspekcije zaštite okoliša, koji se usklađuju s godišnjim planovima i programima rada drugih inspekcija radi provođenja koordiniranih inspeksijskih nadzora.

(2) Plan rada inspekcije zaštite okoliša uključuje:

- opću procjenu značajnih pitanja zaštite okoliša,
- geografsko područje obuhvaćeno planom rada inspekcije,
- registar postrojenja obuhvaćenih planom rada,
- postupke za sastavljanje programa redovnih inspekcijskih nadzora,
- postupke za provedbu izvanrednih, nerutinskih inspekcijskih nadzora,
- odredbe o suradnji između različitih inspekcijskih tijela, gdje je potrebno.

(3) Plan rada inspekcije zaštite okoliša temelji se na učestalosti nadzora postrojenja na temelju procjene negativnog utjecaja postrojenja na okoliš, bilo da se radi o objektivnim razlozima temeljem određenih pokazatelja i/ili subjektivnim razlozima odnosno percepciji javnosti, općoj procjeni značajnih predmetnih pitanja zaštite okoliša, kontinuitetu sustavnih nadzora, mogućim akcidentnim utjecajem postrojenja na okoliš, primjeni i unapređivanju mjera za zaštitu okoliša od strane objekata nadzora te planu usavršavanja inspektora zaštite okoliša.

(4) Godišnji plan koordiniranih inspekcijskih nadzora temelji se na sustavnoj procjeni rizika koji predmetno postrojenje predstavlja na okoliš. Nadzor postrojenja koja predstavljaju najveći rizik za okoliš planira se jednom godišnje, a nadzor postrojenja koja predstavljaju najmanji rizik za okoliš planira se jednom u tri godine.

(5) Godišnji plan rada inspekcije zaštite okoliša se objavljuje na internetskoj stranici Ministarstva.

(6) Ministar će sporazumno s ministrom obrane odrediti sadržaj i način obavljanja poslova inspekcijskog nadzora zaštite okoliša objekata i prostora koji služe za potrebe Ministarstva obrane.

(7) Ministar će sporazumno s ministrima nadležnim za more, poljoprivredu, šumarstvo, vodno gospodarstvo, zaštitu od požara, zaštitu na radu, zdravstvo, prostorno uređenje i gradnju te glavnim inspektorom Državnog inspektorata odrediti sadržaj i način suradnje u provedbi koordiniranih inspekcijskih nadzora u okviru djelokruga tih inspekcijskih službi koji se odnose na područje okoliša.

(8) Izvanredni, nerutinski inspekcijski nadzori, odnosno koordinirani inspekcijski nadzor postrojenja obveznika ishoda okolišne dozvole provode se u slučaju kako bi se prije izdavanja, ponovnog razmatranja ili izmjena i dopuna okolišne dozvole, ispitale ozbiljne pritužbe vezane uz okoliš, ozbiljne nesreće i nezgode vezane uz okoliš i nepoštivanje uvjeta određenih okolišnom dozvolom.

Predmet inspekcijskog nadzora

Članak 228.

(1) U inspekcijskom nadzoru inspektor nadzire osobe koje su obvezne provoditi mjere i aktivnosti zaštite okoliša, ispunjavanje uvjeta i način rada nadziranih osoba, obavlja izravan uvid u opće i pojedinačne akte, te poduzima mjere određene ovim Zakonom i propisima

donesenim na temelju ovoga Zakona, kada to utvrdi potrebnim u cilju sprječavanja i smanjivanja onečišćenja te uklanjanja posljedica onečišćenja okoliša.

(2) U inspekcijskom nadzoru inspektor nadzire osobito:

- provedbu mjera zaštite okoliša i praćenja stanja okoliša utvrđenih rješenjem o prihvatljivosti zahvata za okoliš,
- usklađenost primijenjenih tehnika u radu postrojenja i rada postrojenja s uvjetima određenim okolišnom dozvolom,
- značajne promjene u radu ili rekonstrukcije postrojenja,
- provedbu obveza operatera u vezi izrade i provedbe mjera i aktivnosti iz Izvješća o sigurnosti,
- ispunjavanje propisanih uvjeta, aktivnosti i sigurnosnih mjera sukladno izdanim suglasnostima na Izvješće o sigurnosti,
- izradu i provođenje Izjave o postupanju u vezi sa sprječavanjem velikih nesreća,
- dostavljanje propisanih podataka i izvješća za potrebe informacijskog sustava zaštite okoliša,
- dostavljanje izvješća o provedenom praćenju stanja okoliša,
- vođenje očevidnika o stanju okoliša i dostavljanje podataka za registar onečišćivača,
- izradu, provedbu i praćenje učinaka mjera iz sanacijskog programa,
- ispunjavanje propisanih uvjeta ovlaštenika za obavljanje stručnih poslova zaštite okoliša,
- primjenu standarda kakvoće okoliša, odnosno tehničkih standarda zaštite okoliša za određene proizvode, postrojenja, pogone ili uređaje, opremu i proizvodne postupke koji mogu prouzročiti rizik ili opasnost za okoliš,
- propisno korištenje znaka zaštite okoliša za proizvode, procese ili usluge,
- provedbu ratificiranih međunarodnih ugovora iz područja zaštite okoliša.

(3) O obavljenom inspekcijskom nadzoru inspektor je obvezan sastaviti zapisnik.

(4) Nadzor postrojenja za koje je propisana obveza pribavljanja okolišne dozvole te postrojenja u kojima su prisutne opasne tvari u količinama koje mogu uzrokovati nesreće većih razmjera, inspektori zaštite okoliša obavljaju i u koordiniranom inspekcijskom nadzoru prema godišnjem planu koordiniranih nadzora sukladno sporazumu iz članka 227. stavka 7. ovoga Zakona.

(5) Izvješće o obavljenom koordiniranom inspekcijskom nadzoru dostavlja se nadziranoj osobi u roku dva mjeseca od obavljenog nadzora, a sadrži podatke o utvrđenom činjeničnom stanju i poduzetim mjerama.

Inspekcijske mjere

Članak 231.

(1) Ako inspektor u provedbi inspekcijskog nadzora utvrdi povredu odredbi ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, pokrenut će po službenoj dužnosti upravni postupak i nadziranoj osobi rješenjem narediti mjere radi usklađivanja s odredbama propisanim ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona s primjerenim rokom izvršenja.

(2) Ako se u inspekcijskom nadzoru postrojenja za koje je propisana obveza pribavljanja okolišne dozvole utvrdi neusklađenost s uvjetima određenih dozvolom, inspektori zaštite okoliša i drugi inspektori nadležni za pojedinu sastavnicu i/ili opterećenje okoliša poduzimaju propisane mjere i u roku šest mjeseci od dana utvrđenja neusklađenosti s uvjetima iz dozvole provode ponovni inspekcijski nadzor takvog postrojenja.

(3) Ako inspektor utvrdi povredu odredbi ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona može donijeti inspekcijsko rješenje i bez saslušanja stranke.

(4) Inspektor će rješenjem narediti:

- zabranu rada postrojenja, odnosno njegovog dijela i opreme i/ili obavljanja djelatnosti,
- zabranu obavljanja radnji u proizvodnom procesu,
- zabranu postupanja s opasnim tvarima,
- poduzimanje odgovarajućih preventivnih i drugih mjera zaštite okoliša od opasnih tvari,
- u slučaju velike nesreće poduzimanje mjera i postupaka u skladu s Izvješćem o sigurnosti te mjera za sanaciju i sprječavanja širenja onečišćenja okoliša,
- uklanjanje posljedica onečišćenja okoliša odnosno provedbu mjera sanacijskog programa,
- usklađenje postrojenja s uvjetima određenih okolišnom dozvolom, odnosno otklanjanje utvrđenih nepravilnosti u radu,
- otklanjanje nepravilnosti i/ili nezakovitosti u postupanju,
- izradu plana usklađivanja postrojenja s tehničkim standardima zaštite okoliša, elaborata o zaštiti okoliša,
- izradu Izvješća o sigurnosti,
- provedbu mjera zaštite okoliša i praćenja stanja okoliša (monitoring),

- obustavu izvođenja radova i rada postrojenja,
- brisanje organizacije iz registra sustava EMAS,
- zabranu korištenja znaka zaštite okoliša,
- zabranu korištenja znaka EU Ecolabel.

(5) Inspektor će rješenje donijeti najkasnije u roku osam dana od utvrđenja činjenica presudnih za donošenje rješenja.

(6) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, ako se u provedbi inspekcijskog nadzora utvrde nedostaci i nepravilnosti u radu inspektor može nadziranoj osobi zapisnički ukazati na nedostatke i nepravilnosti i odrediti rok njihovog otklanjanja.

(7) Nadzirana osoba nad kojom je proveden nadzor obvezna je pisano obavijestiti inspektora o poduzetim mjerama, u roku koji nije duži od sedam dana od dana njihova utvrđenja.

(8) Ukoliko osoba nad kojom je proveden nadzor ne otkloni nedostatke i nepravilnosti u zadanom roku rješenjem će se narediti otklanjanje nedostataka i/ili predložiti podnošenje optužnog prijedloga.

(9) U koordiniranim inspekcijskim nadzorima na temelju odredbi iz članaka 232., 233., 234., 235., 236. 237. i 238. ovoga Zakona, poduzimaju mjere propisane tim odredbama i druge inspekcije iz članka 224. stavka 3. ovoga Zakona.

Poduzimanje mjera u slučaju nesreće

Članak 234.

(1) U provedbi inspekcijskog nadzora, odnosno koordiniranog inspekcijskog nadzora u slučaju nesreće inspektor nadziranoj osobi rješenjem naređuje bez odgađanja primjenu mjera i postupaka u skladu s Izvješćem o sigurnosti, odnosno mjerama za sprječavanje širenja onečišćenja okoliša i sanacije te u slučaju potrebe poduzima i druge nužne mjere.

(2) Rješenjem iz stavka 1. ovoga članka inspektor naređuje nadziranoj osobi da informira javnost o mjerama poduzetim radi smanjenja štete u okolišu ili uklanjanja nastanka daljnjih rizika, opasnosti ili štete u okolišu.

(3) Ako nadzirana osoba ne postupi po rješenju iz stavka 1. ovoga članka, rješenje će se izvršiti putem treće osobe na trošak i odgovornost nadzirane osobe.

Zabrana upotrebe znaka zaštite okoliša i brisanje iz sustava EMAS

Članak 243.

(1) Inspektor će nadziranoj osobi rješenjem zabraniti upotrebu znaka zaštite okoliša »Prijatelj okoliša« ako u nadzoru utvrdi da nadzirana osoba znak koristi suprotno odredbama ovoga Zakona.

(2) Inspektor će nadziranoj osobi rješenjem zabraniti upotrebu znaka zaštite okoliša EU Ecolabel ako u nadzoru utvrdi da nadzirana osoba znak koristi suprotno odredbama uredbe EZ br. 66/2010.

(3) Inspektor će Agenciji rješenjem narediti brisanje nadzirane osobe iz registra EMAS ako je inspekcijskim nadzorom utvrđeno da organizacija postupa suprotno Uredbi EZ br. 1221/2009.

(4) Ako nadzirana osoba ne postupi po rješenju iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, inspektor će je prisiliti na izvršenje novčanom kaznom.

Pravo na žalbu

Članak 250.

(1) Protiv rješenja koje je donio inspektor može se u roku 15 dana od zaprimanja rješenja izjaviti žalba Povjerenstvu za žalbe.

(2) Povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka imenuje Vlada, a čine ga dva stalna člana od kojih je jedan predsjednik Povjerenstva i jedan promjenjivi član.

(3) Za stalnog člana Povjerenstva može se imenovati osoba koja ima završen diplomski sveučilišni studij pravne struke i najmanje četiri godine radnog iskustva u upravi, a za promjenjivog člana može se imenovati osoba koja ima završen diplomski sveučilišni studij prirodnih ili tehničkih znanosti, odnosno struke i najmanje četiri godine radnog iskustva na inspekcijskim poslovima zaštite okoliša.

(4) Povjerenstvo donosi Poslovnik o radu.

(5) Žalba izjavljena protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka ne odgađa njegovo izvršenje.

Prekršajne i kaznene prijave

Članak 258.

Ako se inspekcijskim nadzorom utvrdi da je povrijeđen ovaj Zakon i/ili propis donesen na temelju ovoga Zakona, Ministarstvo će:

- podnijeti optužni prijedlog prema Prekršajnom zakonu,
- podnijeti kaznenu prijavu nadležnom tijelu zbog kaznenog dijela,
- poduzeti i druge mjere i izvršiti druge radnje koje je ovlašteno poduzeti i izvršiti na temelju ovoga Zakona i posebnog propisa.

Članak 260.

(1) Novčanom kaznom od 100.000,00 do 250.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

1. ne izradi Plan usklađivanja postrojenja s tehničkim standardima zaštite okoliša uređenim ovim Zakonom odnosno posebnim propisom te s propisanim mjerama iz potvrđenih međunarodnih ugovora (članak 60. stavak 1.),
2. kod izrade Plana iz članka 60. stavka 1. ovoga Zakona ne poštuje ovim Zakonom i posebnim propisima određene tehničke standarde i rokove prilagodbe postrojenja i/ili se ne pridržava utvrđenih tehničkih standarda i/ili rokova prilikom provedbe Plana (članak 60. stavak 2.),
3. ne izradi planove i programe sukladno ovom Zakonu i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona odnosno sukladno posebnom propisu kojim je propisana obveza izrade tih dokumenata vezano za djelatnost kojom se bavi (članak 60. stavak 3.),
4. ne dostavlja Agenciji podatke, odnosno ne prijavi svaki nepredviđeni događaj, vrstu događaja ili djelovanja u okoliš, sve sukladno propisanim obvezama o izvješćivanju (članak 109. stavak 1.),
5. ne dostavlja propisane podatke u propisanom roku iz članka 109. stavka 2. (članak 109. stavak 2.),
6. ne obavijesti Ministarstvo o svakoj planiranoj promjeni u radu postrojenja (članak 110. stavak 1.),
7. ne izradi i ne dostavi Ministarstvu Temeljno izvješće prije ishoda okolišne dozvole, odnosno njezinih izmjena i dopuna (članak 111. stavak 2. i stavak 8.),
8. ne poduzme potrebne mjere za otklanjanje značajnog onečišćenja tla ili podzemnih voda opasnim tvarima koje je postrojenje uzrokovalo (članak 111. stavak 5.),
9. ne poduzme bez odgađanja potrebne radnje s ciljem uklanjanja, kontrole, ograničavanja ili smanjenja nađenih opasnih tvari (članak 111. stavak 6.),
10. ne poduzme potrebne radnje s ciljem uklanjanja, kontrole, ograničavanja ili smanjenja opasnih tvari na lokaciji postrojenja (članak 111. stavak 7.),
11. ne obavijesti Ministarstvo bez odgađanja ili ne poduzme mjere za ograničavanje posljedica za okoliš i sprječavanje mogućih nezgoda i nesreća, odnosno ne poduzme mjere za ograničavanje posljedica za okoliš i sprječavanje daljnjih nezgoda i nesreća koje je odredilo nadležno tijelo (članak 116.),
12. ne obavijesti Ministarstvo i ne poduzme sve potrebne i sve dodatne mjere kako bi postrojenje uskladilo svoj rad s okolišnom dozvolom bez odgađanja (članak 117. stavak 1.),
13. u postrojenju u kojem su prisutne ili će biti prisutne opasne tvari ne poduzme preventivne mjere nužne za smanjenje rizika nastanka i sprječavanje nastanka velikih nesreća te mjere za ograničavanje utjecaja velikih nesreća na ljude, materijalna dobra i okoliš (članak 121. stavak 1.),

14. svakodobno, ne pruži Ministarstvu dokaze da je poduzeo sve potrebne mjere za sprječavanje velike nesreće u skladu sa ovim Zakonom i provedbenim propisima ovoga Zakona (članak 121. stavak 2.),
15. utvrdi prisutnost opasnih tvari, a ne izradi Izvješće o sigurnosti (članak 122. stavak 1.),
16. ne sastavi Izjavu u kojoj utvrđuje svoje postupanje u vezi sa sprječavanjem velikih nesreća, odnosno ne postupa u skladu s tom Izjavom (članak 121. stavak 4.),
17. ne dostavlja podatke i ne informira Ministarstvo i središnje tijelo državne uprave nadležno za zaštitu i spašavanje o aktivnostima i sigurnosnim mjerama koje provodi sukladno svom Izvješću o sigurnosti te ako ne informira pravne i fizičke osobe za koje je vjerojatno da bi mogle biti zahvaćene velikim nesrećama koje može uzrokovati njegovo postrojenje (članak 128. stavak 1.),
18. Izvješće o sigurnosti ne dostavi središnjem tijelu državne uprave nadležnom za zaštitu i spašavanje radi izrade vanjskih planova (članak 131.),
19. ne obavlja praćenje stanja okoliša, odnosno podatke o mjerenjima emisija i imisija ne dostavlja Agenciji u pisanom i/ili elektroničkom obliku (članak 141. stavak 5.),
20. ne dostavlja Agenciji na propisanim obrascima i u propisanim razdobljima, odnosno rokovima podatke iz očevidnika iz čl. 142. stavka 1. podstavka 1. ovoga Zakona (članak 142. stavak 2.),
21. ne osigura mjerenje emisija u i iz postrojenja, koje neposredno uzrokuju onečišćavanje okoliša, odnosno ne osigura nadziranje njihovih utjecaja na okoliš i o tome ne vodi očevidnik, te ne osigura mjerenje imisija, odnosno sudjelovanje u mjerenju imisija prema udjelu u onečišćivanju okoliša postrojenja kojim upravlja i o tome ne vodi očevidnik (članak 142. stavak 3.),
22. podatke iz očevidnika o praćenju emisija i imisija ne dostavlja nadležnom upravnom tijelu u županiji odnosno Gradu Zagrebu, na propisanim obrascima i u propisanim razdobljima odnosno rokovima (članak 142. stavak 4.),
23. ne dostavlja i/ili dostavlja netočne odnosno neistinite podatke nadležnom tijelu (članak 142. stavak 5.),
24. ne osigura financijska sredstva za praćenje stanja okoliša sukladno ovom Zakonu (članak 142. stavak 6.),
25. u roku koji je odredilo Ministarstvo ne izradi ili uopće ne izradi sanacijski program za uklanjanje oštećenja okoliša koja su nastala zbog prekoračenja graničnih vrijednosti emisija u skladu s posebnim propisom (članak 192. stavak 1.),
26. za sanacijski program iz članka 192. stavka 1. ovoga Zakona ne ishodi suglasnost Ministarstva (članak 194. stavak 1.),

27. je prema ovom Zakonu obvezan provesti sanacijski program, a nakon provedbe sanacijskih mjera ne osigura praćenje stanja okoliša, odnosno učinka sanacije na stanje okoliša i za to ne osigura financijska sredstva (članak 203. stavak 1.),

28. koristi logotip EMAS, protivno Uredbi EZ br. 1221/2009 (članak 212. stavak 1.),

29. označava znakom zaštite okoliša odnosno stavlja na tržište proizvod koji ne ispunjava mjerila za dodjelu znaka (članak 214. stavak 1.),

30. koristi znak EU Ecolabel protivno odredbama Uredbe EZ br. 66/2010 (članak 217. stavak 1).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 10.000,00 do 15.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba-obrtnik novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

Članak 262.

(1) Novčanom kaznom od 300.000,00 do 900.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

1. ne ishodi okolišnu dozvolu u skladu s ovim Zakonom i provedbenim propisima ovoga Zakona (članak 95. stavak 2.),

2. pri radu postrojenja ne poduzme sve, ili propusti poduzeti neku od mjera radi sprječavanja onečišćenja (članak 96.),

3. u svrhu izvršavanja obveza iz članka 121. stavka 3. ovoga Zakona ne utvrdi moguću prisutnost odnosno prisutnost opasnih tvari, prema vrstama i količinama, odnosno količinama koje su veće od dopuštenih i o tome na propisani način ne obavijesti Ministarstvo (članak 121. stavak 3.),

4. u postrojenju obavlja djelatnosti koje uključuju prisutnost opasnih tvari, a nije ishodila suglasnost na Izvješće o sigurnosti (članak 124. stavak 1. i 2.),

5. ne postupi u skladu s odredbom članka 127. stavka 1. ovoga Zakona (članak 127. stavak 1.),

6. ne ishodi novu suglasnost na Izvješće o sigurnosti (članak 127. stavak 2.),

7. u slučaju velike nesreće ne postupi u skladu s odredbama članka 129. stavcima 1., 2. i 3. ovoga Zakona (članak 129.),

8. ne sanira štetu u okolišu i ne otkloni prijeteću opasnosti od štete iz članka 173. stavka 1. ovoga Zakona (članak 182. stavak 1.),

9. ne sanira prouzročenu štetu u okolišu i ne otkloni prijeteću opasnost od štete iz članka 173. stavka 4. ovoga Zakona (članak 182. stavak 2.),

10. svojim djelovanjem ili propustom djelovanja prouzroči opasnost za okoliš, odnosno onečišćivanje okoliša, a bez odgađanja ne poduzme mjere sprječavanja odnosno mjere otklanjanja u skladu s ovim Zakonom i provedbenim propisima ovoga Zakona (članak 183. stavak 1.),

11. u slučaju nastanka štete u okolišu :

– bez odgađanja ne obavijesti tijelo nadležno sukladno posebnom propisu o zaštiti i spašavanju,

– ne poduzme sve provedive aktivnosti i mjere za trenutačni nadzor, ograničavanje, otklanjanje i ostale potrebne radnje za stavljanje uzročnika štete pod kontrolu u cilju sprječavanja daljnjih šteta na okolišu i opasnosti za ljudsko zdravlje,

– ne poduzme nužne mjere otklanjanja štete sukladno uredbi iz članka 173. stavka 3. ovoga Zakona (članak 186. stavak 1.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 10.000,00 do 15.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 10.000,00 kuna.

PRILOG - Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

IZVJEŠĆE O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU

Naslov dokumenta	Prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša	
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo zaštite okoliša i prirode	
Svrha dokumenta	<p>Nacrtom prijedloga Zakona popraviti će se nedostaci u prijenosu pravne stečevine tj. nekih odredbi Direktive 2011/92/EU i 2001/42/EC. Izmjene se očekuju u dijelu koji se odnosi na: pojašnjenje pojedinih izričaja navedenih u postojećem Zakonu, dodatno će se utvrditi postupci vezano za izuzeća u procjeni utjecaja na okoliš, doradit će se dijelovi postupka procjene utjecaja na okoliš, ocjene o potrebi procjene utjecaja na okoliš i postupka određivanja sadržaja studije u svrhu jasnijeg definiranja tijeka postupka, uključujući i informiranje i sudjelovanje javnosti odnosno pristup pravosuđu. Dodatno će se pojasniti kriteriji za utvrđivanje strategija, planova i programa koji podliježu strateškoj procjeni utjecaja na okoliš. Vezano za usklađivanje s novom Direktivom 2012/18/EU o kontroli opasnosti od velikih nesreća koje uključuju opasne tvari (tzv. Seveso III Direktiva) izmjene se odnose na informiranje i sudjelovanje javnosti u postupcima koji se odnose na sprječavanje velikih nesreća koje uključuju opasne tvari, kao i uvođenje novog postupka ishoda suglasnosti na Politiku sprječavanje velikih nesreća, te poboljšavanje načina na koji se upravlja informacijama i načina na koji se iste čine dostupnima kao i uvođenje strožih standarda za inspekciju kako bi se osigurala učinkovitija provedba i izvršenje.</p>	
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	Nije bila uspostavljena radna skupina s predstavnicima izvan Ministarstva zaštite okoliša i prirode.	
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način?		<i>Internetska stranice Vlade</i>
	DA	<i>Internetske stranice tijela nadležnog za izradu nacrt stranice</i>
		<i>Neke druge internetske stranice</i>
Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je	Nacrt prijedloga Zakona za savjetovanje javnosti bio je objavljen u razdoblju od 11. travnja do 11. svibnja 2015..	

vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	godine na internetskoj stranici Ministarstva zaštite okoliša i prirode.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Tablica s pristiglim prijedlozima, komentarima i mišljenjima nalazi se u prilogu ovoga Izvješća.
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	 Navedeno u tablici s pristiglim prijedlozima, komentarima i mišljenjima, nalazi se u prilogu ovoga Izvješća. Navedeno u tablici s pristiglim prijedlozima, komentarima i mišljenjima koja se nalazi u prilogu ovoga Izvješća.
Troškovi provedenog savjetovanja	Nema troškova

Mišljenja, komentari i prijedlozi na Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša (11. travnja – 11. svibnja 2015. godine)

Predlagatelj	Prijedlog, mišljenje, komentar:	Članak:	Prihvaćen (DA/NE)	Razlog neprihvatanja
<p>Čistoća d.o.o. Zadar</p>	<p>U članku 47. , Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša, s konačnim prijedlogom zakona sde odaju se još određena zanimanja koja ispunjavaju kriterijima za rad u inspekcijskoj službi. Zašto u navedenim zanimanjima nije uključen i prometni smjer, koji ima jako puno dodirnih točaka sa Zaštitom okoliša i to slijedeće: onečišćenje zraka i kvote - zračni i cestovni promet otpadna vozila, otpadni akumulatori i baterije, otpadna ulja, otpadne gume- cestovni, željeznički elektronski i elektronički otpad - telekomunikacije, cestovni, željeznički posebna naknada za okoliš za vozila na motorni pogon</p>	<p>47.</p>	<p>NE</p>	<p>Prometna struka je više orijentirana na pokretna vozila kao pokretne izvore emisije onečišćujućih tvari u zrak koje ne nadzire inspekcija zaštite okoliša.</p>

<p>Dragana Vlačić</p>	<p>U članku Članak 47. nacrtu prijedloga izmjene zakona o zaštiti okoliša stoji: "U članku 225. stavku 1. iza riječi: „strojarski smjer“, dodaju se riječi:“ ili elektrotehnički ili ekonomski smjer“. U stavku 2. iza riječi: „strojarski smjer“, dodaju se riječi:“ ili elektrotehnički ili ekonomski smjer“. U stavku 3. iza riječi: „strojarski smjer“, dodaju se riječi:“ ili elektrotehnički ili ekonomski smjer“ . "</p> <p>Ne mogu vjerovati da se jednog diplomiranog inženjera kemije ili magistra farmacije izjednačava sa diplomiranim ekonomistom?! Pitam se samo na što će ličiti inspekcijski nadzor osoba koja nemaju osnovna znanja i poznavanja prirodnih ili tehničkih znanja i kako će baratati nekim pojmovima sa kojima se u životu nisu našli, a nemaju ni osnovna znanja koja bi im pomogla da se u tome snađu. Mogu samo zaključiti da se radi o podilaženju visoko obrazovanim kadrovima ekonamkse struke jer ih ima jako puno i treba ih</p>	<p>47.</p>	<p>NE</p>	<p>Ekonomska struka dodana je zbog obavljanja posebnih poslova sukladno novoj uredbi o ustrojstvu MZOIP</p>
------------------------------	---	------------	-----------	---

	<p>negdje zaposliti, a na užtrb i jednoj velikoj diskriminaciji i potcjenjivanju određene strukture obrazovanih što bi se vrlo lako moglo dokazati i na ustavnom sudu. Čemu onda obrazovati i trošiti novce na obrazovanje za obrazovanje stručnjaka za prirodne i tehničke znanosti? Bolje ministarstvu obrazovanja savjetovati da smanji kvote obrazovanja stručnjaka za prirodne i tehničke znanosti jer su troškovi tih studija vrlo visoki, a naravno povećati kvote obrazovanja za ekonomiste i eto ti uštede za državu. Dokle može ići to podizlaženje i zaštitćivanje određene strukture ljudi? Osobno nemam ništa protiv ekonomista jer sam po struci diplomirani inženjer kemije, ali i završen stručni studij iz područja ekonomije konkretno financija, računovodstaa, revizije. Više od deset godine bavim se poslovima zaštite okoliša, te smatram da mogu procijeniti da li je ekonomska struka dovoljno educirana za obavljanje takve vrste poslova. U inspekcijskom</p>			
--	--	--	--	--

	<p>nadzoru sam do sada imala kemičare, građevinare, sanitarne inženjere, ali ekonomiste nikad. Moj zaključak da se ponekad i oni teško snalaze u nadzoru, a sve zbog specifičnosti pojedinih proizvodnih procesa, ali zbog određenih specifičnih znanja iz područja prirodnih i tehničkih znanosti lakše se snalaze u poslu i puno je lakše pronaći zajednički jezik u komunikaciji što uvelike olakšava cjelokupan posao obavljanja inspekcijskog nadzora na zadovoljstvo nas kao stranke u postupku, ali i samog inspektora.</p> <p>U kući imam nezaposlenog prof. glazbene kulture sa 20-godišnjim radnim iskustvom. S obzirom na sadašnji prijedlog izmjene zakona smatram da se u čl.47 u nastavku može dodati iza riječi ekonomski smjer i glazbeni smjer, ali i svi ostali društveni smjerovi jer posjeduju ista ili slična znanja potrebna kao predznanje za obavljanje poslova inspektora zaštite okoliša i jednako bi se "kvalitetno" snašli u tom poslu.</p>			
--	---	--	--	--

	<p>Mislim da je krajnje vrijeme da pogledamo istini u oči i da konačno počnemo cijeniti svaku struku i znati je rasporediti tamo gdje joj je mjesto. Još nikad nisam vidjela natječaj za radno mjesto, a pratim ih redovito već gotovo 10-tak godina, da se za poslove ekonomske struke kao uvijet strunen sprema navodi imeđu ostalih i diplomirani inženjer kemije ili bilo koji drugi smjer prirodnih ili tehničkih zanosti. Zašto mi nebi mogli raditi ekonemoske poslove?</p>			
Grad Kaštela	<p>Članak 2., za članak 4., stavak 1. točku 3. navodi: riječi: „postrojenja za izgaranje“ zamjenjuju se riječima: “uređaja za loženje“</p> <p>Postrojenje za izgaranje nije isto što i uređaj za loženje te se predloženo treba odbaciti. Naime, izgaranje je proces bez iskorištavanja topline a loženje podrazumijeva iskorištavanje topline.</p> <p>Postrojenje za suspaljivanje otpada je uređaj za loženje te se predlaže riječi: "postrojenje za suspaljivanje otpada" zamijeniti s riječima: "uređaja za loženje</p>	<p>čl. 2, čl.4. čl. 7,9,15,19,21,</p>	<p>NE</p>	<p>Izričaj je usklađen s definicijom iz Uredbe o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (Narodne novine, br. 117/2012, 90/214) u koju je su prenesene obveze IED direktive i u kojoj se izraz „large combustion plants“ preveo s „veliki uređaj za loženje“, te je stoga isti izričaj predložen za Zakon o zaštiti okoliša.</p> <p>Definicija uređaja za loženje u Uredbi je „svaka tehnička naprava u kojoj se obavlja oksidacija goriva kako bi se koristila dobivena energija“, a definicija postrojenja za izgaranje u ZOZO je „svaki tehnički uređaj u kojem goriva oksidiraju kako bi se iskoristila na taj</p>

	<p>otpada". Također se predlaže riječi "postrojenje za spaljivanje" zamijeniti riječima "postrojenja za izgaranje".</p> <p>Članak 2. za članak 4., stavak 1. točku 38. navodi: riječ: „bitno“ zamjenjuje se riječju: „unutarnje“.</p> <p>Prijedlog treba odbaciti. Opasnost je bitno a ne unutarnje svojstvo opasne tvari. Npr. čestice azbesta svojim bitnim (morfološkim – vanjskim) svojstvima ugrožava ljudsko zdravlje i život, materijalna dobra i okoliš.</p> <p>Članak 2. za članak 4., stavak 1. točku 40. navodi: riječi: „postrojenja za izgaranje“ zamjenjuju se riječima: „uređaja za loženje“.</p> <p>Postrojenje za izgaranje nije isto što i uređaj za loženje te se predloženo treba odbaciti. Naime, izgaranje je proces bez iskorištavanja topline a loženje podrazumijeva iskorištavanje</p>		<p>NE PRIHVAĆA SE</p> <p>NE</p>	<p>način dobivena toplina“.</p> <p>Smisao obje definicije je isti te je s toga u smislu usklađivanja predložena izmjena.</p> <p>Također se ne prihvaća prijedlog izmjene izričaja umjesto „postrojenja za suspaljivanje otpada“ sa „uređaja za loženje otpada“ jer je osnovni cilj usklađivanja s predmetnom Uredbom.</p> <p>Ne prihvaća se, može se koristiti izraz intrinzično ili unutarnje.</p> <p>Izričaj je usklađen s definicijom iz Uredbe o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (Narodne novine, br. 117/2012, 90/214) u koju je su prenesene obveze IED direktive i u kojoj se izraz „<i>large combustion plants</i>“ preveo s „veliki uređaj za loženje“, te je stoga isti izričaj predložen za Zakon o zaštiti okoliša.</p>
--	--	--	---	--

	<p>topline. Postrojenje za suspaljivanje otpada je uređaj za loženje te se predlaže riječi: "postrojenje za suspaljivanje otpada" zamijeniti s riječima: "uređaja za loženje otpada". Također se predlaže riječi "postrojenje za spaljivanje" zamijeniti riječima "postrojenja za izgaranje".</p> <p>Članak 2. za članak 4., stavak 1. točka 47. navodi: riječi: „Postrojenje za izgaranje“ zamjenjuju se riječima: „Uređaj za loženje“</p> <p>Postrojenje za izgaranje nije isto što i uređaj za loženje te se predloženo treba odbaciti. Naime, izgaranje je bez iskorištavanja topline a loženje podrazumijeva iskorištavanje topline.</p> <p>Postrojenje za suspaljivanje otpada je uređaj za loženje te se predlaže riječi: "postrojenje za suspaljivanje otpada" zamijeniti s riječima: "uređaja za loženje otpada". Također se predlaže riječi "postrojenje za spaljivanje" zamijeniti riječima "postrojenja za izgaranje".</p>		NE	<p>Definicija uređaja za loženje u Uredbi je „svaka tehnička naprava u kojoj se obavlja oksidacija goriva kako bi se koristila dobivena energija“, a definicija postrojenja za izgaranje u ZOZO je „svaki tehnički uređaj u kojem goriva oksidiraju kako bi se iskoristila na taj način dobivena toplina“. Smisao obje definicije je isti te je s toga u smislu usklađivanja predložena izmjena.</p> <p>Također se ne prihvaća prijedlog izmjene izričaja umjesto „postrojenja za suspaljivanje otpada“ sa „uređaja za loženje otpada“ jer je osnovni cilj usklađivanja s predmetnom Uredbom</p>
--	---	--	----	--

	<p>Članak 2. za članak 4., stavak 1. točka 85. navodi: riječi: „postrojenja za izgaranje“ zamjenjuju se riječima: „uređaja za loženje“</p> <p>Postrojenje za izgaranje nije isto što i uređaj za loženje te se predloženo treba odbaciti. Naime, izgaranje je proces bez iskorištavanja topline a loženje podrazumijeva iskorištavanje topline.</p> <p>Postrojenje za suspaljivanje otpada je uređaj za loženje te se predlaže riječi: "postrojenje za suspaljivanje otpada" zamijeniti s riječima: "uređaja za loženje otpada". Također se predlaže riječi "postrojenje za spaljivanje" zamijeniti riječima "postrojenja za izgaranje".</p> <p>Članak 7. navodi: U članku 56. stavku 1. riječ: „morskim“ zamjenjuje se riječju: „obalnim“. Kako se više puta navodi riječ "morskim" a ne smije se u svakom slučaju zamijeniti s riječju obalnim, predlažemo da glasi: U članku 56. stavku 1. riječi:</p>		DA	<p>Izričaj je usklađen s definicijom iz Uredbe o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (Narodne novine, br. 117/2012, 90/214) u koju je su prenesene obveze IED direktive i u kojoj se izraz „<i>large combustion plants</i>“ preveo s „veliki uređaj za loženje“, te je stoga isti izričaj predložen za Zakon o zaštiti okoliša.</p> <p>Definicija uređaja za loženje u Uredbi je „svaka tehnička naprava u kojoj se obavlja oksidacija goriva kako bi se koristila dobivena energija“, a definicija postrojenja za izgaranje u ZOZO je „svaki tehnički uređaj u kojem goriva oksidiraju kako bi se iskoristila na taj način dobivena toplina“.</p> <p>Smisao obje definicije je isti te je s toga u smislu usklađivanja predložena izmjena.</p> <p>Također se ne prihvaća prijedlog izmjene izričaja umjesto „postrojenja za suspaljivanje otpada“ sa „uređaja za loženje otpada“ jer je osnovni cilj usklađivanja s predmetnom Uredbom</p>
--	---	--	----	--

	<p>„morskim područjem “ zamjenjuje se riječju: „obalnim područjem“.</p> <p>Članak 9. za članak 63. navodi: U podstavcima 3. i 4. riječ: „za“, briše se.“ U slučaju brisanja riječi "za" ostaje besmisleni tekst pa je ovaj prijedlog neprihvatljiv.</p> <p>Članak 15. za članak 95. stavak 2. navodi: riječi: „postrojenja za izgaranje“, zamjenjuju se riječima: „uređaje za loženje“.. Postrojenje za izgaranje nije isto što i uređaj za loženje te se predloženo treba odbaciti. Naime, izgaranje je proces bez iskorištavanja topline a loženje podrazumijeva iskorištavanje toplina. Postrojenje za suspaljivanje otpada je uređaj za loženje te se predlaže riječi: "postrojenje za suspaljivanje otpada" zamijeniti s riječima: "uređaja za loženje otpada". Također se predlaže riječi "postrojenje za spaljivanje" zamijeniti riječima "postrojenja za izgaranje".</p>		<p>PRIHVATA SE.</p> <p>NE</p> <p>NE</p>	<p>Izričaj je usklađen s definicijom iz Uredbe o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (Narodne novine, br. 117/2012, 90/214) u koju je su prenesene obveze IED direktive i u kojoj se izraz „large combustion plants“ preveo s „veliki uređaj za loženje“, te je stoga isti izričaj predložen za Zakon o zaštiti okoliša. Definicija uređaja za loženje u Uredbi je „svaka tehnička naprava u kojoj se obavlja oksidacija goriva kako bi se koristila dobivena energija“, a definicija postrojenja za izgaranje u ZOZO je „svaki tehnički uređaj u kojem goriva oksidiraju kako bi se iskoristila na taj način dobivena toplina“. Smisao obje definicije je isti te je s toga u smislu usklađivanja predložena</p>
--	--	--	---	--

	<p>Članak 19 . za članak 115, stavak 1. navodi: riječi: „postrojenja za izgaranje“, zamjenjuju se riječima: „uređaje za loženje“..</p> <p>Postrojenje za izgaranje nije isto što i uređaj za loženje te se predloženo treba odbaciti. Naime, izgaranje je proces bez iskorištavanja topline a loženje podrazumijeva iskorištavanje topline.</p> <p>Postrojenje za suspaljivanje otpada je uređaj za loženje te se predlaže riječi: "postrojenje za suspaljivanje otpada" zamijeniti s riječima: "uređaja za loženje otpada". Također se predlaže riječi "postrojenje za spaljivanje" zamijeniti riječima "postrojenja za izgaranje".</p> <p>Članak 21. Predlaže se: Članak 118. mijenja se i glasi: „(1) Ministarstvo će rješenjem ukinuti okolišnu dozvolu kada utvrdi da: - operater postupi protivno odredbi članka 114. stavka 2. i članka 115. stavka 2. ovoga Zakona, - je operater trajno prestao</p>		<p>NE PRIHVĆA SE.</p>	<p>izmjena.</p> <p>Također se ne prihvaća prijedlog izmjene izričaja umjesto „postrojenja za suspaljivanje otpada“ sa „uređaja za loženje otpada“ jer je osnovni cilj usklađivanja s predmetnom Uredbom</p> <p>Navedeni razlozi nisu temelj za ukidanje okolišne dozvole već te su predmet</p>
--	--	--	---------------------------------	--

	<p>obavljati djelatnost za koju je okolišna dozvola izdana,</p> <ul style="list-style-type: none"> – operater, po nalogu inspektora zaštite okoliša ili drugog inspektora nadležnog za pojedine sastavnice okoliša i opterećenja okoliša, u propisanom roku nije poduzeo odgovarajuće mjere, – operater nije postupio po nalogu inspektora zaštite okoliša ili drugog inspektora nadležnog za pojedine sastavnice okoliša i opterećenja okoliša. <p>(2) O nalazu iz stavka 1. ovoga članka inspektor je dužan bez odgađanja izvijestiti Ministarstvo.</p> <p>(3) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“</p>			<p>Poglavlja XIII. Inspekcijski nadzor.</p> <p>Podstavci 3 i 4 se brišu.</p>
<p>Grad Zagreb, Gradski ured za energetiku, zaštitu okoliša i održivi razvoj</p>	<p>U članku 10. Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša, navodi se da se u članku 64. stavak 1. mijenja se i glasi:</p>	<p>Čl.10.</p>	<p>NE PRIHVAĆA SE.</p>	<p>Uredbom iz članka 64. stavak 6. definirat će se kriteriji mogućih utjecaja strategije, plana ili programa na okoliš (obrazac) te će njihovom analizom biti utvrđene obveze. Skrećemo pozornost da je čl.</p>

	<p>„(1) Za strategije, planove i programe kojima se određuje uporaba malih površina na lokalnoj razini, te za manje izmjene i dopune strategija, planova i programa iz članka 63. ovoga Zakona obvezno se provodi postupak u kojem se odlučuje o potrebi provedbe strateške procjene (u daljnjem tekstu: postupak ocjene). Postupak ocjene provodi se na način uređen ovim Zakonom i uredbom iz stavka 6. ovoga članka.“</p> <p>S tim u svezi se predlaže zakonodavcu da u konačnom tekstu prijedloga izmjena i dopuna Zakona o zaštiti okoliša članak 4. Zakona dopuni pojašnjenjem pojma "male površine na lokalnoj razini".</p>			<p>66 Zakona o zaštiti okoliša propisana obveza tijela zaduženog za izradu S/P/P da prije započinjanja postupka izrade mora ishoditi mišljenje Ministarstva odnosno nadležnog upravnog tijela u županiji o potrebi nekih od postupaka. Tim člankom osigurano je da će se potreba ocjene odnosno strateške procjene utvrditi prije donošenja odluke o izradi S/P/P/.</p>
<p>Hrvatska gospodarska komora, Sektor za industriju</p>	<p>Članice, gospodarski subjekti obveznici odredbi ovog zakonkog propisa</p> <p>Kroz čitav tekst zakonskog prijedloga poziva se na nepostojeći Zakon o zaštiti okoliša, NN 153/13. Važeće Narodne novine su 80/13. U tekstu zakonskog prijedloga</p>	<p>Čl. 3., čl. 27.,</p>		

	<p>nije se mijenjao članak 120. u kojem se poziva na Uredbu iz 2008. godine. Spomenuta Uredba više ne vrijedi već je 2014. godine donešena nova te stoga predlažemo izmjenu navedenog članka</p> <p>Članak 3. - članak 40, stavak 2, podstavak 22 – da li brisanjem ovog podstavka nije potrebno ovlaštenje za navedene poslove (određivanje vrste otpada, opasnih svojstava otpada te uzorkovanje i ispitivanje fizikalnih i kemijskih svojstava otpada)</p> <p>Članak 27. - Članak 125. mijenja se i glasi: „(1) Suglasnosti iz članka 124. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona daje Ministarstvo. Ove suglasnosti nisu upravni akti. (2) Zahtjev za davanje suglasnosti na Politiku sprječavanja velikih nesreća i zahtjev za davanje suglasnosti na Izvješće o sigurnosti odnosno na izmjene i/ili dopune Politike sprječavanja velikih nesreća, odnosno Izvješća o sigurnosti operater podnosi na</p>		NE PRIHVATILA SE	članak 120. se mijenjao, ali se ne odnosi na Uredbu iz 2008. godine već na Uredbu koja je provedbeni propis ovog, a ne Zakona o zaštiti okoliša („Narodne novine“, broj 110/07).
--	---	--	------------------------	--

	<p>način određen uredbom iz članka 120. stavka 2. ovoga Zakona.</p> <p>(8) Zahtjevi iz stavka 2. ovoga članka smatrat će se urednima kada su predani od ovlaštene osobe i kada sadrže sve propisane dokumente i podatke na temelju kojih se, prema ocjeni Ministarstva, može donijeti suglasnost.“.</p> <p>Mišljenja smo da postupak predavanja zahtjeva za suglasnost na Politiku sprječavanja velikih nesreća, za ona postrojenja koja imaju male količine opasnih tvari na lokaciji, umjesto ovlaštene osobe, mogu samostalno predati sami operateri direktno Ministarstvu.</p>		NE PRIHVAĆA SE.	<p>Zahtjev za davanje suglasnosti na Politiku sprječavanja velikih nesreća i zahtjev za davanje suglasnosti na Izvješće o sigurnosti odnosno na izmjene i/ili dopune Politike sprječavanja velikih nesreća, odnosno Izvješća o sigurnosti ne predaju ovlaštenici već ovlaštene osobe od operatera (ovlaštene za zastupanje).</p>
<p>ZELENA AKCIJA Frankopanska 1 PP 952 10000 Zagreb i ZELENI FORUM, mreža udruga za zaštitu okoliša</p>	<p>Komentari i prijedlozi Zelene akcije na Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša</p> <p>1) Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša</p> <p>Primjedba: lako pozdravljamo</p>	Čl. 39.	NE	<p>Navedeno je sukladno odredbama čl. 9. Aarhuške konvencije, a koja je ratificirana Zakonom o potvrđivanju Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša NN- MU 1/07</p> <p>Navedeno predstavlja pravilni prijenos temeljem EU Pilota br. 6985/ENVI)</p>

	<p>odredbu prema kojoj udruge imaju pravo podnositi pravne lijekove i u postupcima u kojima nisu sudjelovale u svojstvu zainteresirane javnosti, to pravo se i dalje ne jamči fizičkim osobama, što i dalje nije u skladu sa Arhuškom konvencijom.</p> <p>Članak 39.</p> <p>U članku 168. stavku 1. riječi: „stavaka 1. i 2.“ zamjenjuju se riječima: „ stavka 1.“.</p> <p>Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi: „(2) Udruga civilnog društva iz članka 167. stavka 2. ovoga Zakona ima pravo osporavati odgovarajući upravni akt tijela javne vlasti, za koji je ovim Zakonom, odnosno posebnim zakonom predviđena mogućnost podnošenja žalbe odnosno tužbe, te izjaviti žalbu Ministarstvu, odnosno podnijeti tužbu nadležnom sudu u skladu s ovim Zakonom i posebnim zakonom, a radi</p>			<p>članka 11. stavka 3. Direktive 2011/92/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. Prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (kodifikacija),</p>
--	---	--	--	--

	<p>osporavanja zakonitosti akata, radnji ili propusta.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 2. postaje novi stavak 3.</p> <p>Konvencija ne predviđa uvjet da se pravo na pristup pravosuđu ograniči samo na one osobe koje su u svojstvu zainteresirane javnosti sudjelovale u postupcima u kojima žele izjaviti pravni lijek odnosno podnijeti tužbu. Naime, budući da Konvencija u čl. 9. st. 3. jamči pravo na pristup pravosuđu protiv akata, radnji i propusta koji su protivni domaćem pravu okoliša, tada bi zainteresirana javnost (ili barem jedan dio zainteresirane javnosti) ionako mogla ostvarivati pravo na tužbu temeljem st. 3., ako bi joj bilo onemogućeno podnijeti tužbu temeljem čl. 9. st. 3. Stoga se ne čini razumnim ograničavati pravo na pristup pravosuđu temeljem čl. 9. st. 2. samo na one osobe koje su zaista sudjelovale u postupcima. Također, ovdje treba spomenuti</p>			
--	---	--	--	--

	<p>i odluku Europskog suda, koji je u predmetu C-263/08, Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening protiv Stockholms kommun genom dess marknämnd (http://www.curia.europa.eu) zauzeo stav da sudjelovanje u postupku donošenja odluke nije preduvjet za priznanje prava zainteresirane javnosti na sudjelovanje u postupku preispitivanja te odluke: "39. (...) the members of the public concerned (...) must be able to have access to a review procedure to challenge the decision by which a body attached to a court of law of a Member State has given a ruling on a request for development consent, regardless of the role they might have played in the examination of that request by taking part in the procedure before that body and by expressing their views."</p> <p>2.) Zakon o zaštiti okoliša</p> <p>1. Primjedba: Pojam javnog interesa.</p>		NE	<p>Nije predmet ovih Izmjena i dopuna Zakona, ne razmatra se.</p>
--	--	--	----	--

	<p>Članak 4. st. 1. t. 16. Javni interes je interes u pitanjima zaštite okoliša koji iskazuje Država, ili jedinica lokalne odnosno područne (regionalne) samouprave sukladno svojem statutu.</p> <p>Definiranjem javnog interesa na ovaj način onemogućava se građanima i njihovim organizacijama da zastupaju javni interes. Pojašnjenje pojma javni interes mora se promijeniti tako da uključuje i udruge. Nezavisna odvjetnica Eleanor Sharpston u svom mišljenju u već spomenutom predmetu Djurgården:</p> <p>"Sprječavanje štete za okoliš odgovornost je društva, ne samo odgovornost pojedinaca ili izoliranih interesa. U svjetlu toga, odredbe Aarhuške konvencije i Direktive (...) daju pravnu formu logici kolektivnog djelovanja. (...) Pojedinca štiti činjenica da djeluje u skupini, a skupinu kolektivno osnažuju njezini pojedini članovi. Tako se bolje štite i pojedinac i opći</p>			
--	--	--	--	--

	<p>interes, a dobrobit za sve zainteresirane veća je od nedostataka. Zato obje te mjere dodjeljuju važnu ulogu nevladinim organizacijama koje promiču zaštitu okoliša....Kao prvo, nevladine organizacije koje promiču zaštitu okoliša izražavaju kolektivni interes. Budući da predstavljaju niz različitih stranaka i interesa, one štite opće ciljeve. To im daje nužnu „kolektivnu dimenziju“ . (...)One doprinose i specijaliziranim znanjem... . One govore jednim glasom u ime mnogih, uz tehničku specijalizaciju na razini koja pojedincu često nije dostupna. Čineći to, one mogu racionalizirati način na koji se izražavaju i vlastima predstavljaju razni sukobljeni interesi."</p> <p>2. Primjedba: Definicije iz ZOZO potrebno je uskladiti s definicijama kako ih predviđa Arhuška konvencija.</p> <p>Članak 4. st. 1. t. 74. Tijelo javne vlasti je tijelo državne</p>			
--	---	--	--	--

	<p>vlasti, tijelo jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe s javnim ovlastima koje obavljaju djelatnosti u vezi s okolišem.</p> <p>Definicija tijela javne vlasti kojom se utvrđuju tijela koja su dužna postupati po Konvenciji u nesuglasju je s onom određenom Konvencijom, a bitna je za ostvarivanje prava na pristup informacijama. Definicija iz ZOZO je preuska te se može očekivati da će u praksi nastati problem kada će se pristup informacijama zatražiti od tijela koje se neće smatrati dužnim pružiti zatraženu informaciju budući da ne potpada pod definiciju tijela javne vlasti predviđenu u ZOZO.</p> <p>Prema mišljenju dr.sc. Ofak, definicija iz ZOZO-a je preuska jer, osim tijela državne vlasti i tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave (što odgovara čl. 2. st. 2. (a) Konvencije), uključuje samo pravne osobe s javnim ovlastima koje obavljaju djelatnosti u vezi s okolišem.</p>			
--	---	--	--	--

	<p>Prema Konvenciji, u pojam tijela javne vlasti potpadaju fizičke ili pravne osobe koje obnašaju javne administrativne dužnosti, uključujući one u vezi s okolišem (čl. 2. st. 2. (b)). Pojam je širi u odnosu na ZOZO zato što, uz pravne osobe, uključuje i fizičke osobe te se ne ograničava samo na one osobe koje obavljaju djelatnosti u vezi s okolišem. Iz definicije iz ZOZO-a izostale su i osobe navedene u čl. 2. st. 2. (c) Konvencije. Radi se o svim ostalim fizičkim ili pravnim osobama koje imaju javne odgovornosti ili dužnosti, ili koje pružaju javne usluge u svezi s okolišem, a pod nadzorom su nekog tijela ili osobe iz podstavaka (a) ili (b). Ipak, definicija iz ZOZO-a u jednom je dijelu šira od definicije iz Konvencije. Dok su iz definicije tijela javne vlasti, prema Konvenciji, izrijekom isključena tijela i institucije koje djeluju u sudbenom ili zakonodavnom svojstvu (čl. 2. st. 2. zadnja rečenica), u čl. 4. st. 1. t. 74. ZOZO-a pod tijelima javne vlasti smatraju se sva tijela državne</p>			
--	---	--	--	--

	<p>vlasti. (str.301-302. Ofak, Lana, Pravo na upravnosudsku zaštitu u pitanjima okoliša, Doktorske disertacije branjene na Pravnom fakultetu u Zagrebu, 2011) Posebno napominjemo kako se prilikom usklađivanja s Konvencijom, iz definicije tijela javne vlasti niti ne smiju isključiti tijela i institucije koje djeluju u sudbenom ili zakonodavnom svojstvu, jer bi to bilo protivno ZPPI-u (koji je opći propis u odnosu na ZOZO) te protivno Ustavu RH.</p> <p>3. Primjedba: Čl. 171. ZOZO-a je protivan Ustavu RH, te odredbama Arhuške konvenciji.</p> <p>Članak 171.</p> <p>Ako pojedini akt tijela javne vlasti nije pravomoćan jer je podnesen zahtjev sukladno članku 169. ovoga Zakona, nositelj zahvata, odnosno operater ili druga pravna i fizička osoba, na koju se taj akt odnosi, zbog toga odluči pričekati pravomoćnost akta, u slučaju da</p>			
--	--	--	--	--

	<p>se utvrdi da je podnositelj zahtjeva zlorabio svoje pravo prema odredbama ovoga Zakona, nositelj zahvata odnosno operater ili druga pravna i fizička osoba imaju pravo tražiti naknadu obične štete i izmakle koristi od osobe koja je podnijela zahtjev.</p> <p>Prijedlog: Smatramo kako je potrebno ukinuti čl. 171. ZOZO-a jer je protuustavan i protivan Arhuškoj konvenciji. Sporni članak ZOZO predviđa mogućnost da nositelj zahvata, operater, odnosno druga pravna i fizička osoba imaju pravo tražiti naknadu obične štete i izmakle koristi od osobe koja je osporavala neku odluku, radnju i propust u vezi sa zaštitom okoliša. Uvjet za to jest da se utvrdi da je podnositelj zahtjeva „zlorabio svoje pravo prema odredbama ZOZO“. Naravno, kriteriji za procjenu zlouporabe nigdje nisu navedeni te je to stoga ostavljeno investitoru tj. kasnije sucu na volju. Smatramo kako takvo zakonsko rješenje dovodi u neizvjestan i</p>			
--	--	--	--	--

	<p>neravnopravan položaj osobe koje se žele koristiti zajamčenim pravom na pristup pravosuđu te je radi toga protivno čl. 14. st. 2. Ustava kojim se jamči jednakost svih pred zakonom. I prema stajalištu dr.sc. Ofak, nejasno je što znači zlorabiti pravo na pokretanje upravnog spora, osobito u kontekstu prava na sudsku kontrolu zakonitosti pojedinačnih akata upravnih vlasti i tijela koja imaju javne ovlasti (čl. 19. st. 2. Ustava). Odredbama ZOZO-a favorizira se investitora jer se njemu dopušta da samovoljno odluči pričekati s gradnjom do pravomoćnosti rješenja (pravomoćne odluke suda o sporu).</p> <p>Gđa. Ofak nadalje smatra da je sud jedini ovlašten odlučiti o odgodnom učinku tužbe ili izdavanju privremenih mjera. To ne smije biti prepušteno na volju samo jedne stranke, jer se time stvara nejednaki položaj stranaka. Investitor može pričekati s gradnjom i iz drugih motiva, pa čak i u situaciji kada je izvjesno da će se spor riješiti</p>			
--	---	--	--	--

	<p>u njegovu korist. Ukoliko se radi o sporu u kojem je očita neosnovanost tužbe, takav spor bi se mogao, pod pretpostavkom funkcioniranja pravosuđa, brzo i jednostavno riješiti, pa za investitora ne bi ni mogla nastati šteta. (Izvor:str. 389.-390. Ofak, Lana, Pravo na upravnosudsku zaštitu u pitanjima okoliša, Doktorske disertacije branjene na Pravnom fakultetu u Zagrebu, 2011)</p> <p>I na kraju, iako su sporne odredbe ZOZO-a zapravo neprimjenjive na pripadnike javnosti koji ostvaruju svoja prava temeljem Arhuške konvencije, investitori i osobe koje obavljaju djelatnosti koje mogu imati značajne učinke na okoliš svejedno se njima mogu koristiti za zastrašivanje javnosti. To je protivno Konvenciji jer ona nalaže da osobe koje preuzimaju rizik i zahtijevaju da se poštuju pravna pravila za zaštitu okoliša moraju biti zaštićene od različitih oblika odmazde.</p>		<p>NE PRIHVAĆA SE.</p>	
--	--	--	--------------------------------	--

	<p>4. Primjedba:</p> <p>Članak 79.</p> <p>(1) Kada zahvat u okoliš, za koji je uredbom iz članka 78. stavka 3. ovoga Zakona utvrđena obveza procjene utjecaja na okoliš, služi za potrebe obrane, na zahtjev nositelja zahvata, može se razmotriti i provesti odgovarajući oblik procjene utjecaja zahvata na okoliš ili ovisno o zahtjevu, provesti ocjena o potrebi procjene.</p> <p>Fakultativna PUO je izigravanje smisla izrade PUO. Na taj se način i dalje krše prava građana RH zagarantirana ustavom RH. Protuustavno je manje štiti zdravlje ili okoliš ljudi koji žive u blizini vojnih baza ili poligona i stoga je potrebno uvesti obavezu izrade postupka PUO, a izuzetke dopustiti samo kada je u pitanju nacionalna sigurnost, čije se ugrožavanje prethodno mora dokazati. Budući da u Hrvatskoj ne postoje ni jasni propisi o zaštiti prirode i okoliša kod vojnih</p>			<p>Predmetni stavak nije predmet Izmjena i dopuna. Navedena izuzeća sukladna su odredbama Direktive 2011/92/EU o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš. U navedenom članku ne radi se o fakultativnim PUO već o načinu provedbe procjene utjecaja na okoliš u slučajevima kada se radi o aktivnostima vezanima za nacionalnu sigurnost. Postupak je jasno definiran i transparentan, te uključuje Vladu RH i Europsku Komisiju. Vojne djelatnosti kao takve ne nalaze se na Prilozima I i II spomenute Direktive.</p>
--	--	--	--	---

	<p>djelatnosti, ne postoji nadzor civilnih inspeksijskih službi nad mjerama zaštite prirode, okoliša i javnog zdravlja kod vojnih djelatnosti. Ministarstvo obrane još uvijek nema podzakonske akte koji propisuju mjere zaštite prirode i okoliša prilikom redovnih vojnih djelatnosti. Zato vojne inspekcije i ne vrše nadzor nad mjerama zaštite prirode i okoliša. Tako, na primjer nitko danas nema pravog uvida o vrstama i količinama otpada koje trenutno stvaraju Oružane snage ni uvida o načinu na koji se taj otpad zbrinjava. A to znači da će se i gostujuće vojske ponašati na isti način. Zato je hitno potrebno uvođenje civilnog nadzora i jasnih propisa nad mjerama zaštite prirode, okoliša i javnog zdravlja kod svih vojnih djelatnosti i uvođenje obaveze izrade studija utjecaja na okoliš za zahvate koji služe u nacionalne obrambene svrhe u mirnodopskim razdobljima.</p> <p>5. Primjedba: Potrebno je uvesti obvezu razmatranja alternativa u studiji o utjecaju zahvata na okoliš.</p>		<p>NE PRIHVAĆA SE.</p>	<p>Primjedba nije predmet Izmjena i dopuna Zakona. Sadržaj studije o utjecaju na okoliš</p>
--	---	--	--------------------------------	---

	<p>Članak 85. (1) Studija o utjecaju zahvata na okoliš je stručna podloga koja obuhvaća sve potrebne podatke, dokumentaciju, obrazloženja i opise u tekstualnom i grafičkom obliku, prijedlog ocjene prihvatljivosti zahvata i mjere zaštite okoliša u odnosu na zahvat te po potrebi, program praćenja stanja okoliša. Na temelju studije o utjecaju zahvata na okoliš provodi se procjena utjecaja zahvata na okoliš.</p> <p>Rasprava o alternativama trebala bi biti "srce" postupka. Stoga je nužno definirati obavezu opisa projektnih alternativa u studiji. I to ne samo alternativa za investitore, nego, prije svega, za zajednicu u kojoj se zahvat planira, uključujući i mogućnost predlaganja alternativnih lokacija koje nisu predviđene prostornim planovima. Ukoliko se kao povoljnija pokaže alternativa koja nije predviđena prostornim planom, prostorni plan se može mijenjati tj. uskladiti s rezultatima PUO. Ono što se</p>		<p>propisan je Uredbom o procjeni utjecaja zahvata na okoliš (61/14), a Zakonom je propisana obveza usklađenosti zahvata s prostorno planskom dokumentacijom. Alternative lokacije na razini prostornih planova predmet su drugog instrumenta zaštite okoliša – strateške procjene utjecaja na okoliš.</p>
--	---	--	--

	<p>dogaća u praksi je da se prostornim planovima bez ikakve procjene utvrđuju neke lokacije za izvjesne namjene i time onemogućava rasprava o alternativama u pogledu lokacija u sklopu postupka PUO. Stoga u stavku (1) iza "prijedlog ocjene prihvatljivosti zahvata" treba stajati i "obrađenih alternativnih zahvata uključujući i nultu opciju" (ili opciju "ne činiti ništa").</p> <p>Dodatno, smatramo kako je obvezu razmatranja alternativnih rješenja potrebno uvesti u čl.133. ZOZO-a, a koji govori o prostornim planovima kao instrumentima zaštite okoliša. Svrha toga jest izbjegavanje dosadašnje loše prakse po kojoj investitor tvrdi kako alternativna rješenja nije niti mogao razmatrati budući da je prostorni plan odredio isključivu i jedinu moguću lokaciju za određeni zahvat u okoliš.</p> <p>6. Primjedba: Zakon utvrđuje rok važenja od 2 godine samo za rješenja Ministarstva za ishodovanje lokacijske</p>		<p>NE PRIHVAĆA SE:</p>	<p>Primjedba nije predmet izmjena i dopuna Zakona. Studija utjecaja na okoliš je stručna podloga na temelju koje se donosi odluka u postupku procjene utjecaja na</p>
--	--	--	--------------------------------	---

	<p>dozvole odnosno pokretanje postupka procjene utjecaja na okoliš, ali ne postoji rok valjanosti studije utjecaja na okoliš.</p> <p>Članak 92.</p> <p>(1) Rješenje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona ukida se ako se u roku od dvije godine od dana izvršnosti rješenja ne podnese zahtjev za izdavanje lokacijske dozvole, odnosno drugog akta sukladno posebnom zakonu.</p> <p>(2) Rješenje iz članka 90. ovoga Zakona kojim se utvrđuje obveza provedbe postupka procjene utjecaja na okoliš ukida se ako se u roku od dvije godine od dana izvršnosti rješenja ne podnese zahtjev za provedbu postupka procjene utjecaja na okoliš.</p> <p>(3) Rješenje iz članka 90. ovoga Zakona kojim se utvrđuje da za zahvat nije potrebno provesti procjenu utjecaja na okoliš ukida se ako se u roku od dvije godine od dana izvršnosti rješenja ne podnese zahtjev za izdavanje lokacijske dozvole, odnosno drugog akta sukladno</p>			<p>okoliš i kao takva u propisanom postupku podliježe provjeri kvalitete i kao takva služi u upravnom postupku do donošenja konačnog rješenja koje ima ograničen rok važenja.</p> <p>Odredbom čl. 272 važećeg Zakona jasno je propisano da se po proteku roka 31.12.2013. zahtjev za lokacijsku dozvolu ili neko drugo odobrenje ne može podnijeti s Rješenjima donesenim na temelju Zakona iz 1994 godine. Nositelji zahvata ne koriste se studijama već kao obvezu provođenja imaju Rješenje doneseno u upravnom postupku.</p>
--	--	--	--	--

	<p>posebnom zakonu Članak 85.</p> <p>(4) Studija o utjecaju zahvata na okoliš mora biti izrađena na temelju najnovijih, vjerodostojnih i dostupnih podataka.</p> <p>Hrvatska je praksa pokazala da se nositelji zahvata koriste studijama utjecaja na okoliš starim i preko 10 godina za započinjanje procedure procjene utjecaja. Predlažemo da se i za valjanost studija utjecaja na okoliš utvrdi rok od 2 godine prije datuma podnošenja zahtjeva za pokretanje postupka PUO kako bi se onemogućila takva praksa. Bez ove promjene tek će se na sporim sudovima trebati dokazivati da studije nisu izrađene "na temelju najnovijih podataka", a pokazalo se da je sudovima potrebno oko 3 godine za presudu. Budući da se u praksi ne primjenjuje ni odgoda pravnih učinaka rješenja, postoji velika opasnost da se na temelju nevjerodostojnih studija</p>		<p>NE PRIHVAĆA SE:</p>	<p>Tvrdnja da se u sudskoj praksi ne primjenjuje odgoda izvršenja rješenja je netočna.</p>
--	---	--	--------------------------------	--

	<p>započnu štetni zahvati u okoliš.</p> <p>7. Primjedba: Rano i učinkovito sudjelovanje javnosti. Članak 68.</p> <p>(3) Sadržaj svake pojedine strateške studije, ovisno o strategiji, planu ili programu za čije se potrebe izrađuje, određuje tijelo nadležno za provedbu strateške procjene sukladno obveznom sadržaju i postupku propisanom uredbom iz članka 64. stavka 6. ovoga Zakona.</p> <p>Članak 86.</p> <p>(1) Nositelj zahvata može, prije izrade studije o utjecaju zahvata na okoliš, pisanim zahtjevom od Ministarstva, odnosno od nadležnog upravnog tijela u županiji te u Gradu Zagrebu, zatražiti da mu se, s obzirom na namjeravani zahvat, izda uputa o sadržaju studije.</p> <p>"Rano i učinkovito" sudjelovanje javnosti (obaveza koja proizlazi iz EU direktiva) ne može se osigurati ukoliko se ne uvede obaveza konzultiranja javnosti u nekoj fazi koja prethodi javnoj raspravi, budući da se faza</p>		<p>Primjedba nije predmet izmjena i dopuna Zakona.</p> <p>Dobrovoljno utvrđivanje sadržaja studije u postupcima procjene utjecaja na okoliš u skladu je s europskim zakonodavstvom (Direktiva 2011/92/EU).</p> <p>Pod pojmom ranog sudjelovanja javnosti (a sukladno gore spomenutoj direktivi) smatra se upravo procjena utjecaja na okoliš s obzirom da se odredbe direktive odnose na tzv. development consent što je odobrenje za građenje. Stoga je upravo postupak procjene utjecaja na okoliš te javna rasprava koja se provodi u okviru postupka prilika za rano sudjelovanje. Napominjemo da je odabir i razmatranje lokacije također predmet drugog instrumenta zaštite okoliša strateške procjene utjecaja na okoliš koja se provodi za strategije, programe i planove te koja također uključuje javnu raspravu kao i obvezno određivanje sadržaja strateške studije u kojem također sudjeluje javnost. U tom dijelu RH omogućuje sudjelovanje zainteresirane javnosti izvan okvira obaveza proizašlih iz Direktive 2001/42/EZ o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš.</p>
--	---	--	--

	<p>javne rasprave ne može smatrati ranom fazom. Na javnoj raspravi javnost nema, na primjer, mogućnost rasprave o alternativama projekta ili zahtijevati procjenu nekog aspekta utjecaja koji je u lokalnoj zajednici istaknut ili specifičan, a u obaveznom sadržaju za studije utjecaja na okoliš nije naveden. Ranom fazom sudjelovanja javnosti stoga se smatra faza utvrđivanja sadržaja studije utjecaja na okoliš. Javnost bi trebala imati mogućnost iznijeti svoje mišljenje o željenom sadržaju studije, kao što to primjeri najbolje prakse u svijetu pokazuju, budući da su literaturni podaci često zastarjeli, da se ne vrše nova istraživanja zbog konkurentnosti ponuda ovlaštenika, a stručnjaci koji izrađuju studije često nisu iz kraja u kojem se zahvat planira. Vrijednost lokalnog znanja u stručnoj se literaturi vezanoj uz procjenu utjecaja na okoliš uvijek naglašava. Ukoliko se dopusti fakultativno utvrđivanje sadržaja studije utjecaja na</p>		<p>NE PRIHVATA SE.</p>	
--	--	--	--------------------------------	--

	<p>okoliš (uputa o sadržaju nije čak ni upravni akt), javnost mogućnost za sudjelovanje dobiva tek u kasnoj fazi tj. tijekom javne rasprave o studiji utjecaja na okoliš, što nije u duhu Direktive. Tijekom javne rasprave o zahvatu, praksa je pokazala, nema nikad rasprave o mogućim alternativnim lokacijama zahvata. Druga mogućnost za ispunjavanje obaveza "ranog i učinkovitog sudjelovanja javnosti" je da se uvede obaveza identificiranja zainteresirane ili pogođene javnosti prilikom izrade studija utjecaja na okoliš te propišu investitoru obavezne konzultacije s pogođenom javnošću. Taj se dio može regulirati Uredbom o PUO stavljajući odredbu o obaveznom navođenju ishoda konzultiranja javnosti u obavezni sadržaj studije utjecaja na okoliš.</p> <p>8. Primjedba: Potrebno je utvrditi obavezu odgovaranja pismenim putem na adresu</p>			<p>Primjedba nije predmet izmjena i dopuna Zakona. Rezultati javne rasprave predmet su Izvješća o provedenoj javnoj raspravi temeljem odredaba Uredbe o informiranju i sudjelovanju javnosti i zainteresirane javnosti u pitanjima zaštite okoliša. U navedenom izvješću</p>
--	---	--	--	--

	<p>podnositelja primjedbi. Članak 163. (5) Nakon što u skladu sa stavkom 4. ovoga članka razmotri prijedloge i mišljenja iznesene u postupcima sudjelovanja javnosti, odnosno zainteresirane javnosti u smislu članka 162. stavka 1., članka 164. stavka 1. i u smislu članka 165. stavka 1. ovoga Zakona, nadležno tijelo je dužno obavijestiti javnost, odnosno zainteresiranu javnost o svojoj odluci i razlozima na temelju kojih je donesena ta odluka, uključujući i podatke o postupku vezano za sudjelovanje javnosti i zainteresirane javnosti. Dostava rješenja, članak 91., ne garantira odgovore na primjedbe upućene tijekom javne rasprave. Način na koji je definiran obavezni sadržaj rješenja (članci 89. i 90.) ne predstavlja nikakvu garanciju da će tijelo koje izdaje rješenje odgovoriti na primjereni način na primjedbe i komentare građana upućene tijekom javne rasprave. Praksa je pokazala da se odgovori u rješenjima svode na navođenje osoba koje su</p>			<p>koje se dostavlja tijelu koje je koordiniralo javnu raspravu (županijski upravni odjeli) navedena je svaka pojedinačna primjedba te odgovor na nju bez obzira da li se radi o primjedbama koje su prihvaćene ili ne. Navedena izvješća se javno objavljuju ili dostavljaju zainteresiranoj javnosti.</p>
--	--	--	--	---

	<p>podnijele primjedbe i činjenicu da primjedbe nisu usvojene, bez detalja, bez odgovora na primjedbe. Usvojene primjedbe se uopće i ne spominju u rješenjima, tako da onaj tko je primjedbu podnio ne može ni znati da je usvojena. To se može riješiti tako da se uvede obaveza pismenog odgovaranja na primjedbe na adresu onih koji su primjedbe pisali, a u samom se rješenju u skraćenoj formi može navesti sadržaj primjedbi. U praksi se pokazalo da Ministarstvo ovaj članak tumači na način da se usvojene primjedbe ugrađuju u rješenje o prihvatljivosti zahvata za okoliš (o čemu podnositelj primjedbe nije obaviješten, a iz samog rješenja ne može to zaključiti), a razlog za odbijanje primjedbi navodi se u rješenju o prihvatljivosti zahvata, obično površno, paušalno i bez obrazloženja odbijanja, smatramo da je potrebno utvrditi obavezu odgovaranja pismenim putem na adresu podnositelja primjedbi. Prije donošenja novog Zakona o zaštiti okoliša,</p>		<p>NE PRIHVAĆA SE</p>	
--	---	--	-------------------------------	--

	<p>koji je obavezu obavještanja javnosti o razlozima prihvatanja ili odbijanja primjedbi definirao na novi način, postojala je dobra praksa odgovaranja podnositeljima primjedbi pismenim putem na kućne adrese. Ta zakonska obaveza i praksa postoji još uvijek kod javnih rasprava i primjedbi u okviru javnih rasprava za prostorne planove (gdje su primjedbe zainteresirane javnosti daleko brojnije nego u postupcima PUO), pa ne vidimo razlog da tako ne bude i u slučajevima javnih rasprava u postupcima PUO.</p> <p>9. Primjedba:</p> <p>U Izvješću DG Environment-a za provedbu Direktive ("Implementation of directive 2001/42/EC on the assessment of the effects of certain plans and programmes on the environment" (Luxembourg: Office for Official Publications on the European Communities, 2003), stoji sljedeće: The element "subject to</p>		NE	<p>Primjedba nije predmet izmjena i dopuna Zakona.</p> <p>Presuda koja se citira jasno govori o kojim tvrtkama se radi odnosno da se isto odnosi i na tvrtke s javnim ovlastima što je i uređeno postojećima Zakonom.</p>
--	--	--	----	---

	<p>preparation" and/or adoption by an authority" - the concept of an "authorioty" has been given a large scope in case of law of European Court of Justice. It can be defined as a body, whatever its legal form and regardless of the extent (national , regional, local) of its powers, which has been made responsible for providing a public service under the control of the State, and it has for that purpose special powers beyond those which result from the normal rules applicable in relations between individuals. For example, privatised utility companies may be required to carry out some tasks or duties (such as preparing long-term plans for ensuring water resources) which in non-privatised regimes would be carried out by public authorities for the purposes of the Directive. Takva mogućnost hrvatskim Zakonom nije uopće uzeta u obzir, stoga predlažemo da se obaveza strateške procjene uvede i za strategije, planove i programe privatiziranih tvrtki</p>		<p>PRIHVAĆA SE.</p>	<p>Primjedba nije predmet izmjena i dopuna Zakona Direktivom 2001/42/EZ jasno se propisuju obveze u postupku strateške</p>
--	---	--	---------------------	--

	<p>koje pružaju javne usluge (u nekoj budućnosti HEP, primjerice).</p> <p>10. Primjedba: U postupku Strateške procjene utjecaja na okoliš za istraživanje nafte u Jadranu uočili smo jedan bitan nedostatak - a to je da nakon što se sastane Savjetodavno stručno povjerenstvo i utvrdi da je Strateška studija spremna za javnu raspravu, nakon javne rasprave nema druge sjednice Povjerenstva na kojoj se odlučuje o primjedbama, odnosno o zaprimljenim primjedbama ne odlučuje struka već nadležno ministarstvo. Osobe koje su davale primjedbe ne mogu znati jesu li one usvojene sve do izvještaja o provedenoj javnoj raspravi. Članak 6. Arhuške konvencije određuje, između ostalog, da odluka treba uzimati u obzir ishod sudjelovanja javnosti te da treba javnosti učiniti dostupnim tekst odluke, zajedno s razlozima i promišljanjima na kojima se odluka temelji.</p>		<p>NE PRIHVATA SE.</p>	<p>procjene utjecaja na okoliš. Savjetodavno stručno Povjerenstvo u predmetnom postupku nema istu ulogu kao Savjetodavno stručno povjerenstvo u postupku procjene utjecaja na okoliš te ono ne predlaže nadležnom tijelu odluku s obzirom da Strateška procjena utjecaja na okoliš i jest instrument koji se koristi prilikom i za izradu strategije, plana i programa. Postupak strateške procjene završava izvješćem koje sadrži informaciju o načinu na koji su pitanja zaštite okoliša integrirana u strategiju, plan ili program, rezultate toga postupka te mjere zaštite i način praćenja primjene mjera i značajnih utjecaja na okoliš, prikaz načina na koji su rezultati strateške studije, mišljanja tijela i/ili osoba, primjedbe, prijedlozi i mišljenja javnosti te rezultati prekograničnih konzultacija uzeti u obzir odnosno razmotreni pri donošenju odluke o usvajanju strategije, plana ili programa.</p>
--	--	--	--------------------------------	---

	<p>Tumačenje navedene odredbe dala je Ekonomska komisija Ujedinjenih naroda za Europu (Maastricht recommendations on promoting effective public participation in decisionmaking in environmental matters, ECE/MP.PP/2014/2/Add.2, str. 38), koja navodi kako razlozi i promišljanja moraju sadržavati objašnjenje načina na koji su primljeni komentari uključeni u doneseni akt, s jasnom naznakom koji su komentari prihvaćeni i zašto a koji nisu i zašto. U takvoj situaciji kvalitetno obrazloženje koje traži Konvencija moguće je samo uz sudjelovanje stručnjaka prilikom odlučivanja o komentarima. Prijedlog: Trebalo bi u odredbe Zakona uvrstiti obavezu održavanja druge sjednice povjerenstva nakon što se provede javna rasprava.</p> <p>11. Primjedba: Članak 158. (1) Javnost i zainteresirana javnost moraju, rano, tijekom postupka odlučivanja u pitanjima okoliša vezano za odgovarajuće</p>			<p>Primjedba nije predmet izmjena i dopuna Zakona. Informacije o svim zahtjevima jasno navode način sudjelovanja zainteresirane javnosti u svakom pojedinačnom postupku.</p>
--	---	--	--	--

	<p>djelovanje nositelja zahvata i operatera, na prikladan način, pravodobno i djelotvorno biti obaviještene o svojem pravu sudjelovanja u postupcima sukladno uredbi iz članka 160. stavka 2. ovoga Zakona.</p> <p>(2) U postupcima odlučivanja u pitanjima okoliša iz stavka 1. ovoga članka javnost i zainteresirana javnost imaju pravo iznijeti svoje mišljenje, prijedloge i primjedbe vezano za donošenje odluka odnosno akata tijela javne vlasti, na način i u rokovima kako je uređeno uredbom iz članka 160. stavka 2. ovoga Zakona.</p> <p>Po čemu se javnost zapravo razlikuje od zainteresirane javnosti? Ima li zainteresirana javnost veća prava? U postupcima PUO treba se "registrirati" kao zainteresirana javnost, no građani za to ne znaju. Zbog čega se samo registracijom u postupku (za što nitko ne zna) stječe pravo na informaciju o svim dijelovima postupka i zašto to nije navedeno u zakonu?</p> <p>Dodati stavak o tome kako se</p>		<p>NE PRIHVATA SE.</p> <p>NE PRIHVATA SE.</p>	
--	---	--	---	--

	<p>stječe status zainteresirane javnosti.</p> <p>12. Primjedba: Smatramo kako je u odredbe ZOZO potrebno dodati i odredbu kojom se utvrđuje obaveza objavljivanja informacija vezanih uz praćenje usklađenosti zahvata / postrojenja s mjerama zaštite okoliša propisanih rješenjem o prihvatljivosti zahvata za okoliš.</p> <p>Članak 156.</p> <p>(1) Tijelo javne vlasti dužno je osigurati u okviru svoje nadležnosti redovitu objavu informacija o okolišu u skladu s ovim Zakonom, putem dostupnih elektroničkih baza podataka ili putem drugih odgovarajućih sredstava informiranja, a osobito:</p> <ul style="list-style-type: none"> – tekstove međunarodnih ugovora i sporazuma, te propise iz područja zaštite okoliša, – strategije, planove, programe i druge dokumente zaštite okoliša, 		<p>Primjedba nije predmet izmjena i dopuna Zakona.</p> <p>Usklađenost zahvata s propisanim mjerama zaštite okoliša i dostupnost rezultata praćenja stanja okoliša regulirani su Poglavljem VII Zakona o zaštiti okoliša i posebnim propisima iz područja prostornog uređenja i gradnje.</p> <p>Primjedba nije predmet izmjena i dopuna Zakona.</p> <p>Usklađenost zahvata s propisanim mjerama zaštite okoliša i dostupnost rezultata praćenja stanja okoliša regulirani su Poglavljem VII Zakona o zaštiti okoliša i posebnim propisima iz područja prostornog uređenja i gradnje. Nadzor nad provedbom mjera zaštite okoliša i programa praćenja stanja okoliša određena je vrlo jasno postojećim Zakonom o zaštiti okoliša (čl. 228). Provjera mjera zaštite koje se odnose na izradu projektne dokumentacije i samo građenje (npr. spomenuti projekt krajobraznog uređenja) premet su posebnih propisa iz područja prostornog uređenja i gradnje.</p>
--	--	--	--

	<ul style="list-style-type: none"> – dostupna izvješća o provedbi propisa iz područja zaštite okoliša, uključujući provedbu međunarodnih ugovora i strateških dokumenata, planova i programa iz područja zaštite okoliša, – izvješća o stanju okoliša, – podatke koji se odnose na praćenje stanja okoliša, – dozvole/suglasnosti koje imaju značajan utjecaj na okoliš kao i ugovore sklopljene s ciljem zaštite okoliša, – studije i procjene rizika u odnosu na sastavnice okoliša, – druge podatke od značaja za zaštitu okoliša. <p>Nakon provedenog postupka PUO i izgradnje zahvata javnost ne može sudjelovati u monitoringu, odnosno pratiti pridržava li se investitor propisanih mjera zaštite. Pogođena javnost nema mogućnosti uvida u to pridržava li se investitor propisanih mjera ublažavanja utjecaja. Npr. kada se u mjerama zaštite okoliša rješenjem naloži "izrada krajobrazne studije" ili "praćenje</p>		<p>NE PRIHVATA SE.</p>	
--	---	--	--------------------------------	--

	<p>populacije neke ugrožene vrste" i sl. što se postavlja kao preduvjet za prihvatljivost zahvata za okoliš, to obično ostaje mrtvo slovo na papiru jer to nitko ne provjerava, a javnost ne može kontrolirati jer privatni investitor nije dužan na zahtjev javnosti dostavljati te dokumente.</p> <p>13. Primjedba: Smatramo da je potrebno uvesti obvezu informiranja javnosti o zahtjevu za produljenjem PUO postupka.</p> <p>Članak 92.</p> <p>(1) Rješenje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona ukida se ako se u roku od dvije godine od dana izvršnosti rješenja ne podnese zahtjev za izdavanje lokacijske dozvole, odnosno drugog akta sukladno posebnom zakonu.</p> <p>(4) Važenje rješenja iz članka 89. stavka 1. i članka 90. ovoga Zakona može se, na zahtjev nositelja zahvata, jednom produžiti na još dvije godine uz uvjet da se nisu promijenili uvjeti</p>			<p>Primjedba nije predmet izmjena i dopuna Zakona.</p> <p>Produljenje važenja rješenja moguće je samo u slučaju kada se nisu promijenili uvjeti na temelju kojih je odlučeno u Rješenju te nositelj zahvata tim rješenjem ne stječe nikakva nova prava niti obveze proizašle iz same procjene utjecaja na okoliš. Posebnim propisima iz područja prostornog uređenja i građenja propisana je obveza objave dozvola za zahvat koji je bio predmet postupka procjene utjecaja na okoliš.</p>
--	---	--	--	--

	<p>utvrđeni u skladu s ovim Zakonom i drugi uvjeti u skladu s kojima je izdano to rješenje. O zahtjevu za produženje važenja rješenja o prihvatljivosti zahvata za okoliš odlučuje se rješenjem.</p> <p>Javnost i zainteresirana javnost ne mogu znati da je važenje rješenja produljeno. Predlažemo da se uvede obaveza informiranja javnosti o zahtjevu za produljenjem i odgovoru - rješenju (odobrenje ili uskraćivanje odobrenja) postavljanjem na web stranice ministarstva na istom mjestu na kojem se u arhivi nalazi cjelovita SUO, sažetak, i ostali dokumenti u postupku PUO. To znači da bi svi ti dokumenti trebali ostati dostupni javnosti i nakon svršetka postupka PUO. Na taj način bi se olakšao nadzor javnosti nad provedbom mjera zaštite okoliša propisanih rješenjem o prihvatljivosti zahvata. Idealno bi bilo kada bi i lokacijska dozvola ishodena na temelju tog rješenja bila dostupna javnosti. Tek tada bi se moglo govoriti o</p>			
--	---	--	--	--

	omogućavanju javnosti da prati provedbu propisanih mjera zaštite okoliša.			
Šibensko-kninska županija Upravni odjel za zaštitu okoliša i komunalne poslove Trg Pavla Šubića I br. 2	<p>Članak 47. U članku 225. stavku 1. iza riječi: „strojarski smjer“, dodaju se riječi:“ ili elektrotehnički smjer“.</p> <p>U stavku 2. iza riječi: „strojarski smjer“, dodaju se riječi:“ ili elektrotehnički smjer“.</p> <p>U stavku 3. iza riječi: „strojarski smjer“, dodaju se riječi:“ ili elektrotehnički smjer“.</p> <p>Obzirom da glavni inspektor zaštite okoliša, viši inspektor zaštite okoliša i inspektor zaštite okoliša u svom poslu vrše inspekciju i nad visokosloženim tehnološkim sustavima, a u RH još uvijek nije nedostatak tehničkih struka, smatramo ne samo da je nepotrebno uvrstiti ekonomsku struku kao struku koje mogu biti glavni, viši i inspektor zaštite okoliša, već i da ista može biti pogubna za sustav zaštite</p>	Čl. 47.	NE	Ekonomska struka dodana je zbog obavljanja specifičnih poslova sukladno novoj uredbi o ustrojstvu MZOIP

	<p>okoliša. Naime, ekonomska struka u današnje vrijeme ponekad je usko specijalizirana za turistički menadžment, informacijski menadžment i slične menadžmente u kojima se ne proučavaju ni osnove tehničkih znanosti koje su potrebne kao predznanje navedenim inspektorima . Također, u isto vrijeme sukladno Zakonu o održivom gospodarenju otpadom odgovorna osoba na za poslove gospodarenja otpadom i njen zamjenik koji imaju manje složen posao moraju imati zvanje tehničke, tehnološke ili prirodoslovne struke, te bi i u ovom slučaju ovo bio svojevrsni paradoks.</p>			
<p>PRIMORSKO-GORANSKA ŽUPANIJA, UPRAVNI ODJEL ZA PROSTORNO UREĐENJE, GRADITELJSTVO I ZAŠTITU OKOLIŠA</p>	<p>Primjedba se odnosi na članak 10. koji glasi: "Za strategije, planove i programe koji se određuje uporaba malih površina na lokalnoj razini, te za manje izmjene strategija, planova i programa iz članka 63. ovoga Zakona, obavezno se provodi postupak u kojem se odlučuje o potrebi provedbe strateške</p>	<p>Čl. 10.</p>	<p>NE PRIHVATLJIV.</p>	<p>U provedbenom propisu definirat će se kriteriji mogućih utjecaja strategije, plana ili programa na okoliš (obrazac) te će njihovom analizom biti utvrđene obveze. Skrećemo pozornost da je čl. 66 Zakona o zaštiti okoliša propisana obveza tijela zaduženog za izradu S/P/P da prije započinjanja postupka izrade mora ishoditi mišljenje Ministarstva odnosno nadležnog upravnog tijela u županiji o potrebi nekih od postupaka.</p>

	<p>procjene (u daljnjem tekstu: postupak ocjene). Postupak ocjene provodi se na način uređen ovim Zakonom i uredbom iz stavka 6. ovoga članka."</p> <p>Potrebno je definirati kriterije za određivanje "male površine" i pojasniti "manje izmjene" strategija, planova i programa.</p>			<p>Tim člankom osigurano je da će se potreba ocjene odnosno strateške procjene utvrditi prije donošenja odluke o izradi S/P/P/.</p>
<p>Katedra za upravno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu - izv. prof. dr. sc. Marko Šikić, doc. dr. sc. Frane Staničić, doc. dr. sc. Lana Ofak, dr. sc. Marko Turudić</p>	<p>Svojim stručnim mišljenjem na Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša Katedra za upravno pravo Pravnog fakulteta u Zagrebu želi pomoći u stvaranju zakona koji će biti u skladu s temeljnim odredbama i načelima upravnog postupovnog prava te koji neće dovesti do narušavanja cjelovitosti i konzistentnosti hrvatskog pravnog sustava. Stoga u svom mišljenju ukazujemo na određene normativne propuste i greške koje su se dogodile prilikom donošenja Zakona o zaštiti okoliša 2007. godine, a koje nisu ispravljene donošenjem novog Zakona 2013. godine niti u ovim</p>	<p>Čl. 2.,9., 11., 12., 39.</p>		

	<p>predloženim izmjenama i dopunama iz travnja 2015. Pored toga, primjedbe koje prilažemo sadrže i prijedloge za usklađivanje zakona s pravnim izvorima prava Europske unije, koji nisu u dovoljnoj mjeri uzeti u obzir prilikom sastavljanja Nacrta, kako ovog prijedloga zakona, tako i onih iz 2007. i 2013. godine.</p> <p>Primjedbe su podijeljene u dvije kategorije:</p> <p>I) primjedbe koje se odnose na pojedine članke Nacrta prijedloga zakona te</p> <p>II) primjedbe koje se odnose na pojedine članke Zakona o zaštiti okoliša iz 2013. (u daljnjem tekstu nazivat će se i skraćeno: Zakon) koji uopće nisu obuhvaćeni Nacrtom prijedloga zakona, ali koje bi trebalo izmijeniti ili brisati u svrhu očuvanja unutrašnje konzistentnosti hrvatskog pravnog sustava (osobito upravnog prava) te usklađivanja Zakona s izvorima prava Europske unije.</p>			
--	--	--	--	--

	<p><u>I. Primjedbe koje se odnose na pojedine članke Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša</u></p> <p>Članak 2.</p> <p>Člankom 2. uređuju se značenja bitnih pojmova. Potrebno je definirati pojam tijela javne vlasti koji će biti u skladu s Direktivom 2003/4 o javnom pristupu informacijama o okolišu. Trenutno značenje pojma tijelo javne vlasti (v. članak 4. stavak 1. točka 74. Zakona) nije u skladu s definicijom iz spomenute Direktive (v. njezin članak 2. točku 2.) . Ako će se uvažiti ova primjedba, posebno bismo napomenuli da prilikom usklađivanja s Direktivom 2003/4, iz definicije tijela javne vlasti ne smiju se isključiti tijela i institucije koje djeluju u sudbenom ili zakonodavnom svojstvu, jer bi to bilo protivno Zakonu o pravu na pristup informacijama (NN br. 25/13; dalje i: ZPPI) te Ustavu Republike Hrvatske (NN br.</p>		<p>Ne prihvaća se</p>	<p>Nije predmet ovih izmjena i dopuna</p>
--	---	--	-----------------------	---

	<p>56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10 i 5/14: dalje i: Ustav). Ni ZPPI ni Ustav ne isključuju pristup informacijama kada se radi o sudbenim ili zakonodavnim tijelima, stoga se to ne smije učiniti ni Zakonom o zaštiti okoliša.</p> <p>Budući da je široka definicija tijela javne vlasti već sadržana u ZPPI-ju, naš alternativni prijedlog bi bio da se ta definicija preuzme odnosno da se Zakon o zaštiti okoliša pozove na definiciju tijela javne vlasti iz ZPPI-ja.</p> <p>Članak 9.</p> <p>Člankom 9. postiže se dodatno usklađenje s Direktivom 2001/42/EZ o procjeni učinaka pojedinih planova i programa na okoliš. Međutim, čini se da usklađivanje nije provedeno u potpunosti. U Nacrtu je ispravno predloženo da se iz članka 63. stavka 1. podstavak 1. obriše riječ „značajne“. Na taj način će se strateška procjena obvezno provoditi za strategije, planove i</p>		<p>PRIHVAĆA SE</p>	<p>Brišu se podstavci 3. i 4. jer je obveza za sve prostorne planove svih razina propisana u podstavku 1.</p>
--	--	--	------------------------	---

	<p>programe, uključujući i njihove izmjene i dopune, a ne samo za značajne izmjene i dopune. Međutim, nejasno je zašto nije predloženo da se ta riječ „značajne“ obriše i iz ostalih podstavaka stavka 1. Ako se pregleda cjelokupan tekst Direktive 2001/42 (v. Službeni list Europske unije, Posebno izdanje na hrvatskom jeziku: Poglavlje 15, Svezak 13, str. 17 – 24), može se lako uočiti da se riječ „značajno“ pojavljuje samo uz pojam učinci (utjecaj) na okoliš. Sukladno Direktivi 2001/42 države moraju osigurati da svaki plan ili program koji bi mogao imati značajne učinke na okoliš bude obuhvaćen tom Direktivom i podvrgnut procjeni utjecaja. Kada se radi o izmjenama i dopunama pojedinih planova i programa, čak i izmjena ili dopuna koja nije značajna svejedno može imati značajan utjecaj na okoliš (primjerice, ako se radi o vrijednom i osjetljivom području ili kumulativnoj prirodi učinaka). Stoga je naš prijedlog da se riječ „značajne“ obriše i u ostalim</p>			
--	--	--	--	--

	<p>podstavcima članka 63. stavka 1. Kako ne bi došlo do pretjeranog formalizma, članak 64. pruža pravnu osnovu da se za manje izmjene i dopune strategija, planova i programa iz članka 63. ovoga Zakona ne mora obvezno provesti strateška procjena, već postupak u kojem se odlučuje o potrebi provedbe strateške procjene.</p> <p>Ovdje bismo htjeli ukazati na praktični problem ciljanih izmjena i dopuna prostornih planova koje svaka za sebe možda ne predstavljaju značajne izmjene i dopune, ali kada bi se sagledale kumulativno mogu imati značajne učinke na okoliš. Primjerice, u praksi nekih jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave za svaki postupak ciljanih izmjena i dopuna, koji su istovremeno u tijeku, provode se zasebni postupci strateške procjene ili ocjene o potrebi strateške procjene čime se osujećuje njezina svrha, ali i, ne manje bitno, narušava načelo</p>		<p>NE PRIHVATA SE.</p>	<p>Praktični problem na koji se ukazuje je u dosadašnjoj praksi iznimno rijedak. Također provedba više strateških procjena za različite izmjene prostornih planova ne znači nužno osujećenje svrhe strateške procjene s obzirom da je ocjena kumulativnog utjecaja sastavni dio oba postupka i strateške procjene i ocjene o potrebi strateške procjene. Navedeni prijedlog razine je dobre prakse te je navedena tematika sastavni dio svih dosadašnjih edukacija nadležnih tijela.</p>
--	--	--	--------------------------------	--

	<p>ekonomičnosti (troše se ljudski, vremenski i financijski resursi). Stoga predlažemo da se u članak 63. unese novi stavak (stavak 4. umjesto dosadašnjeg stavka 4. koji se briše), a koji bi glasio: „Ako su uzastopno pokrenuti postupci dviju ili više izmjena i dopuna iste strategije, plana ili programa, a nisu još dovršeni, provest će se jedinstveni postupak strateške procjene sukladno odredbama ovog članka ili postupak u kojem se odlučuje o potrebi provedbe strateške procjene sukladno članku 64. ovog Zakona, ako bi se time omogućila učinkovitija provedba postupka strateške procjene odnosno ocjene o potrebi strateške procjene.“</p> <p>Ovakva odredba je podložna tumačenju (što to znači „učinkovitija provedba“), stoga je moguće predložiti i konkretnije rješenje za njezinu formulaciju. Naš alternativni prijedlog za novi stavak bi bio sljedeći: „Ako su uzastopno pokrenuti postupci dviju ili više izmjena i dopuna iste strategije, plana ili</p>			
--	--	--	--	--

	<p>programa, a nisu još dovršeni, provest će se jedinstveni postupak strateške procjene sukladno odredbama ovog članka ili postupak u kojem se odlučuje o potrebi provedbe strateške procjene sukladno članku 64. ovog Zakona, ako još nije donesena odluka o odabiru ovlaštenika koji će izraditi stratešku studiju odnosno ako još nije donesena odluka da nije potrebno provesti stratešku procjenu.“</p> <p>Članak 11.</p> <p>Člankom 11. predlaže se uvođenje neprecizne odredbe koja upućuje na primjenu Zakona o prostornom uređenju u dijelu koji nije u suprotnosti s odredbama Zakona o zaštiti okoliša. Bitno je napomenuti da zakoni moraju biti napisani jasno i precizno kako bi primjenjivači, a tako i adresati, mogli znati koji je njihov sadržaj. Ovakvom upućuje se na primjenu posebnog zakona, ali samo u onoj mjeri koja nije u suprotnosti s odredbama Zakona o zaštiti</p>		<p>NE PRIHVAT SE.</p>	<p>U postupku donošenja Zakona o prostornom uređenju Ministarstvo zaštite okoliša i prirode jasno je naznačilo da su odredbe Zakona koje se odnose na javnu raspravu vezano za izmjene i dopune prostornih planova u suprotnosti s odredbama Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša (Aarhus, 1998.) „Narodne novine MU br. 1/07“ i odredbama Direktive 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. godine o procjeni učinaka pojedinih planova i programa na okoliš odnosno odredbama Zakona o zaštiti okoliša.</p> <p>Naime minimalno trajanje javne rasprave u postupcima strateške procjene – definirano gore navedenim međunarodnim i nacionalnim aktima jest 30 dana.</p> <p>S obzirom da je u postupku SPUO,</p>
--	---	--	-------------------------------	--

	<p>okoliša, što dovodi do pravne nesigurnosti koja odredba kojeg zakona ima prednost u primjeni zbog mogućih različitih shvaćanja i tumačenja. Stoga preporučamo da se postupak provedbe strateške procjene i informiranja i sudjelovanja javnosti tijekom izrade dokumenata prostornog uređenje uredi na jednom mjestu, i to primarno u onom zakonu i provedbenim propisima koji su mjerodavni za pitanja okoliša, a ne za prostorno uređenje, budući da je strateška procjena okolišni postupak.</p> <p>Međutim, ako postoje neka bolja rješenja iz Zakona o prostornom uređenju, koja nisu sadržana u Zakonu o zaštiti okoliša niti u uredbi kojom se uređuje informiranje i sudjelovanje javnosti u pitanjima zaštite okoliša, predlažemo da se takva bolja rješenja u njih unesu (primjerice odredba Zakona o prostornom uređenju prema kojoj se sudionicima javne rasprave dostavljaju obrazloženja o razlozima</p>		<p>NE PRIHVAĆA SE:</p>	<p>temeljem odredaba Direktive i ZOZO-a tijekom javne rasprave obvezno sudjelovanje javnosti u sadržaj PLANA, PROGRAMA, STRATEGIJE i strateške studije, odredbe Zakona o prostornom uređenju (čl. 98 stavak 3.) koje propisuju maksimalni rok javnog uvida u postupku izmjena i dopuna prostornog plana od 15 dana u suprotnosti je s međunarodnim i europskim zakonodavstvom na što je MZOIP već upozoravao.</p>
--	---	--	--------------------------------	---

	<p>neprihvatanja, odnosno djelomičnog prihvatanja njihovih prijedloga i primjedbi).</p> <p>Članak 12.</p> <p>Člankom 12. usklađuje se izričaj Zakona s izričajem Direktive 2011/92/EZ o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (v. Službeni list Europske unije, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, Poglavlje 15, Svezak 27, str. 3 – 23). Međutim, nije provedeno potpuno usklađivanje s navedenom Direktivom. Iz članka 76. stavka 1. te članka 78. Zakona, proizlazi da se procjena utjecaja na okoliš odnosno ocjena o potrebi procjene provode samo kada je to utvrđeno u uredbi iz članka 78. stavka 3. Zakona (dakle, Uredbi o procjeni utjecaja zahvata na okoliš). Opsežna praksa Suda Europske unije u predmetima koji su se odnosili na primjenu Direktive 2011/92, odnosno njezine</p>			<p>Popis zahvata za koje se provodi procjena utjecaja na okoliš odnosno ocjena o potrebi procjene utjecaja na okoliš predmet je Uredbe o procjeni utjecaja zahvata na okoliš. Usklađivanje liste zahvata provodi se kontinuirano i u skladu sa smjernicama Europske komisije za tumačenje Priloga I i II Direktive 2011/92/EZ. Nadalje obveza procjene utjecaja na okoliš ne izlazi iz okvira Priloga I i II spomenute Direktive.</p>
--	---	--	--	---

	<p>prethodnice Direktive 85/337, pokazuje da države članice, kada u svojim propisima postavljaju pragove za zahvate koji trebaju biti podvrgnuti ocjeni o potrebi utjecaja na okoliš, često prekorače svoju slobodu procjene, bilo da uzmu u obzir samo neke od kriterija iz Priloga III Direktive (na temelju kojih se odlučuje o potrebi procjene) ili da unaprijed isključe neke od zahvata. Da bi država članica ipak bila usklađena s Direktivom i u takvim situacijama, ona mora unijeti u svoje zakonodavstvo i opću odredbu koja propisuje da svaki projekt koji može imati, s obzirom na svoju prirodu, veličinu ili lokaciju, značajan utjecaj na okoliš mora biti podvrgnut postupku procjene.</p> <p>Zašto je takva izričita odredba nužna u Zakonu o zaštiti okoliša? Zato jer, u situacijama ako se u praksi pokaže da postoji neki zahvat koji zbog postavljenih pragova, sukladno Uredbi o procjeni utjecaja zahvata na okoliš, ne spada niti pod zahvate za koje je obvezna</p>			
--	--	--	--	--

	<p>procjena niti pod zahvate za koje se provodi ocjena o potrebi procjene, mora postojati odredba u Zakonu o zaštiti okoliša koja će omogućiti nadležnom tijelu da svejedno provede postupak, ako se radi o zahvatu koji bi, s obzirom na svoju prirodu, veličinu ili lokaciju, mogao imati značajan utjecaj na okoliš.</p> <p>Stoga predlažemo da se članak 76. stavak 1. Zakona preoblikuje u: „Prije davanja odobrenja za provedbu zahvata, procjena utjecaja na okoliš mora se provesti sukladno ovom Zakonu za svaki zahvat koji bi mogao imati značajni utjecaj na okoliš, temeljem, između ostalog, njegove prirode, veličine ili lokacije.“</p> <p>Ovakvom odredbom će se jasno naglasiti obveza provedbe procjene utjecaja zahvata na okoliš kako je to propisano u članku 2. stavku 1. Direktive 2011/92/EZ, umjesto dosadašnje odredbe članka 76. stavka 1. Zakona koja samo definira što je to procjena.</p>		<p>NE PRIHVATITI SE</p> <p>NE</p>	<p>Zbog nejasnoće izričaja, međutim predmetna je odredba nomotehnički dorađena.</p>
--	--	--	---	---

	<p>Članak 39.</p> <p>Člankom 39. propisuje se pravo na pristup pravosuđu udruga civilnog društva koje ispunjavaju određene uvjete, a da prethodno nisu morale sudjelovati u svojstvu zainteresirane javnosti u postupku koji osporava. Ovo je kvalitetni pomak u odnosu na dosadašnju odredbu, međutim nejasno je zašto se uvjet sudjelovanja u postupku i dalje zadržava za druge osobe. Smije li se pravo na pristup pravosuđu ograničiti samo na one osobe koje su u svojstvu zainteresirane javnosti sudjelovale u postupcima u kojima žele izjaviti pravni lijek odnosno podnijeti tužbu? Sud Europske unije u predmetu C-263/08 Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening izrazio je stajalište da pripadnici zainteresirane javnosti trebaju imati pristup pravosuđu neovisno o ulozi koju su mogli imati u postupku koji je prethodio, odnosno da sudjelovanje u postupku</p>		<p>Ne prihvaća se</p>	<p>Navedeno je sukladno odredbama čl. 9. Aarhuške konvencije, a koja je ratificirana Zakonom o potvrđivanju Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša NN- MU 1/07</p> <p>Navedeno predstavlja pravilni prijenos temeljem EU Pilota br. 6985/ENVI) članka 11. stavka 3. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća od 13. Prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (kodifikacija),</p>
--	--	--	-----------------------	--

	<p>odlučivanja nema nikakav učinak na uvjete za pristup pravosuđu. Stoga je odredba koja pravo na podnošenje tužbe uvjetuje prethodnim sudjelovanjem u postupku nesukladna s Direktivom o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš. Iz toga razloga predlažemo da se izmijeni i stavak 1. članka 168. Zakona o zaštiti okoliša na način da se obriše i za druge osobe uvjet da su u svojstvu zainteresirane javnosti morale sudjelovati u postupcima uređenim ovim Zakonom. Takav uvjet nije u skladu sa Zakonom o upravnim sporovima. Za podnošenje tužbe dovoljno je da tužitelj smatra da su mu pojedinačnim aktom povrijeđena prava ili pravni interesi. Zakon ne postavlja nikakav dodatan uvjet da je tužitelj prethodno morao sudjelovati u upravnom postupku, osim da se koristio žalbom u upravnom postupku ako je žalba bila dopuštena. Zar nije apsurdno da su uvjeti za podnošenje tužbe u pitanjima</p>			
--	---	--	--	--

	<p>okoliša stroži nego što je to inače slučaj za ostale upravne sporove? To je protivno i pravu Europske unije. Iako pravo Unije ne sadrži norme koje uređuju postupak pred nacionalnim sudovima Sud Europske unije (tada: EZ) u predmetu 33/76 Rewe-Zentralfinanz naveo je da je primjena nacionalnih procesnih pravila ograničena zahtjevima prava Unije koje je Sud formulirao kao načelo ekvivalentnosti (principle of equivalence) i načelo djelotvornosti (principle of effectiveness). Načelo ekvivalentnosti zahtijeva da nacionalna pravila, koja se pred sudom primjenjuju u zaštiti subjektivnih prava utemeljenih u pravu Unije, nisu manje povoljna od onih koja se primjenjuju u sudskim postupcima u sličnim sporovima koji se temelje isključivo na nacionalnom pravu. Iz tog razloga smatramo pogrešnim da se u Zakonu o zaštiti okoliša u svrhu provedbe Direktive 2003/35 propisuju stroža pravila za podnošenje tužbi, nego što bi to bilo inače</p>		<p>NE PRIHVATA SE</p>	
--	--	--	-------------------------------	--

	<p>da te odredbe članka 168. stavka 1. uopće nema odnosno da se sporovi u pitanjima okoliša pokreću samo temeljem Zakona o upravnim sporovima.</p> <p>II. <u>Primjedbe koje se odnose na pojedine članke Zakona o zaštiti okoliša (NN br. 80/13, 153/13)</u></p> <p>1) Članak 19. stavak 2. Zakona o zaštiti okoliša potrebno je uskladiti s Direktivom 2003/35 o osiguravanju sudjelovanja javnosti u izradi određenih planova i programa koji se odnose na okoliš i o izmjeni direktiva 85/337 i 96/61 s obzirom na sudjelovanje javnosti i pristup pravosuđu.</p> <p>Članak 19. stavak 2. Zakona o zaštiti okoliša propisuje: „U svrhu zaštite prava na zdrav život i održiv okoliš te u svrhu zaštite okoliša i pojedinih</p>		<p>NE PRIHVAT SE</p>	<p>Nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o zaštiti okoliša</p>
--	--	--	------------------------------	---

	<p>sastavnica okoliša i zaštite od štetnog utjecaja opterećenja, osoba koja učini vjerojatnim svoj pravni interes i osoba koja zbog lokacije zahvata i/ili zbog prirode i/ili utjecaja zahvata može, u skladu sa zakonom, dokazati da joj je trajno narušeno pravo (istaknuli autori ovog mišljenja), ima pravo osporavati postupovnu i materijalnu zakonitost odluka, čina i propusta tijela javne vlasti putem nadležnog tijela i/ili nadležnog suda, u skladu sa zakonom.”</p> <p>Ovom odredbom, kao jedno od načela zaštite okoliša, utvrđeno je načelo prava na pristup pravosuđu. To načelo sadrži uvjet “trajnog narušenja prava” koje nije u skladu s Konvencijom o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša (NN – MU br. 1/7; dalje: Aarhuška konvencija) ni Direktivom 2003/35. Ne postoji niti jedan drugi primjer u hrvatskom zakonodavstvu da je trajna povreda prava uvjet za</p>			
--	---	--	--	--

	<p>dopuštenost podnošenja tužbe u upravnom sporu. Dovoljno je da tužitelj smatra da mu je pravo povrijeđeno. Povreda ne mora biti trajna. Osim što je ovaj uvjet "trajnog narušenja prava" protivan članku 9. stavku 2. Aarhuške konvencije, on je protivan i Ustavu jer nerazmjerno ograničava pravo na pristup sudu te sudsku kontrolu pojedinačnih akata upravnih vlasti i tijela koja imaju javne ovlasti (članak 29. stavak 1. te članak 19. stavak 2. Ustava RH). Ova odredba vjerojatno je nastala kao posljedica pogrešnog prijevoda čl. 10.a Direktive 2003/35 na hrvatski jezik. Svejedno, to nikako ne ispričava pogrešni prijenos Aarhuške konvencije i Direktive 2003/35 koji je zakonodavac počinio u tekstu Zakona o zaštiti okoliša iz 2007. (v. članak 18. stavak 2. te članak 144. stavak 1. Zakona iz 2007.). Tu je grešku zakonodavac u novom Zakonu o zaštiti okoliša iz 2013. samo djelomično ispravio na način da je izbacio riječ „trajno“ iz članka 166. stavka 1. (koji je u</p>			
--	--	--	--	--

	<p>svemu ostalome identičan članku 144. stavku 1. Zakona iz 2007.). Međutim, uvjet trajnog narušenja prava zadržan je u odredbi članka 19. stavak 2. Zakona o zaštiti okoliša, kojom se utvrđuje načelo prava na pristup pravosuđu, što tu odredbu čini protivnom Direktivi 2003/35, Aarhuškoj konvenciji te Ustavu.</p> <p>Ispravan prijevod Direktive 2003/35 je u međuvremenu objavljen u Službenom listu Europske unije (v. Posebno izdanje na hrvatskom jeziku: Poglavlje 15, Svezak 026, str. 48 – 55). Zakonodavac bi trebao uzeti u obzir prijevod čl. 10.a Direktive 2003/35 te ispraviti odredbu Zakona o zaštiti okoliša koja je vjerojatno nastala kao rezultat pogrešnog prijevoda. Također, načelo prava na pristup pravosuđu bi trebalo uskladiti sa Zakonom o upravnim sporovima (NN br. 20/10, 143/12 i 152/14, dalje i: ZUS) kako bi se očuvala konzistentnost hrvatskog pravnog sustava. Budući da</p>			
--	---	--	--	--

	<p>upravno postupovno pravo Republike Hrvatske propisuje da pravo podnošenja tužbe ima svatko tko smatra da mu je povrijeđeno pravo ili pravni interes, takva odredba trebala bi biti sadržana i u načelu prava na pristup pravosuđu.</p> <p>U tom smislu članak 19. stavak 2. Zakona o zaštiti okoliša (usklađen s Direktivom 2003/35 te Zakonom o upravnim sporovima) bi trebao glasiti ovako:</p> <p>„U svrhu zaštite prava na zdrav život i održiv okoliš te u svrhu zaštite okoliša i pojedinih sastavnica okoliša i zaštite od štetnog utjecaja opterećenja, osoba koja učini vjerojatnim svoj pravni interes ili koja zbog lokacije zahvata i/ili zbog prirode i/ili utjecaja zahvata smatra da joj je povrijeđeno pravo ili pravni interes, ima pravo osporavati postupovnu i materijalnu zakonitost odluka, radnji i propusta tijela javne vlasti putem nadležnog tijela i/ili nadležnog suda, u skladu sa zakonom.”</p>			
--	---	--	--	--

	<p>2) Članak 157. stavak 3. Zakona o zaštiti okoliša potrebno je brisati jer nije u skladu s člankom 22. stavkom 2. Zakona o pravu na pristup informacijama.</p> <p>U članku 157. stavku 3. Zakona o zaštiti okoliša propisano je da ako se produžuje rok za ostvarivanje prava na pristup informacijama o tome će se obavijestiti podnositelj zahtjeva najkasnije do isteka roka od mjesec dana od dana podnošenja zahtjeva. Ta je odredba direktno protivna članku 22. stavku 2. ZPPI-ja koji propisuje da tijelo javne vlasti bez odgode a najkasnije u roku od osam dana od dana zaprimanja urednog zahtjeva mora obavijestiti podnositelja zahtjeva o produženju rokova i navesti razloge zbog kojih je taj rok produžen. Stoga predlažemo da se stavak 3. članka 157. Zakona o zaštiti okoliša obriše jer je nepotreban, budući da se ionako na pitanje rokova primjenjuje ZPPI.</p>			
--	--	--	--	--

	<p>3) Članak 158. stavak 5. Zakona o zaštiti okoliša je pogrešno formuliran i potrebno ga je uskladiti sa Zakonom o pravu na pristup informacijama.</p> <p>Članak 158. stavak 5. Zakona o zaštiti okoliša propisuje da će u slučajevima izuzeća pristupa informaciji tijelo javne vlasti koje posjeduje informaciju o okolišu procijeniti je li zaštita javnog interesa od veće važnosti nego interes ostvaren objavljivanjem tražene informacije. Odredba je nezgrapno sročena iz razloga što navodi na pogrešan zaključak da interes objavljivanja tražene informacije o okolišu nije javni interes, već je javni interes samo onaj koji se štiti izuzećem od pristupa. Naprotiv, interes koji se štiti izuzećem od pristupa nekoj informaciji često je privatn, primjerice ako se radi o zaštiti intelektualnog i industrijskog vlasništva, poslovnih i industrijskih informacija ili osobnih podataka.</p>			
--	--	--	--	--

	<p>Stoga predlažemo da se članak 158. stavak 5. Zakona o zaštiti okoliša uskladi sa Zakonom o pravu na pristup informacijama na način da se propiše: „U slučajevima iz stavka 3. ovoga članka, tijelo javne vlasti koje posjeduje informaciju o okolišu će prilikom odlučivanja o zahtjevu procijeniti da li bi omogućavanjem pristupa traženoj informaciji u svakom pojedinom slučaju zaštićen interes bio ozbiljno povrijeđen te da li prevladava potreba zaštite prava na ograničenje pristupa ili javni interes. Ako prevladava javni interes u odnosu na štetu po zaštićene interese, informacija će se učiniti dostupnom.“</p> <p>4) Članak 167. stavak 1. Zakona o zaštiti okoliša je pogrešno formuliran te je protivan Zakonu o upravnim sporovima. Stoga ga je potrebno ili brisati ili uskladiti sa Zakonom o upravnim sporovima.</p> <p>Članak 167. stavak 1. Zakona o zaštiti okoliša glasi: „(1) Da ima</p>			
--	---	--	--	--

	<p>vjerojatan pravni interes u postupcima uređenim ovim Zakonom u kojima je predviđeno sudjelovanje zainteresirane javnosti smatrat će se svaka fizička i pravna osoba koja zbog lokacije zahvata i/ili zbog prirode i utjecaja zahvata može, u skladu sa zakonom, dokazati da joj je narušeno pravo.“</p> <p>Takva je odredba protivna je članku 17. stavku 1. ZUS-a prema kojem tužitelj može biti svaka fizička osoba koja smatra da su joj prava i pravni interesi povrijeđeni. Osim toga, članak 17. stavak 2. ZUS-a propisuje da tužitelj može biti i osoba koja nema pravne osobnosti ili skupina osoba ako su povrijeđena njihova prava i pravni interesi. Dakle, članak 167. stavak 1. protivan je ZUS-u jer osoba mora dokazati da joj je narušeno pravo, a u svim drugim situacijama upravni sporovi se inače mogu pokrenuti ako osoba smatra da joj je povrijeđeno pravo ili pravni interes. Stoga predlažemo da se članak 167. stavak 1. izmijeni na</p>			
--	---	--	--	--

	<p>način da glasi: „(1) Da ima vjerojatan pravni interes u postupcima uređenim ovim Zakonom u kojima je predviđeno sudjelovanje zainteresirane javnosti smatrat će se svaka fizička ili pravna osoba te osoba koja nema pravne osobnosti ili skupina osoba koja zbog lokacije zahvata i/ili zbog prirode i utjecaja zahvata smatra da joj je povrijeđeno kakvo pravo ili pravni interes.“</p> <p>5) Članak 171. Zakona o zaštiti okoliša je potrebno ukinuti, jednako kao što su identične odredbe uklonjene i iz Zakona o prostornom uređenju i iz Zakona o gradnji.</p> <p>Članak 171. glasi: „Ako pojedini akt tijela javne vlasti nije pravomoćan jer je podnesen zahtjev sukladno članku 169. ovoga Zakona, nositelj zahvata, odnosno operater ili druga pravna i fizička osoba, na koju se taj akt odnosi, zbog toga odluči pričekati pravomoćnost akta, u slučaju da se utvrdi da je podnositelj zahtjeva zlorabio</p>			
--	---	--	--	--

	<p>svoje pravo prema odredbama ovoga Zakona, nositelj zahvata odnosno operater ili druga pravna i fizička osoba imaju pravo tražiti naknadu obične štete i izmakle koristi od osobe koja je podnijela zahtjev.“</p> <p>Smatramo da je naveden članak protivan članku 3., članku 14. stavku 2., članku 19. stavku 2. i članku 29. stavku 1. Ustava te članku 3. st. 8. Aarhuške konvencije.</p> <p>Ovakva zakonska odredba dovodi u neizvjestan i neravnopravan položaj osobe koje se žele koristiti zajamčenim pravom na pristup pravosuđu. Zbog toga smatramo da su protivne članku 14. stavku 2. Ustava kojim se jamči jednakost svih pred zakonom. Formulacija „u slučaju da se utvrdi da je podnositelj zahtjeva zlorabio svoje pravo prema odredbama ovoga Zakona“ može lako postati temelj za arbitrarno postupanje. Odredba je nejasna te ne pruža nikakve smjernice o tome što znači zloupotrijebiti pravo na podnošenje tužbe u</p>			
--	--	--	--	--

	<p>upravnom sporu, kao pravo koje je Ustavom zajamčeno. Stoga smatramo da je ta odredba protivna načelu vladavine prava (članak 3. Ustava RH) prema kojem „zakoni moraju biti opći i jednaki za sve, a zakonske posljedice trebaju biti izvjesne za one na koje će se zakon primijeniti“ . To znači da „zakonske posljedice moraju biti primjerene legitimnim očekivanjima stranaka u svakom konkretnom slučaju u kojem se zakon na njih neposredno primjenjuje“ . Zakoni se moraju temeljiti na načelima pravne sigurnosti, jasnoće i provedivosti propisa te izvjesnosti u ostvarivanju legitimnih očekivanja građana. U ovakvoj situaciji pojedinci koji se koriste svojim Ustavom zajamčenim pravom na sudsku kontrolu akata tijela javne vlasti stavljaju se u neizvjestan položaj mogućnosti snošenja troškova naknade štete, budući da u zakonu ne postoje nikakvi jasni kriteriji prema kojima će se utvrditi da su zloupotrijebili svoje pravo na tužbu.</p>			
--	---	--	--	--

	<p>U slučaju da je potrebno zaštititi interese investitora smatramo da dovoljnu zaštitu pružaju opća pravila obveznog prava o zabrani prouzročenja štete.</p> <p>Odredbom članka 171. favorizira se investitora jer se njemu dopušta da samovoljno odluči pričekati s gradnjom/obavljanjem djelatnosti do pravomoćnosti rješenja (pravomoćne odluke suda o sporu). Temeljem Zakona o upravnim sporovima upravni sud je ovlašten odlučiti o odgovornom učinku tužbe ili izdavanju privremenih mjera u okviru upravnog spora koji se vodi protiv akta javnopravnog tijela. To ne smije biti prepušteno na volju investitoru (nositelju zahvata, operateru), jer se time stvara nejednaki položaj stranaka u sporu što također dovodi do nepravilnosti postupka (protivno članku 29. stavku 1. Ustava RH). Investitor može pričekati s gradnjom/obavljanjem djelatnosti i iz drugih motiva,</p>			
--	--	--	--	--

	<p>primjerice zbog trenutnog nedostatka sredstava.</p> <p>Investitori (nositelji zahvata, operateri) i osobe koje obavljaju djelatnosti koje mogu imati značajne učinke na okoliš, a također i država odnosno „javna poduzeća“ (kada se javljaju u ulozi nositelja zahvata), mogu se odredbom članka 171. koristiti za zastrašivanje javnosti. To je protivno članku 3. stavku 8. Aarhuške konvencije. Konvencija nalaže da osobe koje preuzimaju rizik i zahtijevaju da se poštuju pravna pravila za zaštitu okoliša moraju biti zaštićene od različitih oblika odmazde.</p> <p>Odredba članka 171. bila je preuzeta iz članka 210. stavka 2. prijašnjeg Zakona o gradnji i prostornom uređenju (NN br. 76/07, 38/09, 55/11, 90/11, 50/12 i 55/12). Međutim, ta je odredba izbrisana i iz novog Zakona o prostornom uređenju (NN br. 153/13) i iz novog Zakona o gradnji (NN br. 153/13). Stoga bi zaista bilo</p>			
--	---	--	--	--

	<p>apsurdno da se ta odredba ne izbriše i iz Zakona o zaštiti okoliša, kad je već uklonjena i iz Zakona iz kojeg je preuzeta.</p> <p>Sukladno svim navedenim primjedbama predlažemo da se članak 171. izbriše iz Zakona o zaštiti okoliša.</p>			
Agencija za zaštitu okoliša		<p><i>Skrećemo pozornost kako će se sukladno procesu provedbe VRH od 23. 4.2015. (Odluka o smanjenju broja agencija, zavoda, fondova i drugih pravnih osoba s javnim ovlastima i osnivanju</i></p>	Ne	<p>Obzirom da predmetna Uredba nije donesena i nije stupila na snagu, ne može se pristupiti predloženim izmjenama.</p>

		<p><i>povjerenstava za provedbu racionalizacije sustava agencija, zavoda, fondova i drugih pravnih osoba s javnim ovlastima), po donošenju planirane uredbe kojom će se pripojiti DZZP s AZO, biti potrebno izmijeniti čl. 38. Zakona o zaštiti okoliša te ostale čl. koji su vezani uz rad i naziv sadašnje AZO.</i></p>		
	Čl. 2.	<p>Predlažemo izmjenu točke 56. Važećeg Zakona – prirodno dobro tako da definicija glasi: Prirodna dobra su sve sastavnice prirode koje čovjek koristi ili može</p>	Ne	Nije predmet ovih Izmjena i dopuna Zakona o zaštiti okoliša

		koristiti u gospodarske svrhe		
	Čl. 2.	Predlažemo izmjenu definicije velike nesreće na način da rečenica glasi(dodati boldano): 77. Velika nesreća je događaj, odnosno nekontrolirana pojava kao što je velika emisija, požar ili eksplozija i sl. koji su uzrokovani nekontroliranim razvitkom događanja tijekom djelovanja u području postrojenja u kojem su uključene jedna ili više opasnih tvari i/ili njihovih spojeva nastalih uslijed događaja, te koje dovode u ozbiljnu trenutačnu ili odgođenu – naknadnu opasnost ljudski zdravlje i	Ne	Predmetna definicija je usklađena sa Seveso III Direktivom Ne prihvaća se ovako napisana definicija u potpunosti prenosi Definiciju iz SEVESO III Direktive

		<p>život, materijalna dobra i/ili okoliš unutar područja postrojenja i/ili izvan područja postrojenja, Na ovaj je način definicija usklađena sa SEVESO III direktivom: „major accident“ means an occurrence such as a major emission, fire, or explosion resulting from uncontrolled developments in the course of the operation of any establishment covered by this Directive, and leading to serious danger to human health or the environment, immediate or delayed, inside or outside the establishment, and involving one or more dangerous</p>		
--	--	---	--	--

		substances.		
	Čl. 7.	U tekstu koji glasi“U članku 56. stavku 1. riječ „morskim „ zamjenjuje se riječju: „obalnim“ Nejasno je treba li se u cijelom stavku riječ „morskim“ zamijeniti riječju:“obalni“. Pretpostavljamo da se radi o grešci, tj. da je potrebno da se pojam „ morskim područjem“ zamijeniti s „obalnim područjem“.	Da	
	Čl. 7.	U stavku 5. koji je promijenjen predlažemo navesti (dodati) i program mjera. Program mjera jedan je od dokumenta propisan Okvirnom direktivom o morskoj strategiji (čl. 18. Uredbe o izradi i provedbi	Ne	Propisan je program zaštite i upravljanja morskim okolišem i obalnim područjem.

		dokumenata Strategije upravljanja morskim okolišem i obalnim područjem, NN 112/15).		
	Čl. 25.	Predlažemo dopunu navedenog članka, stavka 1., točke 4. Na način da glasi (dodano boldano) – izravno povezano privremeno skladištenje opasnih tvari u trajanju do 30 dana izvan područja postrojenja na koje se odnose odredbe o sprječavanju velikih nesreća, uključujući ukrcavanje i iskrcavanje te prijevoz iz jednog u drugo prijevozno sredstvo na dokovima, pristaništima ili	Ne	Nije predmet ovih izmjena, može se razmotriti vezano za izmjene i dopune Uredbe koje u sprječavanju velikih nesreća koja uključuju opasne tvari (NN 44/14)..

		<p>ranžirnim kolodvorima,</p> <p>Budući da e u praksi u RH na privremenim skladištima na duži period i godinama skladište velike količine opasnih tvari koje mogu izazvati velike nesreće predložemo da se privremeno skladištenje, u smislu izuzeća ograniči na vremenski period od 30dana. Navedeno je već razmatrano i na radnoj grupi za izmjene i dopune Uredbe koje u sprječavanju velikih nesreća koja uključuju opasne tvari (NN 44/14).</p>		
	Čl. 31.	Predložemo izmjenu navedenog	Ne	Ne prihvaća se dodati , „kao sastavni dio registra“ jer se uistinu očevidnik sastavni

		<p>članka na način da tekst glasi (dodati boldano)</p> <p>U članku 130. St. 1. i 2. mijenjaju se i glase:</p> <p>„(1) Na temelju podataka iz registra Agencije iz članka 132. St. 1. Ovoga Zakona, dostavljenih od strane operatera, inspekcije ili dodatnih informacija dostavljenih od strane nadležnih tijela, Ministarstvo će putem Agencije u skladu s odredbama uredbe iz članka 120. stavka 2. ovoga Zakona, kao sastavni dio registra ustrojiti očevidnik u kojem će evidentirati operatere koji obavljaju djelatnost u području postrojenja u kojim</p>	<p>dio registra koji je definiran i u Uredbi sprječavanju velikih nesreća koje koja uključuje opasne tvari.</p>
--	--	---	---

		<p>je povećan rizik od velikih nesreća i njihovih posljedica zbog zemljopisnog položaja, i blizine takvih područja postrojenja i količina te vrsta prisutnih opasnih tvari u njima. Navedeni očevidnik je implementiran unutar registra te je njegov sastavni dio. Daljnje nadogradnje sustava Registra/Očevidnika (RPOT/OPVN) i dalje će se provoditi na način da će se postojeći sustav implementirati sa novim funkcionalnostima.</p>		
	Čl. 50.	<p>a) U čl. ZOZO 231 st. 4. Predlažemo da se ne briše podstavak 13, već da se dopuni na način da glasi (boldano dodano): „ – brisanje,</p>	Ne	<p>Planiramo predmetnu problematiku riješiti na način da se donese zasebni zakon o provedbi EMAS Uredbe EU-a iduće godine. Ova odluka je donesena i u kontekstu činjenice da je EU Uredba o EMAS-u uvrštena u okviru REFIT-a Europske komisije radi provjere prikladnosti u</p>

		<p>odbijanje registracije i suspenziju organizacije iz registra EMAS“</p> <p>b) Slažemo se da se u čl. 231. (4) doda i podstavak, uz dopunu (boldano dodano)</p> <p>„- - organizaciji zabranu korištenja znaka EMAS“.</p> <p>Predlažemo u članak 211. U stavku (1) važećeg Zakona dodati odredbu upravnog postupka u slučaju odbijanja registracije, brisanja ili suspenzije organizacije iz Registra EMAS, tako da stavak 81) glasi (boldano dodano):</p> <p>U svrhu provedbe Uredbe br. 1221/2009</p>		<p>2015.g., stoga novi zakon o sustavu EMAS može anticipirati rezultate te analize.</p> <p>.</p>
--	--	--	--	--

		Ministarstvo je nadležno za provedbu inspekcijskog i upravnog nadzora te provedbu upravnog postupka odbijanja registracije, suspenziju ili brisanje organizacije iz registra EMAS te rješavanje priziva ili žalbe.		
	Čl. 60.	Stavak 2. nedostaje znak zatvaranja zagrade na kraju stavka.	Da	
	Čl. 132.	Predlažemo izmjenu navedenog članka na način da tekst glasi (dodati boldano): (1) Agencija ustrojava i vodi registar postrojenja u kojim su prisutne	Ne	Ne prihvaća se dodati „iznenadnih i izbjegnutih nesreća“ jer su prema Zakonu i podzakonskim propisima definirane kao velike nesreće.

		opasne tvari te vodi očevidnik prijavljenih velikih nesreća, iznenadnih te izbjegnutih nesreća.		
	Čl. 231 Inspekcijske mjere; Predlažemo dodati - brisanje organizacije iz baze EU Ecolabel		Ne	Propisana je zabrana korištenja znaka EMAS
	Čl. 148. Zakona o zaštiti okoliša	Predlažemo u Zakonu u članku 148., stavak (2), podstavak 2. Dodati boldano: - podatke o emisijama onečišćujućih tvari u okoliš iz Registra onečišćavanja okoliša	Ne	Nije predmet ovih izmjena Zakona